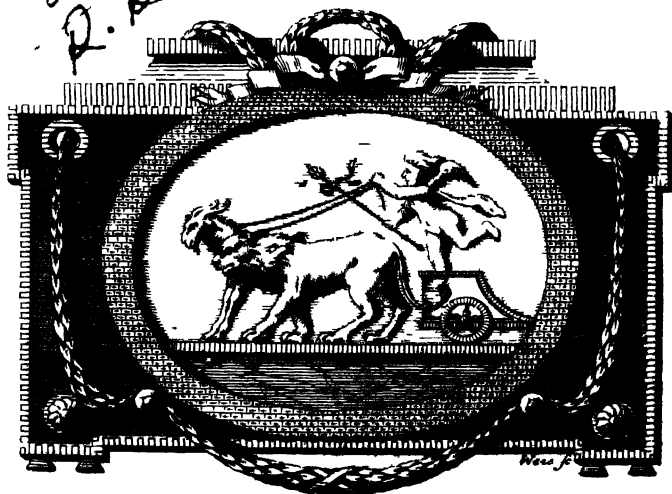

ANALECTA
VETERUM POETARUM
GRAECORUM.

EDITORE

RICH. FR. PHIL. BRUNCK.

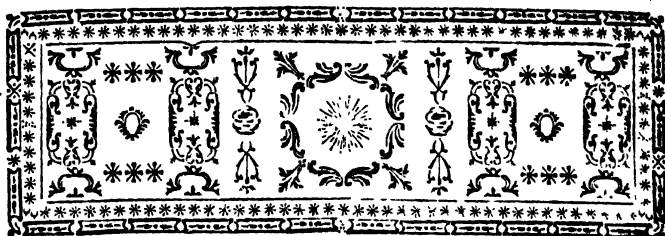
252
P. P. 2
TOM. III.

ARGENTORATI.
APUD BIBLIOPOLAS SOCIOS.
BAUER & TREUTTEL.

090

252/RR2/E/RF

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ

Π Ε Ρ Ι Σ Ε Ι Σ Μ Ω Ν .

Φράζο δὴ καὶ τόνδε λόγον, τέκος, ὅπως ὅτε κεν δὴ
γαῖαν κινήσῃ σεισίχθων Κυανοχαίτης,
ὅττι βροτοῖς ἐπὶ τ' εὐτυχίην, κακότητά τε φράζει.

Ὅπως ὅταν εἰαρινὴν ἐπ' ἰσημερίην ἀΦίκηται
ἥελιος, κριὸν τε διεκτρέχῃ, ἐν δ' ἄρα τῷδε
γαῖαν νυξίερινος Γαίχοχθ' ἀμυελελίξῃ,
σῆμα τόδ' ἐστὶ πόληος ἀπώσασις ἐκ ἀλαπαδνῆς·
εἰ δέ κεν ἡμερινὸς, φράζει τόδε λυγρὰ καὶ ἄτας
πήμαλ' ὅρμησάντος ἐπ' ἀλλοδαπῶς ἀνθρώπου
ἔσσεσθαι, σφείζαις ἐπὶ πημοσύναις ἰδέ λύπαις.

Εἰ δ' ἂν, ἀνὰ ταῦρον ἰόντος, ἐφορμήσῃ διὰ νύκτα
σεισμός, πήμαλ' αὖ μὲν τε καὶ αὐθινύθσιν ὁπίσσω,
εὐφροσύνη δ' ἂν ἀπὸ αἵψου καὶ εἰρήνη τεθαλυῖα·
ἡμερινὸς δὲ φέρει πολέμῳ μεγάλῳ πόλιν
ἔργον ἐπερχομένῃ τοῖς κρείττοσιν. ἀλλὰ φυλάσσε

Εἰ δέ κεν, ἐν διδύμοις σρωφωμένῃς ἡλείοιο,
νυκτερινὴ μῆνις ἐλελίξῃ καὶ γαῖαν,
[σημαίνει ὅτι] δυσμενέες βροτοὶ ἐχσεσίχειρες

ὑμετέραν πελάσασιν ἐπ' ἄλγεσι γαῖαν ἄπασαν·
εἰ δέ κεν ἡμερινή, τότε κεν βασιλῆες ἄτιμοι
ἔσσονθ', ἡγεμόνες τε, θεῶν διομηνή ἐχθρῶν.

Εἰ δ' ἂν τὴν μοῖρην τῷ καρκίνῃ ἡελίοιο
σεύχοντος, ὅθι δὴ θερυνή τροπῇ, ἐννυχος ἔσαι
γῆς ἔνοσις, τῷτο φράζει κακότηθα βαρύναν
ἀργαλέην πενίην ἀλλάζέμεν· ἡμερινὸς δὲ
φράζει πῆμ' αὐτοῖς καὶ ἀνάσασιν ὠλεσίοικον.

Εἰ δέ κεν, ἡελίοιο λέοντι[⊙] μοῖραν ἰόντος,
νύκτερος ὀρμηθῇ γαίης σάλος, αὐτίκα πένθη,
κλαυθμοί τε, σοιαχαί τε πόλιν καὶ λαὸν ἄπαντα
ἔξουσ'· ἡμερινὸς δὲ φανείς καὶ ταῦτα πιφαύσκει.

Εἰ δέ κεν, ἡελίξ σὺν παρθένῳ ἐρχομένοιῳ,
ἐσπερινος σισμὸς, λαοῖς τότε λοιμὸς ἄπασιν
ἔσσειαι· ἡμερινὸς δὲ φανείς καρπὸς κατὰβλάψει.

Εἰ δ' ἂν ὀπωρινὴν ἐπ' ἰσημερίην ἀδικῆται
ἡέλιος, χηλαῖς διαστάνων, νύκτερινὸς δὲ
κινήσῃ, καρπῶν δηλοῖ ὀρόρον ἐξαναζύγων
γαίης· ὥραις δ' ἡμεριναῖς, χαλεπῆς τότε φράζει
ἔργα μάχης· πολλὰς δ' αὐτῶν κατὰ γαῖα καλύψει.

Εἰ δέ κεν, ἡελίξ τὸν σκορπίον ἀμφίβιον[⊙],
νύκτερος ὀρμηθῇ γαίης σάλος, ἔργα μάταια
ἀνδράσιν ἔσσονται, κακοφραδμοσύνησι νόοιο·
ἡμερινὸς δὲ φανείς, τότε δὴ τότε ἄλγεα φράζει
ἔσσεσθαι πολέεσσιν ἀπὸ πτολέμου κρυεροῖο,
ἔργα ματαιότατα, Ζηνὸς μεγάλου καὶ βελάς.

Εἰ δέ κεν, ἐν μοίρῃ τῷ τοξότῃ ἡελίοιο
σερῳφῶντι[⊙], γαῖαν κινήσῃ κυανοχαίτης

νυκτερινός, σημείον ὀλέθριον ἔσσειαι ἀνδρῶν
πολλῶν· ἡμερινός δὲ Φανείς, πόλεων βασιλῆϊ
σημαίνει μεγάλην τιμὴν καὶ σκῆπτρα λιπόντα
ἄλλη ἐπείχεται Φεύγοντ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.

Εἰ δ' ἂν, ἐν αἰγοκέρασι, ὅθι τροπαὶ ἡελίοιο
χειμεριναί, στείχοντι, ἕδος χθονὸς ἐννυχος ἐλθὼν
σεισίσχων γαῖαν κινήσῃ πνεύματι λάβρῳ,
φράξῃ δὴ πόλεμον καὶ δάκρυα τοῖσι γενέσθαι
καὶ σάσιν· ἡμερινός δὲ Φανείς καρποφθόρος ἔσται.

Εἰ δ' ἂν, ὅθ' ὕδροχόον διανίσσειαι ἡελίοιο
φέγγοντι, νυκτερὴ ἐλελιχθῇ γαῖα περιχθὼν,
ἀρπαγαὶ ὠλεσίοικοι ἀνὰ πτόλιν εὐρυάγμαν
ἔσσουναι, δῆμα τε κακοφροσύναι τε καὶ ὕβρεις·
εἰ δὲ κεν ἡμερινή, δῆμα κράτος ἔμπεδον ἔσται.

Εἰ δ' ἂν, ἀνὰ τῆς ἰχθύος τρωφωμένῃς ἡελίοιο,
γῆς ἔνοσις γίνοιτο θοὴν διὰ νύκτα, τότε ἔσται
πάσαις ἐν πολίεσσι περίσασις· εἰ δὲ κεν ἡοῖ
γῆς κινηθεῖν πέδον ἱερὸν, αὐτίκα πάσαις
εὐφόροισι βοῶν ἀγέλαις, οἷων τε καὶ ἄλλων
τετραπόδων φθόρος ἔσται ἀν' ἄστρα καὶ κατὰ χώρας.

Θ Ε Ω Ν Ο Σ

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ω Σ.

II.

Εἰς τὰς ἐπὶ πλανήτας, καὶ τὰς ἐν ἡμῖν δυνάμεις καὶ πάθη.

Επὶ πολυπλανέες καὶ ολύμπιον ἀσέρες ἔδον
 εἰλεῦναι, καὶ τοῖσιν αἰὲ κανονίζεσθαι αἰών·
 νυκτεφάνης Μῆνη, συγνὸς Κρόνος, Ἥλιος ἡδὺς,
 πασοφόρος Παφίη, θρασὺς Ἀρης, εὐπτερος Ἑρμῆς,
 καὶ Ζεὺς ἀρχιγένεθλος, ἀφ' ὧν φύσις ἐβλάστησεν.
 οἱ δ' αὐτοὶ μερόπων ἔλαχον γένος· ἔστι δ' ἐν ἡμῖν
 ΜΗΝΗ, ΖΕΥΣ, ΑΡΗΣ, ΠΑΦΙΗ, ΚΡΟΝΟΣ, ΗΛΙΟΣ, ΕΡΜΗΣ.
 τῆνεκ' ἀπ' αἰθερίας μεμερίσμεθα πνεύματι· ἔλκειν
 δάκρυ, γέλωτα, χολήν, γένεσιν, λόγον, ὕπνον, ὄρεξιν.
 δάκρυ μὲν ἐστὶ Κρόνος· Ζεὺς δὲ, γένεσις· λόγος, Ἑρμῆς·
 θυμὸς, Ἀρης· Μῆνη δ' ἄρ', ὕπνος· Κυβέρεα δ', ὄρεξις·
 Ἥλιος δὲ, γέλως. τῶν γὰρ ἅπαντα δικαίως
 καὶ θνητὴ διάνοια γελᾷ, καὶ κόσμος ἀπείρων.

IV.

Εἰς Πτολεμαῖον τὸν ἀστρονόμον.

Γαίης ἐν νώτοισιν ὀχρέμενος ὦ Πτολεμαῖε,
 καὶ βροθέης φύσις δεσμέμεν· ἔνδοθι τεθμῶν,
 ἐκ ἄσρων δὴ μῆνον αἰεδίνητον ἀνάγκην,
 ἔδδ' πόλοιο Φορὰν σὺ διέγινω ἀσάβεσσαν·
 ἀλλὰ καὶ αὐτὰ περ' ὅττι τελεῖ σημήϊα Φαίνεις.
 τῆνεκα δὴ χρεῖα καλέειν σέ τιν' ἔρανιώνων,

αἰθέριόν τε γόνον Φορέειν, ἔ γήϊνον ἔμωης.
 εἰ γὰρ καὶ μερόπασσι χαμερπέσι συμβιότουσας,
 καὶ φύσιος θνητῶν περ ἀλυκίολπέδησιν ἐδέσμευα,
 ἀλλὰ νόον παθέων ἐν τοῖσι πόνοις ἐκάθηρας,
 ἔξω σαρκὸς ἔβης δὲ καὶ ἀχλύϊ ἰλυοέσεως,
 καὶ τελέσεις προέειπας ἐσύτερα τέρμα λαχέσας.

Σ Ε Κ Ο Υ Ν Δ Ο Υ.

I.

Εἰς ἀγάλματα Ερώτων.

Σκυλοχαρεῖς ἰδ' Ερῶτας, ἰδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὤμοις
 ὅπλα φέρουσι θεῶν νήπι' ἀγαλλόμενοι,
 τύμπανα καὶ θύρσον βρομίᾳ, Ζηνὸς δὲ κεραυνόν,
 ἀσπίδι' Εὐναλίᾳ καὶ κόρυν ἠΰκομον,
 φοῖβον δ' εὐτοξον Φαρέττην, Αλίᾳ δὲ τρῖαιναν,
 καὶ θειαρῶν χειρῶν Ἡρακλέους ρόπαλον.
 τί πλέον ἀνθρώποισιν, Ερως ὅτε καὶ πόλον εἴλε,
 τεύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐλήισατο;

II.

Τίπτε τὸν ὀφκησὴν βραδύπχην ὄνον ἄμμιγ' ἐν ἵπποις
 γυρὸν ἀλωειναῖς ἐξελάατε δρόμον;
 ἔχ' ἄλις ὅ τ' ἰ μύλοιο περὶδρομον ἀχθῶ ἀνάγκης
 σπειρηδὸν σκολίους κυκλοδίωκτος ἔχωι
 ἀλλ' ἔτι καὶ πάλαισιν ἐρίζομεν. ἦ ῥ' ἔτι λοιπὸν
 ἦν μοι τὴν σκολιὴν αὐχένι γαῖαν ἀρῆν.

III.

Ο λκὰς ἀμείρηται πελάγευς ἀνύσασα κέλευθον,
καὶ τασάκις χαροπαῖς κύμασι νηζαμένη,
ἦν ὁ μέλας ἔτ' Εὐρύς ἐπ' ὀνότισεν, ἔτ' ἐπὶ χέρσον
ἤλασε χειμερίων ἄγριον οἶδμα Νότων,
ἐν πυρὶ νῦν ναυηγὸς ἐγὼ χθονὶ μέμφοι' ἀπώϊω,
νῦν αἰλὸς ἡμέτερης ὕδαλα διζομένη.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ

Α Ν Θ Υ Π Α Τ Ο Υ.

I.

Ε ρμοκράτης τῆς ρινός · ἐπεὶ τὴν ῥῖνα λέγοντες
Ερμοκρατης, μικροῖς μακρὰ χαριζόμεθα.

II.

Εἰς μίμον.

Ν ηλειὸς Αἰδῆς · ἐπὶ σοὶ δ' ἐγέλασσε θανόντι,
Τίτυρε, καὶ νεκύων θῆκε σε μιμολόγον.

Γ Α Β Ρ Ι Η Λ Ι Ο Υ

Ε Π Α Ρ Χ Ο Υ.

Εἰς Ερωτα καθεύδοντα ἐν πιπεροπείῃ.

Οὐδὲ καὶ κενώσων, ἐσθ' ἄπνοον, ἐσθ' ἐνὶ θαλάσῃ
νόσφι πυρισπάρει δῆγμαίος ἐστὶν Ερως.

Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Υ

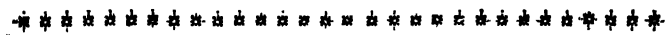
Ι Λ Λ Ο Υ Σ Τ Ρ Ι Ο Υ.

I.

Κέμμαδος ἀριτόκας μαζοῖς βρήχσι γάλακτος
ἢ Θονίη δακέτων ἰόν ἐνήκεν ἐχίς.
φαρμαχθὲν δ' ἰὼ μῆρὸς γάλα νεβρὸς ἀμέλξας
χείλεσι, τὸν κείνης ἐξέπειν θάνατον.

II.

Οὐ κύνες, ἃ τάλικές με κατήνυσαν, ἐχὶ κυνηγοὶ
δορκάδα· τὸν δ' ἀπὸ γῆς εἰν ἀλὶ πλήσα μόρον.
ἐξ ὕλης πόντῳ γὰρ ἐπέδραμον· εἴτ' ἐμὲ πλεκταὶ
ἔλξαν ἐπ' αἰγιαλὸς δικτυβόλων παγίδες.
ἤλιτον ἢ χέρσοιο μάτην Ουγάς· ἐκ ἀδίκως με
ἔλε σαγηνευτῆς τὰ μὰ λιπῶσαν ὄρη.
ἔποτ' ἄγρης ἀλιῆς ἐτ' ἄσοχον οἶστέτε χεῖρα,
χέρσῳ καὶ πελάγει κοινὰ πλέκοντες ὕφη.

ΕΥΤΟΛΜΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΙΛΔΟΥΣΤΡΙΟΥ.

I.

Κνημίδας, Θώρηκα, σάκος, κόρυν, ἔλχῃ Αθῆνῃ
Γῆφρος Μεμμιιάδης Γέλλιος εκρέμασε.

II.

Εἰς Θερμοκίτην.

Βάκχῳ καὶ Νύμφαις μέσος ἴσασμαι· ἐν δὲ κυπέλλοις
αἰεὶ τόνδῃ χέω τὸν παραλειπόμενον.

III.

Υιέῃ ὠκυμόρῳ Θάνατον πενήθῃσα Μενίπῳ
καυκλιῷ μεγάλῳ πνεῦμα συνεξέχεεν·
ἔσθ' ἔαχεν παλινόρσον ἀναπνεύσασα γοῆσαι,
ἀλλ' ἅμα καὶ Θρήνης παύσατο καὶ βίοντα.

IV.

Παρθενικὴν Ελένην μετ' ἀδελφεὸν ἄρβι Θανόντῃα
δειλαίῃ μήτηρ κόψατο διπλασίως.
μνηστῆρες δ' ἑγόησαν ἴσον γόον· ἦν γὰρ ἐκάστῳ
Θρηναίῃ τὴν μήπω μηδεὶς, ὡς ἰδίην.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ

ΑΝΤΙΚΕΝΣΟΡΟΣ.

I.

Οψιν ἔχεις σραβῶ πανομοίον. ἥ ῥά σε Κίρκη
ἐς πῆλυνν μείεθηκε φύσιν, κυκεῶνα πινόνα.

II.

Αμητὸς πολὺς ἐστὶ τῆν κατὰ δάσκιον ὄψιν·
τῷ σε χρὴ δρεπάνοισι, καὶ ἐΨαλίδεσσι καρῆναι.

III.

Εἰς τινὰ μικρόν.

Ασφαλέως οἴκησον ἐν ἄσει, μή σε κολάψῃ
αἵμαλι Πυγμαίων ἡδεμένη γέραςος.

ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ

ΡΕΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΥ.

I.

Ὡσοβαρὴ ροδόπῃ, ΠαΦίης εἴξασα βελέμνοις
 και τὸν ὑπερφίαλον κόμπων ἀπώσαμένη,
 αἰκὰς ἐλῆσά μ' ἔχεις παρὰ σὸν λέχος· ἐν δ' ἄρα δεσμοῖς
 κῆμαι, ἐλευθερίας ἔκ ἐπιδευόμενῃ.
 ἔτῳς ἄρ' ὕψυχ' τε καὶ ἔκχυλα σώματα Θωλῶν
 συμφέρεται, Φιλίης ρεύμασι μιγνύμενα.

II.

Τίτῳ πεδόν, Χρυσίλλα, κάτω νέεσσι δοκεύεις,
 καὶ ζώνην παλάμαις οἶά περ ἀκρολυεῖς;
 αἰδῶς νόσφι πέλει τῆς Κύπριδος· εἰ δ' ἄρα σιγαῖς,
 νέυμαλιν τὴν παΦίην δειξὼν ὑπερχομένη.

III.

Ὀμμαλα δινεύεις κρυθίων ἰνδάλμαλα πυρσῶν,
 χεῖλεα δ' ἀκροβαθῇ λοξὰ παρεκλιανύεις,
 καὶ πολὺ κιχλίζεσσι σοβαῖς εὐδόσφυχον αἶγλην,
 ἐκχυμένας δ' ὀρώ τὰς σοβαράς παλάμας.
 ἀλλ' ἔσῃς κραδίης ὑψαύχενῃ ὠκλασεν ὄϊκος·
 ἔτῳ ἐθελύβης, ἔδ' ἐμαραινόμενη.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Ἱπποκράτους.

Ὅππότεν ὁ γήσας; Ἑ Βυζάνλιος. α ἔνομα δὴ τίς;
 Ἑ Εὐσέβιος. α σὺ δὲ, τίς; Ἑ Κώιος Ἱπποκράτης.
 α τῷ δ' ἔνεκεν γέγραφέν σε; Ἑ λόγων χάριν ἢ πόλιν αὐτῶ
 τῶν ἐς ἐμὲ γραδίδων ἀνιδέδωκε γέρας.
 α καὶ τί μὴ αὐτὸς ἐόν τύπον ἔγραφεν; Ἑ ὅτι γεραίρων
 ἡμέας ἀνθ' αὐτῷ, κρέσσονα δόξαν ἔχει.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΤΟΥ ΒΑΡΒΟΥΚΑΛΛΟΥ.

I.

Εἰς εἰκόνα Καλλιόπης.

Ἦθελε μελωπομένην ὁ ζωγράφος εἰκόνι γράψαι,
 ἀλλ' ἀπολειπομένης, ἔγραφε Καλλιόπην.

II.

Εἰς εἰκόνα Πολυμνίας.

Σεῖο μὲν εἰκὼν ἦδε Πολύμνια, καὶ σὺ δὲ, Μῆσσης.
 ἐν γὰρ ἐπ' ἀμφοτέραις ἔνομα, καὶ τύπος εἷς.

III.

Πεῖθοι καὶ Παφία πακλὴν καὶ κηρία σίμβλων
 τῆς καλυκοσεφάνης νυμφίῳ Εὐρυνόμας
 Ερμοφίλας ἀνέβηκεν ὁ βωκόλος. ἀλλὰ δέχεσθε
 ἀν' αὐτὰς πακλὴν, ἀν' ἐμέθεν τὸ μέλι.

IV.

Εἰς εἰκόνα Συνεσίε Σχολασικῶ ἐπὶ νίκη μάχης ἀναλθεῖσαν
 ἐν Βηρυτῶ.

Οὐχὶ παρ' Εὐρώτῃ μόνον ἀνέρες εἰσὶ μαχηταί,
 ἔδ' παρ' Ἰλισσῶ μνάμονές εἰσι δίκας.
 αἷς ἀπὸ τῆς Σπάρτης, αἷς αὐτὰς ἀσὴν Αθάνας
 Συνέσιον Νίκα καὶ Θέμις ἡγάσατο.

V.

Εἰς Πινδάρου ἄγαλμα ἐπὶ λυτρώ τινι ἰδρυμένον.

Αἶθε σε, Πίνδαρε, μάλλον ἐμοῖς ἐκάθηρα ρεέθροις,
 καὶ κεν ἄριστον ὕδωρ τῆμόν ἐφησθα μόνον.

VI.

Εἰς εἰκόνα Σωκράτους.

Ὡς σοφὸς ὁ γράψας. ζῶαν ἐκ ἔμβαλε κηρῶ,
 Σωκράτεῳ ψυχᾷ τῆτο χαριζόμενῳ.

VII.

Εἰς τὸ αὐτῷ.

Ζωγράφει τὰν μορφὰν ἀπομάξας, αἶθ' ἐνὶ κηρῶ
 καὶ ψυχὰν ἐδάης Σωκρατικὰν βαλέειν.

VIII.

Εἰς τὴν καλιόπῳσιν Βηρυτῶ.

Αδ' ἐγὼ αἰ τλάμων ἄπολις πόλις, ἄμμιγα νεκροῖς
 ἐνναέταις κῆμαι αἰ παναποτμοῖάτα.
 Ηφαιστός μ' ἐδάμασσε μετὰ κλόνον Εὐνοσιγαίᾳ.
 Φεῦ, ἀπὸ τοσσατίχ κάλλεσσι εἰμὶ κόνις.
 ἀλλὰ παρασείχοντες ἐμὴν σοναχήσετε μοῖραν·
 σπείσασθε Βηρυτῶ δάκρυα καὶ φθιμένα.

IX.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πῶ τελέθει Κύπρις πολιήοχος, ὄφρα νοήσῃ
 ἔνδιον εἰδῶλων τὴν πρὶν ἔδσσι Χαρίτων;
 τύμβος ἀταρχύτων μερόπων πόλις, ἧς ὑπὸ τέφρῃ
 αἰ Βερόης πολλάι κείμεθα χιλιάδες.
 γράψαθ' ἐνὸς καθύπερθε λίθου, Φίλα λείψανα φωλῶν·
 Βηρυτὸς γοερὴ καῖται ὑπὲρ δαπνέων.

X.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ναυτίλε, μὴ σήσης δρόμον ὀλκάδος εἵνεκ' ἐμεῖο,
 λαΐφεια μὴ λύσης· χέρσον ὄρεᾶς λιμένα.
 τύμβεσσι ὅλη γενόμην· ἕτερον δ' ἐς ἀπειθέα χῶρον
 δευήσεις κώπην ἱκὸς ἐπερχομένης.
 τῷτο Ποσειδάωνι Φίλον, ξενίοις τε θεοῖσι.
 χαίρεθ' αἰλιπλανέες, χαίρεθ' ὀδοιπλαιέες.

XI.

Εἷς τινα γυναῖκα σώφρονα καὶ φίλανδρον.

Ε_ς πόσιν ἀθρήσασα παρ' ἐχρατίης λῖνα μοίρης -
 ἤνεσα καὶ χθονίης, ἤνεσα καὶ ζυγίης.
 τῆς μὲν, ὅτι ζωνὸν λίπων ἀνέρα· τῆς δ', ὅτι τοῖον.
 ἀλλὰ πατὴρ μίμνοι παίσιν ἐφ' ἡμετέρους.
 τῆτο σασφροσύνας ἀνταξίον εὐρεο, Νοσῶ.
 δάκρυά σοι γαμέτας σπᾶῖσε καλαφθιμένα.

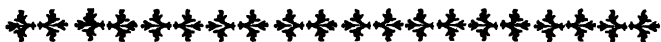
Ν Ε Ι Λ Ο Υ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΤ.

Εἷς εἰκονα Σάτυρος ἀπὸ ψηφίδος ἐν Αντισοχείᾳ.

Πάντες μὲν Σάτυροι Φιλοκέρημοι· εἰπὲ δὲ καὶ σὺ,
 τί πρὸς ἑκάστων ὀρῶν τόνδε γέλωτα χέεις;
 θάμβῳ ἔχων γελῶ, πῶς ἐκ λίθ' ἄλλοθεν ἄλλης
 συμφερός, γενόμεν' ἐξαπίνης Σάτυρῳ.

ΚΟΜΗΤΑ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

καὶ ΧΑΡΤΟΤΛΑΡΙΟΥ.

I.

Εἰς κόρην αὐτὸν μὴ ἐνδεχομένην.

Ομμαῖα φυλλῖς ἔπεμψε κατὰ πλόον. ὄρκος ἀλήτης
πλάζετο, Δημοφῶν δ' ἦεν ἄπιστος ἀνὴρ.
νῦν δὲ, Φίλη, πισὸς μὲν ἐγὼ παρὰ Σῖνα θαλάσσης
Δημοφῶν· σὺ δὲ πῶς, φυλλῖς, ἄπιστος ἔφυς;

II.

Εἰς εἰκόνα Φιλίππου ἱατρῶ ἐν Ἀναζάρβω.

Νωθρὸς ἐγὼ τελέεσκον ἅπ' ἰξίῳ ἐς πόδας ἄκρης,
τῆς πρὶν ἐνεργείης δηρὸν ἀτεμβόμενος,
ζῶης καὶ θανάτοιο μελαίχμιον, Αἰδὶ γείτων,
μῆνον ἀναπνείων, τ' ἄλλα δὲ πάντα νέκυς.
ἀλλὰ σοφός με φίλιππος, ὃν ἐν γραφίδεσσι δοκεύεις,
ζώγησε, κρυερὴν νῆσον ἀκυσσάμεν·
αὐθις δ' Ἀντωνῖνος, ἄπερ πάρος, ἐν χθονὶ βαίνω,
καὶ ποσὶ πεζεύω, καὶ ὅλ' αἰσθάνομαι.

III.

Εἰπὲ νομεῦ, τίνος εἰςὶ Οὐλῶν σίχης; Ἐαὶ μὲν ἐλαῖαι,
Παλλάδος· αἰ δὲ πέριξ ἡμερίδες, Βρομία.
καὶ τίνος οἱ σάχυες; ἘΔημήτερος. Ἄνθεα ποίων
εἰςὶ θεῶν; ἘΗρης καὶ ῥοδέης Παφίης.

Πᾶν Φίλε, πηκίδα μίμνε τεοῖς ἐπὶ χείλεσι σύρων,
 Ηχὼ γὰρ δῆεις τοῖσδ' ἐνὶ θειλοπέδοις.

IV.

Εἰς τὴν ὑπ' αὐτῇ διαρθρωμένην Ομήρου ποίησιν.

Σεῖο βίβλας, μεγάθυμε, Κομητῆς, Ομηρε, δὴ ἄρδην
 εὐρὼν γηραλέας τεύξατο ὅλωτέρας.
 γῆρας ἀποξύσας γὰρ ἀριπρεπέας μερόπεσσι
 πᾶμπαν ἔδειξε σοφοῖς, οἷσιν ἔνεσι νόϛι.

V.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀμφοτέρως, πολύμυθε, Κομητῆς σῆο ἀθρήσας
 κύρξεις γηραλέας, θῆκεν αἰεταλέας.

VI.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εὐρὼν Κομητῆς τὰς Ομηρεῖας βίβλας
 ἐσθαρμένας τε, καὶ δαμῶς ἐσιγμένας,
 σίξας διεσμίλευσα ταύτας ἐντέχνως,
 τὴν σαπρίαν ῥήξας μὲν ὡς ἀχρησίαν.
 ἐντεῦθεν οἱ γράφοντες ἐκ ἐσθαλμένως
 μαθητιῶσιν, ὡς ἔοικε μαθαίνειν.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΝ ΤΩ ΙΠΠΟΔΡΟΜΩ,
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΣΤΗΛΑΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ.

ΕΙΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΝ, ΤΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΟΠΑΝ
ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΝ, ΗΝΙΟΧΟΝ.

I.

Πορφύριον κάλχανι^ο ἀναξ καὶ δῆμ^ο ἐγείρει
πολλοῖς εὐκαμάτοις βριθόμενον σεφάνοις,
παῖσι μετ' ἡνίοχοισι νεώτατον, ὅσσον ἄριστον,
ἀλλὰ τόσον νίκης κάρη^ο ἐνεγκάμενον.
ἔτρεπέ μιν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μηδ' ἐνὶ χαλκῷ
ἔτως τοῖς ἄλλοις εἴκελον, ἐσάμεναι.

II.

Τέτραχα μὲν τὸ πάροιθε διακριδὸν ἴαχε δῆμ^ο,
τὸν κάλχαντιάδην Πορφύριον ποθέων.
αὐτὰρ ὁ δεξιτεροῖσιν ἀνακτορέοιο θωάκῃ
ἡνία καὶ ζώνην ἰσχυρότην ἀνθέμεν^ο
κεῖθεν ἐπισπέρχων ἐλάα. μεσσηγὺ δ' αἰθέλων
χάλκε^ο ἰδρύνθη πρῶτον ἵκλον ἔχων.
εἰ δ' ἐτέων γέρας ἦλθε θωώτερον, ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
ὄψιμον, ἀλλὰ μόλις πολλὰ μετὰ σέφεα.

III.

Αγχίστην κυθήρεια, καὶ ἐνδυμῖωνα Σελήνη
Φίλαλο· καὶ Νίκη νῦν τάχα Πορφύριον,
Τομ. III. B

ὃς καὶ ἐξ ἴσων καὶ ὁμόφρον^Θ ἡνιοχῶ^Θ
 ἐξ ἐτέρων ἐτέρως αἰὲν ἀμειβομέν^Θ,
 πολλάκι κράτα πύκασσε πανημερίοισιν ἀέθλοισ,
 ὃ μογέων, ἐτάρα μᾶλλον ἐφespoμένω.

IV.

Τὸ σοι ἡθέω Νίκη γέρας, ὃ χρόν^Θ ἄλλοις
 ὀψέ μόλις πολιοῖς, ὥπασε, Πορφύριε.
 καὶ γὰρ ἀριθμήσασα πολυσεφέας σέο μόχθως
 εὖρατο γηραλέων κρέσσονας ἡνιόχων.
 τί πλέον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπευφήμησεν αὐσας
 σὸν κλέ^Θ ἀντιπάλων δῆμ^Θ ἀγασσάμεν^Θ;
 ὀλβίῃ ἢ Βενέτων πανελεύθερός ἐστι γενέβλη,
 ἥ σε μέγας βασιλεὺς δῶρον ἔνευσεν ἔχειν.

V.

Ἀλκιμοὶ ἀλκήεντα, σοφοὶ σοφόν, υἷα Νίκης
 οἱ Νίκης παῖδες Πορφύριον Βένετοι
 ἄνθεσαν, ἀμφοτέρως γὰρ ἀμειβομένοις ἐπὶ πῶλοις
 κυδιάει νίκαις, οἷς πόρην, οἷς ελαβε.

VI.

Ἄλλοις παυσαμένοισιν, ἀεθλεύοντι δὲ μῆνω
 Πορφυρίῳ βασιλεὺς τῷτο δέδωκε γέρας.
 πολλάκι νικήσας γὰρ, ἐξ πόρην ὠκέας ἴσων,
 λάξετο δ' ἀντιπάλων, καὶ πάλιν ἐσέφελο.
 ἔνθεν ἔην Πρασίοις ἔρις ἄσπελ^Θ, ἔνθεν αὐτή.
 ὥς Βενέτης τέρψαις, Κοίρανε, καὶ Πρασιόνης.

VII.

Ἀἰ πάντων ψῆφοί με καὶ εἰσέτι διφρεύοντα
 ἔστησαν Νίκης ἐγγίθι Πορφύριον,

ἤμῃ μὲν γὰρ ἐμὸς γέρας ἦτεεν· οἱ δ' ἑτεροὶ μὲν
 δίδοιτ' αὐτὶς ἔχειν, νεῖκ' ἀπειπάμενοι.
 κἄντι δ' ἡνίοχων περιγίνομαι, οἷσι καὶ ἴππους
 κρεῖσσοντας ἀντιπορῶν, δεῖξα χερσιωτέρως.

VIII.

Ἄντὸν Πορφύριον μὲν ἀπηκριβώσατο χαλκῷ
 ὁ πλαστής, ἔμπαυεν οἷα τυπωσάμεν.
 ἴς δὲ χάριν, τίς ἀεθλα, τίς ἔνθεα δῆνεα τέχνης
 τεύξει, καὶ νίκην ἔπαυ' ἀμειβομένην.

IX.

Εἰκόνι χαλκείῃ τὸν χάλκεον ἡνιοχῆα
 αἰβήν νικητὴν κοίραν Αὐσονίων,
 ὡς σοφὸν, ὡς Βενέτοις πεφιλημένον· ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
 Πορφυρίᾳ πολλὰς εἰκόνας ὀψόμεθα.

X.

Πορφύρι' Λιβύς ἔτος· ἀεθλοφύρων δ' ἐπὶ δίφρων
 μὲν παύοιτο ἀμφέθειρο σεφάνης.
 Νίκη γὰρ βασίλεια μεριζομένη κατὰ δῆμους
 χρώμασι καὶ πεπλοῖς συμμέλειθαλλε τύχας·
 ἔρμωσε δ' αὐτὸν ἔχειν Βενέτοις πλέον, ἔνθεν ἀνέστη
 χρύσει' αἰτ' ἀρετῆς, χάλκε' ἀντὶ πόνων.

XI.

Τίς τελέθει, Φίλε κῆρε, γενεάδος ἄκρα χαράσσω;
 ὧ ξένη, Πορφύρι'. τίς παλρίς; ἢ Λιβύη.
 τίς δὲ σε νῦν τίμησεν; ἢ ἄναξ, χάριν ἱπποσυνάων.
 τίς μάρτυς τελέθει; ἢ δῆμ' ὁ τῶν Βενέτων.

ἔωρεπώ σσι λύσιππων ἔχεν ἐπιμάριον νίκης
τοσσατῆς, πλάσῃν ἰδμονα, Πορϋύριε.

XII.

Τῶτον Πορϋύριον Λιβύη τέκε, θρέψε δὲ Ρώμη,
Νίκη δ' ἐσεφάινωσεν ἀμοιβασθόν, ἄλλοι' ἀπ' ἄλλας
χρῶμαίῳ, ἅκρα φέροντα καρῆατι σύμβολα νίκης.
πολλάκι γὰρ δήμους ἠγλάξατο, πολλάκι πάλης·
καί ῥ' ὅτε μὲν πρῶτον, ποτὲ δ' ὕστατος, ἄλλοτε μέσσος,
πάντας ὁμῶς νίκησε καὶ ἀντιπάλους καὶ ἐταίρους.

XIII.

Εἰγυθὶ τῆς Νίκης καὶ Αλεξάνδρου βασιλῆος
ἔτης, ἀμφοτέρων κύδεα δρεψάμεν.

XIV.

Πάντα τύχης ὀφθαλμός ἐπέρχεται· ἀλλ' ἐπὶ μένοις
Πορϋύρις καμάτοις ἔλκειαι ὄμμα τύχης.

XV.

Πορϋύριον λήξαντα πόνων, λύσαντά τε μίτρην,
καὶ πάρεσθ' ἀντ' ἀρετῆς χάλκεον ἐσαότα,
τῇδε πάλιν χαλκῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἰδρυσαντο.
πρέσβυ, σὺ δὲ ξείνων ἀντιάσας γεράων,
δήμους μὲν βοῶντων ἔλεις παλινόρσον ἱμῶσθην,
ὥς δὲ δις ἠβήσας μαίνεαι ἐν σταδίοις.

XVI.

Σὴν τροχαλὴν μάστιγα καὶ ἀτπίδα δῆμον αἰσαοεῖς
ἤθελέ σε σῆσαι διπλόον, ὥσπερ ἔδει

ήνίοχον κρατερόν καὶ ἀριστερά· διχθὰ δὲ χαλκὸς
ἐκ ἐχυθῇ, ψυχὴν σείο τυπωσάμεν.

XVII.

Εν γῇ κρᾶλῆσας παντὸς ἀρμαῖηλάτῃ
καλῶς ἐπώρθη καὶ πρὸς αἰθέρα τρέχειν
Πορφυρίῳ, τὸ θαῦμα δήμῃς Βενέτων.
νικᾶν γὰρ ἔτῃ πάντα γῆς διζρηλάτῃν,
αἶεσιν ὡς ἀν καὶ σὺν ἡλίῳ δρᾶμῃ.

XVIII.

Ἰελον ἀνθῶν πρῶτον ἔτῃ, ἡνίας
Πορφυρίῳ Κάλχαιῳ εἰλκε Βενέτῃς.
ἐκπωλητοῖμαι δὲ πῶς γράψῃ χεὶρ ἐμπωνόεσ
τέτῃ τις ἰώπεε. καὶ γὰρ, ἀν πλῆγῃ, πάλιν,
οἶμαι, δραμεῖται, νικῇ εὐρεῖν καὶ πάλιν.

XIX.

Πορφυρίον παλαιοῖσι τίῃ χάριν ἡνιοχῆα
δῆμος ὁ πρῶτα Φέρων ἀνέτο των Πρασίνων;
αὐτὸς αἰᾶς κηρυξε. τί γὰρ πλέεν; ὅτι γεραίρει
εἰνεκεν εὐνοίης, εἰνεκεν ἰωποσύνης.

XX.

Πορφυρίῳ μετ' αἰθλα γέρας πόρεν ἄξιον ἔργων
κοίρανος ὁ Πρασίνοις τέτο χαριζόμεν.
πολλάκι γὰρ δῆμος προδερέστερα ἔργα κομίζων
ἦεσε Καλλιόωσαν, καὶ πάλι Πορφυρίον.
διωλόον ἔνομα τέτο, τόπερ λάχε χάλκεῳ ἥρωε
ἔτος, ὁ τεθρίωποις κυδῇ ἐλὼν ἀρετῆς.

XXI.

ὦ Φελες ὅπῃλα Φέρειν, ὃ Φάρεα ταῦτα κομίζεις,
 ὥς ἐλαίῃρ τελέθων, καὶ πολέμων πρόμαχος.
 εὖτε γὰρ ἦλθεν ἀνακλῖθ' ὀλεσσιτύραννος ἀκωκῇ,
 καὶ σὺ συναιχμάζων ἤψας ναυμαχίης·
 καὶ διωλῆς, πολύμηι, σοφῶς ἐδράξας νίκης,
 τῆς μὲν, πωλομάχῃ, τῆς δὲ, τυραannoΦόνῃ.

XXII.

Ὅ μόνον ἐν σταδίοις σε κατέσσεΦε πότνια Νίκη,
 ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις δεῖξεν ἀεβλοΦόρον,
 εὖτε ἀναξ πολέμιζεν ἔχων Πρασίνης ὑποεργῆς
 ἄγρια μαινομένων ἐχθρῶ ἀνακλῖορέῳ,
 καὶ πέσεν αἰνοτύρανν' ἐπιβιμένης τότε Ρώμης,
 ἡμαρ δ' Αὔσονίης ἦλθεν ἐλευθερίης.
 τῆνεκα τοῖς μὲν ἔδωκεν ἀναξ γέρας, ὥς πάρος εἶχον·
 σὸν δὲ τύπον τέχνη ἔξεσε, Πορφυρίε.

XXIII.

Υμετέρων κήρυκες ἀμεμΦέες εἰσὶν ἀγώνων
 οἱ καὶ ἀπ' ἀντιβίων, Πορφυρίε, σέΦανοι.
 πάντας γὰρ σταδίοισιν ἀμοιβαδὸν αἰὲν ἐλέγχεις
 ἀντιέχους, τῆς σῆς παίγιον ἰσσοσύνης.
 τῆνεκα καὶ ξῆνον πρεσβήιον εὖρας μῦθον,
 εἰκόνα χαλκείην δῆμῳ ἐν ἀμφοτέρῳ.

XXIV.

Πλάσσης χαλκὸν ἔτευξεν ὁμοῖον ἡνιοχῇ·
 εἶθε δὲ καὶ τέχνης ὄψκον ἀπειργάσατο,

ὄγκον ὁμῶ καὶ κάλλος, ὅπερ φύσις οὔψ' ἐτεκῆσα
 ὤμοσεν · Ωδοῖεν δέυτερον εἰς δύαμαι.
 ὤμοσεν εὐόρκοις ὑπὸ χείλεσι. Πορφυρίῳ γὰρ
 πρώτῳ καὶ μὲνῳ πᾶσαν ἔδωκε χάριν.

XXV.

Εἰ Θόνῳ ἡρώμεοι, κρινεῖν δ' ἐθέλοιεν αἰέθλας,
 πάντες Πορφυρίᾳ μάρτυρές εἰσι πόνων.
 ναὶ τάχα καὶ Θύσαιεν ἀριθμησαντες ἀγῶνας.
 Βαιὸν τῷτο γέρας τοσσαλίων καμμάτων.
 ὅσσα γὰρ ἡνιοχῆας αἰεὶ μεμερισμένα κοσμεῖ,
 εἰς ἐν ἀολλίσσας τηλίκῳ ἐξεΐανη.

XXVI.

Αἰδομένη χαλκῷ σε πόλις, τριπώθητε, γεραίρει.
 ἤθελε γὰρ χρυσῷ· ἀλλ' ἶδεν ἐς Νέμεσιν.
 εἰ δὲ τετὴν μέλπων εἰς παύεται ἡθάδα νικην
 εὐγνώμων δῆμῳ, Πορφυρίε, Πρασίνων,
 ἔμπονά σοι ἑύμπαντες ἀγαλμάλα· πᾶς δὲ περισσὸς
 καὶ χρυσὸς τέτοις εἰς ἔριν ἐρχόμενῳ.

XXVII.

Οὕτω σοι μογεόνῃ Τύχῃ πόρεν ἄξια νίκης·
 νίκαι γὰρ τῆς σῆς μέζονες εὐτυχίης.
 ἀλλὰ μέρει πρώτῳ σταβερῷ καὶ ἀρείονι μίμνοις
 τὴν Φθονερὴν τήκων ὀυσημέναν κραδίην,
 οἱ σέθεν εἰσπορώϊες αἰεὶ νικῶσαν ἱμάδαλιν,
 μέμφοντα σφετέρην αἰὲν ἀταδάλιν.

XXVIII.

Αλλοις μὲν γεράων πρόφασις χρόνος· οἱ δ' ἐπὶ νίκαις
 κρινόμενοι πολὺς ἔχουσιν κόμης,
 ἀλλ' ἀρετῆς, ὅθεν εὖχος ἀνάπλεται. εἰς ἀπὸ τοίων
 Πορφυρίῳ δῶρων δις λάχεν ἀγλαίην,
 καὶ ἐτέων δεκάδας, νίκης δ' ἐκατοστάδας αὐχῶν
 πολλὰς, καὶ πάσας συγγενέας Χαρίτων.

XXIX.

Πρεσβυτέρους κῆρος μὲν ἔων, πρέσβυς δέ τε κέρως
 νικᾷς, τεβρίππων κένηορας ἀβλοζόρων.
 ἐξ δ' ἐτέων αἰύσας δεκάδας, σῆλην ἐπὶ νίκαις
 εἶλες, Καλλιόπᾳ, νεύματι κοιρανίης,
 ὄφρα μένοι καὶ ἔπειτα τεὸν κλέῳ· αἶθε τοι εἴη,
 ὡς κλέῳ ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον.

XXX.

Σῆς τὸδε δι' ὀρελάτερᾳ τὸ χάλκεον ἄνθεο Νίκᾳ
 δάκνηλον μορῶς, Καλλιόπᾳ, ζαθείας,
 πρέσβυς ὅτι σφριγώωις ἐν ἰπποδάμῳ πλέον αἰκῆ
 νίκησας, γερᾶς δ' ὦν νέῳ ἐν σοφίῃ.
 ἔνθεν ἐλευθέροπαις βενέτων σέο πῆξαι δῆμῳ
 δοιὰ, τὰ μὲν τέχνας, αἶθλα, τὰ δὲ, θείεις.

XXXI.

Σὸν γῆρας ἰεότητ' αὖτε τὴν ὑπερέδραμε νίκαις,
 καὶ πάλλων κρατεῖς πάντοτε, Καλλιόπᾳ.
 ἔνθεν ἀναξ καὶ δῆμῳ ἐλεύθερος αὖτις ἐγείρει
 τῆτο γέρας, σοφίης μῆμα καὶ ἡγορέης.

XXXII.

Οὗτος, ἐγερσιθέαρε, τεὸς τύπως, ὃν τοι ἐγείρει
 ἔσμος ἀριζήλων, Καλλιόπα, σεΐφάνων.
 ἔτε γὰρ ἡνίοχός σε παρήπαθεν, ἔτε χαλινῶϊς
 δύσσομος ἰωπαίῃ σοῖς ἀπώθησε γένυς.
 μῆν' οὖν δὴ νίκης γέρας ἄρυσαι. ἥ παρὰ πᾶσι
 δόξαν ἔχεις ἀέθλων ἄθλα λιπαίνειν ἐτέροις.

XXXIII.

Καλλιόπα κλυτόμοχθε, τί σοι πλέον, ὅτι γεραίρει
 εἰκόνι χαλκοῦ ὤψος βασιλεὺς καμάτης,
 δῆμον οὖν μυριάδων, ὅλη πόλις, εὔτε καὶ αὐτὴ
 δυσμενέων παλάμη σοῖς ἐπένευσε πόνοις;

ΕΙΣ ΦΑΥΣΤΙΝΟΝ.

XXXIV.

Μητέρες εὐάθλων γεράων Ορένες, ἐκράτες ἥβης,
 ἐκ τάχος ἰωποσύνης, ἐκ χρόνος εὐτυχίης.
 ἰλήκοι, Φαυστῖνε, τεὸς νότον, ὃ τάδε πάντα
 ἔσπειλαι, ὦ Νίκη σύνηροφ' ἀθάνατος.

XXXV.

Πρὶν σε νέον, Φαυστῖνε, νόος πεπρόβητο γερόντων·
 νῦν δέ σε πρεσβυγενῇ κάρη' ἔφριξε νέων.
 δεύτερα δ' εὐρέλο πάντα τεὸς πόνος, ὅς σε γεραίρει
 πρέσβυν ἐν ἡιθέοις, ἐν δὲ γέραςι νέον.

XXXVI.

Σκόπει τὸ δράμα μηχανουργᾷ τῷ δόμῃ.
 εἰ μὴ γὰρ ἐτέγαστο καρτερᾷ σκέπῃ,
 πρὸς ἑρανὲς ἂν ὤρῃο φαυστῖν τρέχων,
 ὡς ζῶν σὺν ἰωποῖς, τὸ κλέει πρὶν Πρασίνων.
 ἄρον τέγος γὰρ, καὶ Φθανεῖ πρὸς αἰθέρα.

XXXVII.

Φαυστῖν ἔτος, ὃ πρὶν ἀρμαληλάτης,
 ὃν δῆμῳ εὐρὼν τῷ μέρεος τῶν Πρασίνων,
 τὴν ἤτιαν ἠγνόησε πανηελῶς δρόμῳ.
 γέρον μὲν ἦν γὰρ, ὡς βλέπεις· τὸ δὲ οὐδένος
 ἦν τις νεάζων, ἐδὲ ὅλως ἠτήμην.

ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ.

XXXVIII.

Χάλκεος ἐκ ἑτης βιόων ἔτι Κωνσταντῖνε·
 ἀντὶ γὰρ εὐκλείης ἤρκεσε βασκανίῃ.
 ὡς δὲ ἔθανες, τότε δὴ σε πόλις ξύμπασσα γεραίρει
 οἷς δύναμι· τί δὲ σῆς ἄξιον ἰωποσύνης;

XXXIX.

Εξότε Κωνσταντῖν ἔδου δόμον Αἰδοῦ εἶσω,
 ὥχετο σὺν κείνῳ πᾶν κλέει ἠνιόχων.

XL.

Εξότε Κωνσταντῖν ἔδου δόμον Αἰδος εἶσω
 πλητο καλῆφείης ἰωποσύνης σάδιον.

τερπωλὴ δ' ἀπέλειπε θεήμονας· ἔ δ' ἐν ἀγυαῖς
κείνας τὰς Φιλίας ἐστὶν ἰδεῖν ἔριδας.

XLI.

Χρύσειον ἀντ' ἀρετῆς γέρας ἔπαρεπε Κωνσταντίνῳ,
ἔδένα τῆς τεχνῆς τοῖον ἐνεγκαμένης.
κρηρίζων νίκησεν αἰδομένους ἐλαλίττης·
γηραλέος δὲ νέος δείξεν ἀζαυροτέρους.
ὄντινα καὶ μετὰ πότμον αἰμνήσῃ τινὶ θεσμῷ
δῆμῳ καὶ βασιλεὺς ἰδρυσαν ἀζόμενοι.

XLII.

Εἰκόνα, Κωνσταντίνε, τεὴν ἀνέβειλο πολῖται
μυρόμενοι, ψυχῆς τέρψιν ἀποιοχομένης.
σοὶ κλέος ὁππότε δῆμῳ εὐεσφρήγισσε θανόντι,
μνήσατο σῶν καμάτων καὶ μετὰ πότμον ἀνάξ,
ἔνεκεν ἰπποσύνης Φιλοκέρβομος ὤλετο τέχνη,
ἐν σοὶ παυσαμένη πᾶσα καὶ ἀρξάμειν.

XLIII.

Εἰσέτι μὲν ζῶντι πόλις ποτὲ Κωνσταντίνῳ
εἰκόνα χαλκείην βαιὸν ἔκρινε γέρας.
ἦδε γὰρ πᾶς δῆμος ὅσους ἐπὶ κυρτῇ νικῆς
αἰὲν ἀβέλευον ἀμφθέτετο σεφάνους.
ὥς δ' ἔλανε, ποθέεσα, Φίλον τύπον αἰθετο τῷδε,
ὄφρα καὶ ἐσσομένοις μιῇσιν ἔχοι καμάτων.

XLIV.

Οἱ βένελοι Πρασίνοισιν ἐναιτίοι αἰὲν ἐόντες
εἰς ἐν ὁμοφροσύνης ἐξεβόησαν ὄρον,

ὥς τε σε, Κωνσταντίνε, λαβεῖν ἐπιθύμειον εὖχῃ
 πᾶσιν αἰετούμενον, πᾶσιν ἀρεσκόμενον.

XLV.

Ἀντολῆς, δύσιός τε, μεσημβρίας τε, καὶ ἄρκι
 σὸς δρόμος ὑψιφαῆς ἀμφιδέδωκεν ὄρας,
 ἄφθιτε Κωνσταντίνε. θανεῖν δέ σε μή τις ἐνίσωγ·
 τῶν γὰρ ἀνικῆτων ἀπώλεται ἐδῇ Αἰδῆς.

XLVI.

Εὐγύθι τῆς σφετέρης γενεῆς λάχεν εἰκόνα τήνδε.
 ἔπρεπε γὰρ τρισσὺς τέσσεῖς ἓνα χῶρον ἔχειν,
 οἱ καὶ ἐνὶ σταδίοις ἀρετῆς κλέει εἴκελον εὖρον,
 ιησίβμων σεφάων ἐσμὸν ἐλόνηες ἴσον.

XLVII.

Τὸν Φαυστινιάδην πόλις αἰθέλο Κωνσταντίνον,
 γάτοιαι μὲν γενεῆς, κρέσσονα δῖ ἡνίοχων.
 δὴν γὰρ ἀθλεύσας ἐν ἡμερόθεν, ἀλλ' ἐπὶ νίκη
 παύσατο, σὺν νικῇ καὶ πάρος ἀρξάμενος,
 ὃν καὶ κῆρον ἔοντα παλαιότεροι ἡνιοχῆες
 σεψάμενοι σταδίοις· εἶσαν ἀγωναθέτην.

XLVIII.

Σαὶ τόδε, Κωνσταντίνε, τετὴ τροφὸς ὥπασε Νίκη,
 παιδόμεν ἐτπομέειη πᾶσαν ἐὼ ἑλικίην.
 πᾶντε γὰρ ἐν σταδίοις δεκάδας τελέτας ἐνιπύων,
 ἐδῇ ἴσον, ἐδῇ ὀλίγον εὖρεο λειπόμεον.
 ἀλλ' ἔτι κερρίζων τε καὶ αἰχιστὸν αἰδρας ἐνίκας·
 ἡλικας, ἡθέσας· γηραλέος δέ, νέος.

XLIX.

Ηθελε Κωνσταντῖνον αἰὶ πόλις ἡνιοχέυσεν,
 ἥβηλεν, ἀλλὰ πόθῳ ἔκ ἐπένευσε φύσις.
 ἔνθεν ἑὼν τόδῃ ἄγαλμα παραΐΐασιν εὖρεν ἐρώτων,
 ὄφρα ἔμῃ λήθῃ καὶ χρόνος ἀμφιβάλοι,
 ἀλλὰ μένοι ποθέσιν ἔρως, ζήλος δ᾽ ἐλατῆρσι,
 κόσμος δὲ σαδίοις, ἐσσομένοις δὲ Σάτις.
 καὶ τις ἰδὼν μετόπισθε χερείονας ἡνιοχῆας
 ὀλβίσσει προτέρην, ἢ μιν ἰδεν, γενεήν.

L.

Πέντε καὶ εἴκοσι μᾶν⊕ ἀέβλια Κωνσταντῖνος
 εἰς μίαν ἡριγένειαν ἑλὼν, ἤμειψε μὲν ἰώπας
 ἀντιπαλούς· κείνης δὲ λαβὼν, ἔς προΐδεν ἐνίκα,
 τοῖς αὐτοῖς πάλιν εἴλε μίαν τε καὶ εἴκοσι νίκας.
 πολλάκι δ᾽ ἀμφοτέρων μερέων ἔρις ἔμπεσε δῆμῳ,
 τίς μιν ἔχει· κείνῳ δ᾽ ἐδόσαν κρίσιν ἐκ οὐοπέτων.

LI.

Εγρεο Κωνσταντῖνε. τί χάλκεον ὕπνον ἰαύεις;
 σῆο δίφρος ποθέει δῆμ⊕ ἐνὶ σαδίοις,
 σῆς τε διδασκαλῆς ἐπιδευέες ἡνιοχῆες
 εἴεται ὀρφανικοῖς παισὶν ὁμοιότατοι.

LII.

Λευκᾷ μεθέλκων ἡνίας Κωνσταντῖνος
 ἀνὴρ μὴ καθεῖρκτο σερρότητι τῷ δόμῳ,
 τὰς τρεῖς ἐνίκα, πρῶτ⊕ αἰθέρα Φθάνων,
 πνοῆς ἀνευθεν εἶδες αἰθεροδρόμον.
 τέχνη με πείθει τῷτον ἔμπανον βλέπειν.

LIII.

Κωνσταντίνῳ γ' ἦν, ἀλλὰ τοῖς πάλαι χρόνοις,
 λευκῆς χροᾶς τέθριππον ἔλκων. εὐσφόως.
 ἀφ' ἧ δὲ τῆτον ἤρωασεν Χάρων, ἔδυ
 τὸ φῶς αἰμίλλης ἰωπικῶν δρομημάτων,
 καὶ πᾶσα τέρψις τῇ θεάτρῃ, καὶ τέχνῃ.

ΕΙΣ ΟΤΡΑΝΙΟΝ.

LIV.

Σοὶ καὶ ἀεθλεύοντι μόνῳ, λήξαντί τ' ἀέθλων
 τῆτο γέρας Νίκη δις πόρεν, Οὐράνιε,
 δήμας ἀπ' ἀμφοτέρω. σὺ γὰρ πάρος ἐν Ρενέτοις μὲν
 εἴκοσι κυδίσων σέμμα Οἴρεις ἐτέων.
 παύσαιο δ' ἰωποσύνης· Πρασινῶν, δέ σε δίξῃο δῆμος.
 τοῖσδε σὺ μὲν νίκην· οἱ δ' ἄρα σοι τὸ γέρας.

LV.

Ἀμφοτέροις εἷς μὲν ἀριστεύσας παρὰ δήμοις
 κῦδος ἀπ' ἀμφοτέρων ἔλλαχεν Οὐράνιος,
 εἰσέτι διφρεύων. τὸ δὲ οἱ γέρας ἤλυθε πρῶτον
 ἐκ Πρασίνων, οἷς δὴ γείτονα χῶρον ἔχει.
 αὐτοὶ καὶ σαδίοιο πεπαυμένοι ἤγαγον αὐθις
 ἐς δίφρους, νίκης μνωόμενοι προτέρης.

LVI.

Παυσάμενον σαδίων βασιλεὺς ἐπ' ἀγκαλῆϊ νίκη
 αὐθις ὑπὲρ δίφρων βῆσεν ἀελοφορῶν

Οὐράνιον, δήμοισι Φέρων χάριν· ἔποθέει γὰρ
 ἢ πόλις Οὐρανὸν νόσφιν ἀεθλοσύνας.
 τ' ἔνεκα διφρεύοντα τὸ δεύτερον, ὕσατις τε
 νίκης καὶ προτέρης, σῆσεν ἀγασσαμένη.

LVII.

Ἴσον κυδαλίμοις φαιστινάδῃ τε, καὶ αὐτῷ
 φαυσίνῳ, βασιλεὺς σῆσε παρ' ἀμφοτέροις
 Οὐράνιον, τῷ δῆμῳ ἀμειβήτης διὰ νίκας
 ἡγαθέα Πέλσῳος θῆκεν ἑσωνυμῖν.

ΩΣ ΑΙΕΙ ΤΟΝ ΟΜΟΙΟΝ ΑΓΕΙ ΘΕΟΣ ΩΣ ΤΟΝ ΟΜΟΙΟΝ
 τ' ὅδε τις εἰσορόων φθέγγεσθαι ἀτρεκέως.

LVIII.

Οὐράνιος Νίκαιαν ἔχει πέλας, ὅπλοτέρην τε
 Ρώμην, τῆς μὲν ἐὼν, τῇ δ' ἐνὶ κῦδος ἐλών.
 νικᾷ δ' ἀμφοτέρωθεν, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν
 τῇ καὶ τῇ προθέειν, ἥε παρεξελάν.
 τ' ἔνεκα καὶ χρυσέῳ μιν ἀνεγράψαντο μετάλλῳ,
 κυδίῳ κλεάνῳ κύδιμον ἡνίοχον.

ΕΙΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ.

LIX.

Τῷτον Ἰαλιανὸν Τυρίης βλάστημα τιβήνης,
 ἡνίοχον πολλὰς δεξάμενον σεφάνης,
 αὐτὸς ἀναξ, καὶ δῆμος ἅπας, καὶ πότνια βαλὴ
 ἔστησαν, κοινὴν ψῆφον ἐνεκόμενοι.

γῆραι· γὰρ σταδίων ἀπεπαύσατο· πᾶσι δὲ Σίλῳρον
κάλλιπεν, οἷσιν ἔρωσ ἦν ἔβεν ἀντιπάλων.

LX.

Χεῖρ οἶδε γενναῖν τὰς πάλαι τεθνηκότας.
Ἰελλιανὸς καὶ γὰρ ὡς πάλαι ᾠένει,
ἐλκων, μετέλκων Γεσίε τὰς ἡνίας·
καὶ ἰὺν γραφεῖς ἔσηκεν ὑψὶ σὺν δίῳρω,
τὸ νεῦμα χεῖρ μένει δὲ, τὴν νύσσαν ὁότε.

LXI.

Ἰελλιανὸς ἔτ' ἄρμα Γεσίε
ἔχων εἰκα τὰς ἐναντίους δρόμω.
ἀλλ' εἰ γραφεὺς παρεῖχε καὶ πνοῆς χάριν,
ἔτοιμός ἐστι καὶ παλιν διφρηλάτης,
καὶ πρόθεν ἐλθεῖν, καὶ λαβεῖν καὶ τὸ σέτ'.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΙΟΝ.

LXII.

Ταύτην Εὐσεβίῳ Βυζαντιαῖς εἰκόνα ῥώμη
πρὸς δισσαῖς ἐτέραις, εἶνεκεν ἰσχωροσύνης.
ὃ γὰρ οὐκ ἀμφήρισον ἐλὼν ἐσέψατο κλην,
ἀλλὰ πολὺ κραίων ποσσὶ καὶ ἡνωρέη.
τ' ἔνεκεν ἀντιδίων ἔριν ἔσθεσεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
δήμω τὴν προτέρεην παῦσε διχοσασίνην.

Α Γ Α Θ Ι Ο Υ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

I.

Καλὸν μὲν συγόμενον ἔχειν νόον· εἰ δ' ἄρ' ἀνάγκη,
 ἄρσενικὴ Φιλότης μὴ ποτέ σε κλονέοι.
 Θηλυέρας Φιλέειν ὀλίγον κακόν, ἔνεκα κείναις
 κυπριδίς ὀάρκας πότνα δέδωκε Φύσις.
 δέρεο τῶν ἀλόγων ζώων γένε'. ἥ γὰρ ἐκείνων
 ἔδὲν ἀτιμάζει θέσμια συζυγίης.
 ἄρσενι γὰρ θήλειά συνάπτεται· οἱ δ' ἄλεγεινοὶ
 αἰδρες ἐς ἀλλήλους ξείνον ἄγασσι γάμον.

II.

Αὐτὴ μοι Κυβέρεα καὶ ἱμερόντες Ερωτες
 τήξῃσι κενηὴν ἀχθόμενοι κραδίην,
 ἄρσενας εἰ σπεύσω Φιλέειν ποτέ· μῆτε τυχήσω,
 μῆτ' ἐπολιοθήσω μείζουσιν ἀμπλακίαις.
 ἄρκια Θηλυέρων ἀλιτήμαλα, κείνα κομίσσω,
 καλλείψω δὲ νέεας ἄφρονι Πιτταλάκῃ.

III.

Ποίην τις πρὸς ἔρωτος ἴοι τρίβον; ἐν μὲν ἀγυιαῖς
 μαχλάδ' οἰμῶξεις χρυσομανῇ σπαϊάλην.
 εἰ δ' ἐπὶ παρβενικῇς πελάσεις λέχος, ἐς γάμον ἥξεις
 ἔννομον, ἥ ποινὰς τὰς περὶ τῶν Φθορέων.

κρηδίαις δὲ γυναῖξιν ἀτερπέα κύπριν ἐγείρειν
 τίς κεν ὑποβλαΐη, πρὸς χρέος ἐλκόμενῳ ;
 μοίχια λέκτρα κάκιστα, καὶ ἔκδοθεν εἰσιν ἐρώτων,
 ὧν μέτα παιδομανῆς κείδω ἀλιτροσυνη.
 χήρη δ' ἢ, ἥ μὲν ἄκοσμος ἔχει πάνδημον ἐρασὴν,
 καὶ πάϊλα φρονέει δηνεα μαχλοσύνης·
 ἡ δὲ σαοφρονέσσα μόλις Οἰλότῃ μιγεῖσα
 δέχνηται ἀσόργα κένηρα παλιμβολίης,
 καὶ συγέει τὸ τελεσθῆν· ἔχεσσα δὲ λείψαινον αἰδοῖς
 αἶψ' ἐπὶ λυσ.γάμῳ χαζέει ἀμβολίας.
 ἦν δὲ μιγῆς ἰδ.η. θεραιωνίδι, τλήβι καὶ αὐτὸς
 δ' ἐλ.Θ. ἐναλλάγδην δμῳοὶ γιόρμιος·
 εἰ δὲ καὶ ὀθείη, τότε σοι νόμος αἰχίς ἀνάψει,
 ὕβριν αἰχινεύων σώμῳι.Θ. ἀλλοίξει.
 πάντ' ἄρα Διογενὴς ἐφυγεν τάδε, τὸν δ' Ἰμέναιον
 ἤειδεν παλάμη, λαΐδ.Θ. ὃ χατέων.

IV.

Εἰ φιλέεις, μὴ πάμπαν ὑποκλασθέντα χαλάσσης
 θυμὸν ὀλιθυρῆς ἔμπωλεον ἱκεσίης.
 ἀλλὰ τι καὶ φρονέοις σεγανώτερον, ὅσπον ἐρύσσαι
 ὀφρύας, ὅσπον ἰδεῖν βλέμματι Οἰδομένῳ.
 ἔργον γάρ τι γυναῖξιν ὑπερφιάλῃς ἀβηρίζειν,
 καὶ καλακαγχάζειν τῶν ἄγαν ὀφειζοτάτων.
 κῆιν.Θ. δ' ἐστὶν ἄριστος ἐρωτικός, ὃς τάδε μίξει
 οἶκλον ἔχων ὀλίγη ξυνὸν ἀγνηροῖη.

V.

Σοὶ τόδε τὸ κρήδεμνον, ἐμὴ μνήστειρα, κομίζω,
 χρυσεοπηγήτῳ λαμπρόμενον γραφίδι.

βάλλε δὲ σοῖς πλοκάμοισιν· ἐξεσσαμένη δ' ὑπὲρ ὤμων
 στήθει παλλεύκῳ τήνδε δὸς ἀμπεχόνην.
 ναὶ καὶ στήθει μάλλον, ὅπως ἐπιμάζιον εἴη
 ἀμφοτεριπλέγδην εἰς σε κεδαινύμενον.
 καὶ τότε μὲν Φορέυις ἀτε παρβένος· ἀλλὰ καὶ εὐνὴν
 λεύσσοις, καὶ τεκέων εὐσταχυν ἀνίσουνην,
 ὥστ' αἰ σοὶ ἐκίχλ' ἐσαιμι καὶ ἀργυροῖαν ἀναδεσμην,
 καὶ λιθοκολλήτων πλεγμάτα κεκρυφάλων.

VI.

Εἰργαμένη Φιλέειν με κατὰ σόμα διὰ Ροδιάνθῃ
 ζωὴν παρθενικὴν ἐξέλάνυσσε μέσσην,
 καὶ κείνην Φιλεεσκεν· ἐγὼ δέ τις ὡς οὐχ εἰρηγὸς
 ἀρχὴν εἰς ἑτέρεν εἵλκον ἔρωι ὅτ' ὕδαρ,
 αὐτὴν ἐξύων τὸ Φιλημα· περὶ ζωστήρα δὲ κροῖας
 μάσακι πεσπύζων, τηλοβὴν ἀνῆλ' ἔλκων.
 ἦν δὲ πόνος καὶ τὸτο παραΐΐσσις· ἡ γλυκερὴ γὰρ
 ζώνη πορθμὸς ἦν χεῖλεσσι ἀμφοτέρωσιν.

VII.

Η γραῦς ἡ τρικώρωνος, ἡ ἡμετέρης διὰ μόχθους
 μοίρης ἀμβολίην πολλάκι δεξάμενη,
 ἄγριον ἦτορ ἔχει, καὶ θέλγειαι ἔτ' ἐπὶ χρυσῷ,
 ἔτ' ἐπὶ ζωροτέρῳ μείζονι κισσυσίῳ.
 τὴν κέρην δ' αἰεὶ περιδέρκεται· εἰ δέ ποτ' αὐτὴν
 ἀθρήσει κρυφίοις ὄμμασι ῥεμβομένην,
 ἃ μέγα τολμήεσσα, ῥαπίσματιν ἀμφὶ πρόσωπα
 πλήσσει τὴν ἀπαλὴν οἰκτρὰ κινυρομένην.
 εἰ δ' ἐτεὸν τὸν Αἰώνιον ἐφίλας, Περσεφόνεια,
 οἰκτρὸν ξυνῆς ἄλγεα τηκεδόν.

ἔσω δ' ἄμφοτέροισι χάρις μία· τῆς δὲ γεραῖης
 ῥύεο τὴν κέρην, πρὶν τι κακὸν παθεῖν.

VIII.

Η γραῦς ἡ Θθονερὴ παρεκέκλιτο γείτοσι κέρη
 δόχμιον ἐν λέκτρῳ νώτον ἐρεισμένη,
 προβλῆς ὥστις ἑπαλξίς ἀνέμβουλος· οἷα δ' ἐπ' ἤρι
 ἔσκεπε τὴν κέρην ἀπλοῖς ἐκλαδίῃ.
 καὶ σοδαρὴ θερᾶπαινα πύλας σφίγγασα μελάνθρῳ
 κῆτο χαλικρήτῳ νόματι βεβρόμενη.
 ἔμωης ἔ' μ' ἐβόησαν· ἐπεὶ σρεπῆρα θυρέτρα
 χερσὶν ἀδελφῆτοισι βαῖὸν αἰραμεῖ·
 Φρυκίης αἰθαλόεντας ἐμῆς ῥιπίσμασι λῶπης
 ἔσβεσα, καὶ διαδὺς λέχριος ἐν θαλάμῳ
 τὴν φύλακα κνώσσεσαν ὑπέκφυγον. ἦκα δὲ λέκτρῳ
 νέρθεν ὑπὸ χοίνοις γασέρι συρόμενος,
 ὠρῆμην κατὰ βαιὸν, ὅπῃ βατὸν ἑπλετο τείχος.
 ἄλχι δὲ τῆς κέρης σέρνον ἐρεισάμεν·
 μαζὰς μὲν κρατέεσκον· ὑπεβρύφθην δὲ μελῶτῳ
 μάσακα πιάνων χεῖλεος εὐαφίῃ.
 ἦν δ' ἄρα μοι τὰ λάφυρα καλὸν εἶμα, καὶ τὸ φίλημα
 σύμβολον ἐννυχίης εἶχον ἀβλοσύνης.
 ἔτῳ δ' ἐξαλάπαξα Οἴλης πύργωμα κερείης·
 ἀλλ' ἐτ' ἀδερῖτῳ σφίγγεται ἀμφοδίῃ.
 ἔμωης ἦν ἐτέροιο μὸθ' εἴσωμεν ἀγῶνα,
 ναὶ τάχα πορθήσω τείχεα παρθενίης,
 ἔσθ' ἔτι με χήσεσιν ἑπαλξίης· ἦν δὲ τυχήσω,
 σέμματά σοι πλέξω, Κύπρι τροπαιοφόρε.

ΙΧ.

Ἐξότε τηλεφίλῃ πλαγαγήμαλ' ἤχετα βόμβος
 γαστέρα μαντῶς μάζατο κισσυδαίῃς,
 ἔγνων ὡς Φιλέας με· τὸ δ' αἰτρεκὲς αὐτίκα πείσεις
 εὐνῆς ἡμετέρης πάννουχ' ἀπώοιμένη.
 τὸτό σε γὰρ δείξει παναληθέα· τῆς δὲ μέθυς
 καλλιψῶ λατάγων πλήγμασι τερπωμένους.

Χ.

Εἰς Ἀριάδην κίθαρι-ρίθῃα.

Εἴ ποτε μὲν κιθάρης ἔπαυθῆσαιτο πλήκτρον ἐλῆσα
 κῆρη, Τερψιχόρης ἀντεμέλιζε μίταις·
 εἴ ποτε δὲ τραγικῷ ροιζήματι ῥήξατο Φωνήν,
 αὐτῆς Μελωπομένης βόμβον ἀπεπαλάσαιτο.
 εἰ δὲ καὶ ἀγλαίης κρίσις ἴσατο, μᾶλλον ἂν αὐτῇ
 Κύπρις ἐνικήθῃ, καὶ ἐδίκασε Πάρις.
 σιγῇ, ἐφ' ἡμέων, ἵνα μὴ Διόνυσ' ἀκῆσας
 τῶν Ἀριαδνεύων ζῆλον ἔχῃ λεχέων.

ΧΙ.

Δισσῶν θηλυτέρων μᾶνός ποτε μέσσο' ἐκείμην,
 τῆς μὲν ἐΦιμέρων, τῇ δὲ χαριζόμενος.
 εἴλκε δὲ μὴ Φιλέεσσα· πάλιν δ' ἐγὼ, οἷά τε τις Φῶρ,
 χεῖλει Φειδομένῳ τὴν ἐτέρην ἐΐλκην,
 ζῆλον ὑποκλέπων τῆς γείτον', ἧς τὸν ἔλεγχον
 καὶ τὰς λυσιστόχους ἔτρεμον ἀγγελίας.
 ὀχλήσας δ' ἄρ' ἔειπον· ἐμοὶ τάχα καὶ τὸ Φιλείδαι
 ὡς τὸ Φιλεῖν χαλεπὸν, δισσὰ κολαζομένῳ.

XII.

Πᾶσαν ἐγὼ τὴν νύκτα κινύρομαι· εὔτε δ' ἐπέλθῃ
 ἄφθτος ἐλινύσαι μικρὰ χαριζόμενος,
 ἀμφιπεριτρύψωσι χειλιδόνες, ἐς δ' ἐμὲ δάκρυ
 βαίλῃσι, γλυκερὸν κῶμα παρῳσάμεναι.
 ὦ φθονεραὶ παύσασθε λαλητρίδες. ἔ γάρ ἐγωγε
 τὴν φιλομηλιάην γλῶσσαν ἀπεβριτάμην.
 ἀλλ' Ἰτυλον κλαίετε κατ' ἔρεα, καὶ γοάοιτε
 εἰς ἔποω Θ κραιναὴν αὐλιν ἐφεζόμεναι,
 βαιὸν ἵνα κνώσσωμεν· ἰσως δέ τις ἥξει ἐναιρος,
 ὅς με ροδανθείοις πήχεσιν ἀμφιβαλεῖ.

XIII.

Η πάρος ἀγλαίνισι μετάρσιος, ἡ πλοκαμῖδας
 σειομένη πλεκίῃς, καὶ σοβαρευομένη,
 ἡ μεγαλαυχήσασα κατ' ἡμετέρης μελεδῶνης,
 γῆρα ἐρικιῶθη, τὴν πρὶν ἀΦῆκε χάριν.
 μαζὸς ὑπεκλήθη, πέσον ὀφρύες, ὄμμα τέτηκται,
 χεῖλεα βαμβάίνει φθέγματι γηραλέω.
 τὴν πολὴν καλέω Νέμεσιν πόσις, ὅ τ' ἵ δικάζει
 ἔννομα, ταῖς σοβαραῖς θᾶσσον ἐπερχομένη.

XIV.

Τὸν σοβαρὸν Πολέμωνα, τὸν ἐν θυμέλῃσι Μενάνδρῳ
 κείραντα γλυκερὰς τῆς αἰλόχῃς πλοκάμους,
 ὁπλότερος Πολέμων μιμήσατο, καὶ τὰ ροδάνθης
 βόσρυχα πανόλμοις χερσὶν ἐλήισατο,
 καὶ τραγικοῖς ἀχέεσσι τὸ κωμικὸν ἔργον ἀμείψας
 μάστιγι ραδιῆς ἀψα θηλυτέρης.

ζηλομανὲς τὸ κόλασμα. τί γὰρ τόσον ἤλιπε κέρη,
 εἰ με κηλοῖ, εἴρειν ἤθελε τειρόμειον;
 αἴετλ' ὦ, ἀμύμονος δὲ διέτμαγε, μέχοι καὶ αὐτῶ
 βλεμμύοις εἰσήσας αἰδοῖα βατκαίην.
 ἀλλ' ἔμῳς τελεθεὶ ΜΙΣΟΥΜΕΝΟΣ· αὐτὰρ ἔγωγε,
 ΔΥΣΚΟΛΟΣ, ἔχ' ὁρόων ΤΗΝ ΠΕΡΙΚΛΙΓΟΜΕΝΗΝ.

XV.

Εἰ καὶ νῦν πολὴ σε καλεῖασε, καὶ τὸ θαλυκρὸν
 κεινο καὶ μῶλυνθη κνήρον ἐρωμανίης,
 ἄφελος, ὦ κλειόβουλε, πόθως νεότητ' ἐπιγνῆς,
 ἰὺ καὶ ἐποικίειρην ὀπλοτερον οδυίας,
 μηδ' ἐπὶ τοῖς ξυοῖς κατέειν μέγα, μηδὲ κομάαν
 τὴν ραδινὴν, κέρην πάντων ἀπαγλαιοῖαι.
 ΑΝΤΙΠΑΙΓΡΟΣ τῇ παιδί παρὸς μεμλιτο ταλαιῇ,
 καὶ νῦν ἐξαπώνης ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ γέγονας.

XVI.

Εἰμὶ μὲν ἔφιλόσ' ὅταν δὲ ἐβέλης με μεθύσσαι,
 πρῶτα σὺ γ' ἰομένη πρὸς Ζερε, καὶ δέχομαι.
 εἰ γὰρ ἐπὶ αὐτὰς τοῖς χελεσιν, ἐκέτι ἰήσῃ
 εὐμαρὲς, ἐδὲ θυγεῖν τὸν γλυκὺ οἶνον.
 πορβμευα γὰρ εἰμοιγε κύλιξ τὰρὰ σὲ τὸ Δίλημα,
 καὶ μοι ἀπαγγέλλαι τὴν χάριν ἣν ἔλαβε.

XVII.

Μήποτε λύχιε μύκησ' ἀφέρεις, μηδ' ὄμβρον ἐγείρεις,
 μὴ τὸν ἔμῳ παύσῃς νυμφίον ἐρχόμειον.
 αἰεὶ σὺ θονόεις τῇ κύπριδι, καὶ γὰρ ἄβ' Ἡρῶ
 ἤρμωσε Λειάνδρῳ... θυμέ, τὸ λοιπὸν ἔα.

Ἡφαίστῃ τελέθεις, ναὶ πείθομαι, ὅττι χαλέπῳ
κύπριδα, θωπεύεις δεσποικὴν οὐδύνην.

XVIII.

“Τί σενάχεις; ^βΦιλέω. ^ατίνα; ^βπαρθένον. ^αἦ ῥά γε καλήν;
^βκαλήν ἡμετέροις ὄμμασι φαινομένην.
^απῶ δέ μιν εἰσεύσῃσας; ^βἐκεῖ ποτὶ δεῖπνων ἐπελθὼν
ἔνι ἡ κεκλιμένην ἑδρακον ἐν σιδάδι.
^αἐλπίζεις δὲ τυχεῖν; ^βναὶ ναὶ φίλος· ἀμφαδίην δὲ
ἐξήτῳ Φιλήν, ἀλλ’ ὑποκλεπωμένην.
^ατὸν νόμιμον μάλλον Φεύγεις γάμον· ἀτρεκέες ἔγνω
ὅττι γε τῶν κλεάνων πᾶν τὸ λειπόμενον.
^βἔγνωσ. ^αἐξ Φιλείης, ἐψεύσαο. πῶς δύναται γὰρ
ψυχὴ ἐρωμανέειν ὀρθὰ λογιζομένη;

XIX.

Ἡ ῥά γε καὶ σὺ φίλινα φέρεις πόθον, ἡ ῥά καὶ αὐτὴ
κάμνεις, ἀναλέοις ὄμμασι τηκομένη;
ἢ σὺ μὲν ὕπνον ἔχεις γλυκερώτατον, ἡμετέρης δὲ
Φροντίδος ἔτε λόγος γινέσθαι, ἔτ’ ἀριθμός;
εὐρήσεις τὰ ὅμοια, τήν δ’ ἀμέγαρτε παρειήν
αἰθρήσω θαμνοῖς δάκρυσι τεύγομένην.
κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίσκοι· ἐν δέ τι καλὸν
ἔλλαχεν, ἐχθαίρει τὰς σαβαρεσμένας.

XX.

Ἡ ῥαδινὴ μελίτη ταναῶ ἐπὶ γῆραος ἐδῶ
τὴν ἀπὸ τῆς ἥθης ἐκ ἀπέθηκε χάριν.
ἀλλ’ ἔτι μαρμαίρῃσι παρηίδες, ὄμμα δὲ θέλγον
ἐλάβε· τῶν δ’ ἐτέων ἡ δεκάς ἐκ ὀλίγῃ.

μῖμναι καὶ τὸ Φρύαγμα τὸ παιδικόν· ἐνθάδῃ δ' ἔγνω
ὅτι Φύσιν νικᾶν ὁ χρέονος ἐ δύναται.

XXI.

Σπτεύδων εἰ Φιλέει με μαθεῖν εὐῶπις Ερευθῶ,
πείραζον κραδίην πλάσμαϊ κεφαλᾶν.
βητομαι ἐς ζείνην τιν', ἔφην, χθόνα· μιμνέ δὲ κέρη
ἀδινῶ, ἡμετέρῃ μνήσῃ, ἔχσσε ποδῶ.
ἡ δὲ μέγ' ἐσοάχησε καὶ ἤλατο, καὶ τὸ πρόσωπον
πλήξε, καὶ εὐπλέκη βότρυν ἐρηξε κομῆς,
καί με μείαν ἰκέτευσε. ἐγὼ δέ τις ὡς βραδυπαιδὴς
ὀμμαϊ θρυπλωμένῳ συγκαλιευσά μείαν.
ὄλβιος ἐς πόδον εἰμί. τὸ γὰρ μειέαινον αὖτυσσαι
πανίων, εἰς μεγάλην τῆτο δεδωκα χάριν.

XXII.

ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ, σοφὸς εἶπεν. ἐγὼ δέ τις ὡς ἐπέρατος,
ὡς καλὸς, ἡέρβην ταῖς μεγαλοφροσύναις,
καὶ ψυχὴν δοκέεσκον ὅλην ἐπὶ χερσὶν ἐμείῳ
κεῖσθαι τῆς κέρης, τῆς τάχα κεφαλᾶλης·
ἡ δ' ὑπερῆέρβη, σοβαρὴν δ' ὑπερέρχεβεν ὀφρὺν,
ὥσπερ τοῖς προτέροις ἦθεσι μεμφομένη.
καὶ νῦν ὁ βλοσυρωτῶς, ὁ χάλκεος, ὁ βραδυπαιδὴς,
ὁ πρὶν ἀερσιπώτης, ἡριπὼν ἐξαιώης,
πάντα δ' ἐναλλα γέγοντο· πεσὼν δ' ἐπὶ γένασι κέρης
ἴαχον· ΙΛΗΚΟΙΣ, ΗΛΙΤΕΝ Η ΝΕΟΤΗΣ.

XXIII.

Ηἰθέοις ἐκ ἑστὶ τόσος πόνος, ἀπωόσος ἡμῶν
ταῖς ἀταλοψύχοις ἔχραε θηλυτέρας.

τοῖς μὲν γὰρ παρέασι παρήλικες, οἷς τὰ μερίμνης,
 ἄλγιστα μυθεῖναι θεῖγματι θαρσαλέῳ,
 παίγνιά τ' ἀμειβεσθαι παρήγορα, καὶ κατ' ἀγυιάς
 πλάζοντα γρᾶνιδῶν χρώμασι ρεμδόμενοι·
 ἡμῖν δὲ ἔδὲ θαὸς λυσσῆν θέμις, ἀλλὰ μελάνθοις
 κυψόμεθα, ὅτεραῖς φροντίσι τηρόμεναι.

XXIV.

Ἡμεῖς μὲν παλέοντες ἀπείρονα καρπὸν ἰάνχεα
 ἀρμιγα βακχεύην ῥυθμὸν ἀνεπλέκομεν.
 ἤδη δ' ἀσπέρων σῆμα κατέρρεεν· οἶα δὲ λέμφοι
 κισσῶν γλυκερῶν νήχεθ' ὑπὲρ ροσίων,
 οἷσιν ἀτυσσάμενοι χέριον ποτὸν ἤνομεν ἤδη,
 θερμῶν κηιδῶν ἔμάλαια δευόμενοι.
 ἡ δὲ καλὴ ποτὶ ληϊὸν ὑπερκύψασα ῥοδάνθη
 μαρμαρυγῆς κάλλος νᾶμα καίηγαλάισε.
 στάλιον δ' ἐκδεδυκτο θοῶν ἑρέες, ἔδὲ τις ἡμέων
 κεν, ὅς ἔβακχευ δάμνατο καὶ Παδίη.
 τλημαίης. ἀλλ' ὁ μὲν εἶπε παρὰ πρὶν αἴθερος ἡμῖν·
 τῆς δ' ἄρ' ὑπ' ἐλπωρῇ μῦθον ἐπαϊζόμεθα.

XXV.

Πῆραν δὲ γὰρ τῶν τοῦ τοῦ διὰ τὰ λύματα τῶν νέμων
 τῶν Πύκτων Σιλοῦτιον.

Εἰς αὐτὸν μὲν χροιάς· τὴν γὰρ βουλὴν ὁράμεν
 συλλαβὴς κυκλικῆς τὰς τὰς ἐν ἑαυτῇ
 εἰς ὅτι ἐκλασσοῦν τὸ σκιερὰς κυπαρισσοῖς
 οριζῆς ὁροσίων μετερες ὀφθαλμίων·
 καὶ λυγρὸν βομδεύει ἀκινθίδες· ἡ δ' ὁλοφυγῶν
 τρυφεῖ, τρηχαλεῖς ἐνδιάσπα βατοῖς.

ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδους, ἐπεὶ σέο μῦθον ἀκέαν
 ἤβελον, ἢ κιθάρης κρέμαλα Δηλιάδῃ;
 καὶ μοι δισσὸς ἔρως περικιδιάλει. εἰσοράαν γὰρ
 καὶ σε μακαρ πότew, καὶ γλυκιρὴν δαμαλι,
 ἵς με περισμυχεσι μεληρόνες. ἀλλ' ἐμὲ θεσμοὶ
 εἰς γαστρὶ μεδνῆς τηλόβι δορκαλιῷ.

XXVI.

Γαστέρα μὲν σεσάλακτο γέροντι νόδι Βάκχῳ
 Οἰνοποῖνι, ἐμῶς δὲ πικρὰ πένε δεῶας.
 ἀλλ' ἔτι διψῶντων ἰδίῃ καλεμεμῶτο χεῖρι,
 ὥς ἀπὸ κρητῆρος μὴδὲν αὖυσταμένη.
 οἱ δὲ νεοὶ ρέγχεσι, καὶ ἔδειξεν ἑστῇ ἀριμῇ
 τὰς κυλικὰς γυνῆται τας ἐτι πινομένας.
 πῖνε γέροντι καὶ ζῆνι· ματηνὴν δὲ αἶρα θεῖος Ὀμηρος
 τεύρεσθαι πολλὴν ἐκ νεότητος ἐφη.

XXVII

Βασσαρὶς Εὐρυνόμη σκοπελοδρέμος, ἥ ποτε ταύρων
 πολλὰ τανυκραίρων σέβηνα χαρὰζαμένη,
 ἡ μέγα καλῆχάσσα λεοργοῦνοισι ἐπὶ νίκαις,
 παίγνιον ἀτλήτης θερὸς ἐχέσσα κάρη,
 ἰλήκοις Διόνυσε, τεῆς ἀμέλησα χοροῖς,
 κύτρωδι βακχεύειν μᾶλλον ἐπιγομένη.
 θῆκα δὲ σοι τάδε ῥοτῶρα, παραρριψάσα δὲ κισσὸν
 χεῖρα περισφιγῶ χρυσοδετῶ σπαλάλῃ.

XXVIII.

Σοὶ, μάκαρ αἰγίκναμε, παράκλινε ἐς περιωπᾶν
 τὸν τράγον ἐκ δισσας αἰνέτο θεροσύνας.

σοὶ γὰρ καστορίδων ὕλα καὶ τρίτομος αἰχμὰ
 εὐάδε, καὶ ταχυνῆς ἔργα λαγοσθαγίης,
 δίκλυσά τ' ἐν ῥοβίοις ἀπλώμενα, καὶ καλαμευιάς
 κάμνων, καὶ μογερῶν πείσμα σαγηνόβωλον,
 ἀνθετο δὲ κλεόνικῳ, ἐπεὶ καὶ πόνηιον ἄγραν
 ἄνυε, καὶ πῶπας πολλάκις ἐξεσώθει.

XXIX.

Δικραίρω δικέρωλα, δασυκνάμω δασυχαίταν,
 ἱξάλλον εὐσκάρθμω, λόχμιον ὑλοβάτα,
 Πανὶ Οἰλοσκοπέλῳ λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς
 κνακὸν ὑψηνήταν τόνδῳ ἀνέθηκε τράγον.

XXX.

Χαλκὸν ἀροτρητὴν, κλασιβῶλακα, νεοιομῆα,
 καὶ τὴν ταυροδέτιν βύρσαν ἐπαυχενίνῃ,
 καὶ βέπληκτρον ἀκαίαν, ἐχέλλήεντά τε γόμφον
 Διοῖ Καλλιμένης ἀνθετο γεισπόνῳ,
 τμήξας εὐαρότερά μιν ὀργάδος· εἰ δ' ἐπινεύσεις
 τὸν σάχυν ἀμῆσαι, καὶ δρεπάνην κομίσω.

XXXI.

Πορφυρὶς ἢ Κνιδίη τὰ τέμματα, καὶ τὸ δίθυρον
 τῆτο τὸ λοίχωτόν, καὶ τὸ περισφύριον,
 οἷς ἀνέδην βάκχευεν, ὅτ' ἐς Διόνυσον ἐφοῖτα
 κισσωτὴν σέρνοις νεβρίδ' ἀναπλωμένη,
 αὐτῷ σοὶ, Διόνυσε, πρὸ πατρός ἡώρησε
 ταῦτα τὰ τῷ κάλλεος κόσμια καὶ μανίης.

XXXII.

Τῇ Παφίῃ σεΐάνης. τῇ Παλλάδι τὴν πλοκαμίδα,
 Ἀρτέμιδι ζώνην ἀνθετο καλλιζέη.
 εὗρατο γὰρ μνηστῖρα τὸν ἠθέλε, καὶ λάχεν ἥβην
 σώφροια, καὶ τεκέων ἀρσων ἔτικτε γένθ.

XXXIII.

Σὺς πόσις Ἀχίσης, τῷ εἵνεκα πολλάκι, Κύωρι.
 τοσῶν ἐς Ἰθάϊν ἔτρεχες νιοῖα,
 ἵν' μύλῃς εὖρε μέλαιναν ἀπὸ κροτάσων τρίχα κοῖψαι,
 ἔτι κε δέ σοι προτέρης λειψανον ἡλικίας.
 ἀλλὰ θεὰ, δύνασαι γάρ, ἡ ἥβητῆζά με τεύξον,
 ἢ καὶ τὴν πολὺν ὡς νεότητά δεχῃ.

XXXIV.

Δαΐνιακῶν βίβλων ἀγαθὴς ἐννεὰς εἰμι.
 ἀλλὰ μὲν οὐ τεκίγνας αἰετό σοι, Παφίη.
 ἔ γάρ Πιερίδῃσι τόσον μέλω, ὅσοι Γαυρί,
 ὄργια τοσσατίων ἀμφιδέωκσα πόθων.
 αἰτεῖ δ' ἄντι πόνων, ἵνα οἱ διὰ σείο παρείη
 ἢ τινα μὴ φιλέειν, ἢ ταχὺ πειδομένην.

XXXV.

Εἰς εἰκόνα Αἰσώπου.

Εὖγε ποιῶν, λύσιππε γέρον, Σικυώνιε πλάσας,
 δείκελον Αἰσώπῃς σήσας τῷ Σαμίᾳ
 ἐπὶ σοφῶν ἔμπροσθεν, ἐπεὶ κείνοι μὲν ἀνάγκην
 ἔμβαλον, ἔπειθ', φθέγμασι τοῖς σφειδέουσιν.

ὃς δὲ σοφοῖς μύθοις καὶ πλάσμασι καίρια λέξας,
 παίζων ἐν σπῶδι, πείθει ἐχεσθροῖεσσιν.
 Φευκλὸν δ' ἢ τρηχέα παραίνεσις· ἢ Σαυὶς δὲ
 τὸ γλυκὺ τῷ μῦθῳ καλὸν ἔχει διλεαρ.

XXXVI.

Εἰς αἰόνα Πλατάρχου.

Σεῖο πολυκλήνηα τύπον εἴησαν, Χαιρωνεῦ
 Πλάταρχε, κρατερῶν υἱεὺς Αὔσων,
 ὅτι παραλλήλοισι βίοις Ἑλλήνας ἀρίστες
 Γαμῆς εὐπολεμοῖς ἔρυσσας ἐναετῆς.
 ἀλλὰ τέχῃ βιοτοιο παραλλήλον βίον ἄλλον
 οὐδὲ σύ γ' ἂν γράψαις· εἰ γὰρ ὅμοιον ἔχεις.

XXXVII.

Ἀσπορα πᾶν λοσιῆτα τάδε Στραβόνι^Θ ἀροῖρεῦς
 ἀντ' εὐεργεσίης ἀβέτό σοι τεμένη.
 βέσκει δ' ἐφ' ἡ, χαίρων τὰ σὰ ποίμνια, καὶ σέο χώραν
 δέρεο, τὴν χαλκῷ μνέτι τεμιομένην.
 αἰσκν' εὐμενέεις τοδ' ἐπαυλιον. ἐνθαδὲ γὰρ σοι
 Πυχῶ τερωομένη καὶ γάμον ἐκ' ἐλέσει.

XXXVIII.

Ἀσκοπον Ἀγγελίαρχον, ἀσώμαλον εἶδει μορῶς
 ἀμεγατολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσασθαι.
 ἔμπαρς ἐκ' ἀχάρισον, ἐπεὶ βροτὸς εἰκόνα λεύσσαν
 θυμὸν ἀπιβύει κρείσσονι Σαντασίῃ.
 ἐκίτι δ' ἄλλοπρὸς ἄλλον ἔχει σέβας, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ
 τὸν τύπον ἐγράφας, ὡς παρεόιντα τρέμει.

ομματα δ' ὀτρύνεισι βαρὺν νόον · οἷδε δὲ τέχνη
χρῶμασι πορβμύσαι τὴν Φρενὸς κρεσσιν.

XXXIX.

Εὐσάβιε, γλυκερὸν μὲν ἔχεις τύπον. ἀλλὰ σε κηρὸν
δέξκομαι, ὅδ' ἐτι σοι κῆνο τὸ λαρρὶ ἐπ' ὅ
ἐξέται ἐν σομάτεσσι· τεῇ δ' εὐαίθεμ' ἰκλή,
αι αι, μαψιδή ἵν' χθονὸς ἐσι κοινς.
πέμπω καὶ δεκάτω γὰρ ἐπιψαυτας εἰαυῖθ
τέρεικίς ἐξ μένους ἐδρακες ἡελίς.
ὅδ' ἐτελ' τάπωσ' ὁροῖος ἤρκεσεν, ὃ γαιετήρος
ἰλθίς. πᾶς δὲ τεὴν εἰκόνα δευρόμοιος
τὴν ἀδικον Μοῖραν κάλαμέμψεται, θνεία τοίην,
ἀ μέγα ἡλαιῆς, ἔσθεσεν ἀγλαίην.

XL.

Εἰς εἰκόνα ἀνατρεῖται ἐν τοῖς Πλακίσις ὑπὸ τῶν
τῶ νέε σκηνία.

Θωμᾶν παμβασιλῆος ἀμεμψέα κηδεμονῆα
ἀνέσταν οἱ τὸ νεον τάγμα μετρεχομενοι
θεσπεσιῆς ἄλχιςα συνωρίσθ', ὅσρα καὶ αὐτῇ
εἰκόνι χῶρον ἐχὴ γείτοια κοιρανίης
αὐτὸς γὰρ ζανείοις φρενας ὕψωσε μελάρια
πλῆτον ἀεξήσας, ἀλλὰ μετ' εὐσεβίης.
εὐγνωμον τὸ πόνημα. τί γὰρ γραφίς οἶδ' ὀπίσσαι,
εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μνήσιν οφειλομένην;

XLI.

Μαχλὰς ἐγὼ γενόμην Βυζαντίδος εἰδοθὶ Ρώμης,
ῶνητὴν Φιλίην πᾶσι χαρίζομένη.

εἰμὶ δὲ Καλλιρόη πολυδαίδαλῳ, ἣν ὕψ' ἔρωτος
οἰσθηθεὶς Ὡμαῖς τῇδ' ἔβeto γραφίδι,
δεικνὺς ὅσπον ἔχει πόθον ἐν Φρεσίν. ἴσα γὰρ αὐτῷ
κηρῶ τηκομένῳ τήκεται οἱ κραδίῃ.

XLII.

Ὅψω ἐπισαμένην τάχα κύμβαλα χερσὶ τινάξαι
βάκχην αἰδομένην σήταλο λαοτύπῳ.
ἔτω γὰρ προnéνευκεν. ἔοικε δὲ τῷτο βοωσῇ.
Ἐξίτε, καὶ παλαγῶ μηδέν ἴσαμένας.

XLIII.

Εἰς εἰκόνα τινὸς σοφιστῆς ἐν Περγάμῳ ἀνατεθεῖσαν
ἐπὶ πρεσβύτῃ πολιτικῇ.

Τὰς μὲν ὑπὲρ μύθων τε καὶ εὐτροχάλοιο μελίσσης
εἰκόνας ἰλήκοις δηρὸν ὀφειλόμεν.
ἵν δ' ὑπὲρ ἰδρώτων τε καὶ ἀσυόχοιο μερίμνης
τῇδ' σε τῇ γραφίδι σήσαμεν, Ηράκλαμον.
εἰ δ' ὀλίγον τὸ γέρας, μὴ μέμφεο· τοῖσδε γὰρ ἡμεῖς
αἰεὶ τὰς ἀγαθὰς ἀνδρας ἀμειδόμεθα.

XLIV.

Εἰς εἰκόνα ἐν ᾗ Ἰσώλυτος διαλέγεται τῇ τρεφῇ
τῆς Φαίδρας.

Ἰσώλυτῳ τῆς γρηὸς ἐπ' ἔστι νηλέα μῦθον
σθένεγεται· ἀλλ' ἡμεῖς ἐ' δυνάμεσθα κλύειν.
ὅσπον δ' ἐκ βλεφάροιο μεμνηνότες ἐστὶ νοῆσαι,
ὅτ' ἰ παρ' ἐγυαα μηκέτ' ἄλγεσμά λέγειν.

XLV.

XLV.

Εἰς εἰκόνα σατύρε πρὸς τῇ ἀκκῇ τὸν αὐλὸν ἔχοντα
καὶ ὥσπερ ἀκρωμένον.

Αὐτομάτως, Σαῦρισκε, δόναξ τεὸς ἦχον ἰάλλει,
ἢ τί παρακλίνας ἕας ἄγεις καλάμῳ;
ὅς δ' ἐ γελῶν σίγησεν· ἴσως δ' ἂν Θβεῖγξαιό μῦθον,
ἀλλ' ὑπὸ τερπωλῆς εἰχέλο ληθεύει.
ἔ γάρ κηρὸς ἔρυκεν· ἐκὼν δ' ἠσπάζετο σιγὴν,
θυμὸν ὅλον τρέψας πηκλίδ' ἀχαλίῃ.

XLVI.

Εἰς κῆπον παράλιον.

Εἶξον ἐμοὶ Δάφνης ἱερὸν κλέτας, ἔκθοι πότις
κείμενον, ἀγραύλας κάλλι' ἐρημοσύνας.
ἐνθάδε γὰρ Νύμφαι δεινρήτιδες, αἵ τ' ἐνὶ πόλῳ
Νηρεάδες ξυνὴν θέντο συνηλυσίην.
ἀμφ' ἐμε γὰρ μάρναντο· δίκασσε δὲ Κυανοχαίτης,
καί με παρ' ἀμφοτέραις μέσσον ἔθηκεν ὄρον.

XLVII.

Εἰς λωτρὸν ἐν Βυζαντίῳ ἔχον Αφροδίτην λισομένην.

Νῦν ἔγνω, Κυθέρεια, πόθεν νίκησας ἀγῶνα,
τὴν πρὶν Αλεξάνδρῃ ψῆφον ὑφαρπαμένην.
ἐνθάδε γὰρ τέλγυσσα τεὸν δέμας, εὗρες ἐλέγξαι
Ἥρην Ἰναχίοις χεύμασι λισαμένην.
νίκησεν τὸ λωτρὸν· ἔοικε δὲ τῷτο λεγέσθαι
Παλλάς· ἐνίκηθην ὕδασι, ἔ Παφίῃ.

XLVIII.

Εἰς τὰ θερμὰ τὰ Αγαμεμνόνεια ἐν Σμύρῃ.

Χῶρὸς ἐγὼ Δαναοῖς μεμελημένος, ἔνθα μολόντες
τῆς Ποδαλκείης ἐξελάβοντο τέχνης.
ἔλκεα γὰρ μετὰ δῆριν ἐμοῖς ἀκέσαστο ρέεθροις,
βαρβαρικῆς λόγχης ἰὸν ἀπώσασμενοι.
ένθεν ἀεξήθην ὀροφῆφόρος· ἀντὶ δὲ τιμῆς
τὴν Αγαμεμνονέην εὖρω ἐπωνυμίην.

XLIX.

Εἰς τὰ παλάτια Σοφιστῶν.

Οππῶθι τεμνομένης χθονὸς ἀνδριχα πόντον ἀνοίγει
πλαγκτὸς ἀλικύτων πορθμὸς ἐπ' ἡϊόνων,
χρῦσεα συλλέκτρῳ τάδ' ἀνάκτορα θῆκεν ἀνάσση
τῇ πολυκυδίῃ θεῖῃ ἀναξ Σοφίῃ.
ἄξιον, ὦ ρώμη μεγαλοκρατὺς, ἀντία σεῖο
κάλλος ἀπ' Εὐρώπης δέρκεαι εἰς Ἀσίην.

L.

Εἰς οἶον ἐν ὕψει κείμενον ἐν Βυζαντίῳ.

Τῆς Αρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάρουθεν ἔθηκαν.
έννεπεν Ασκραῖ, δῶμα τόδ' προλέγων.
κλίμακα γὰρ ταναὴν περόων κεκαθῆσθαι ταρσῶ,
ἰδρῶτι πλαδαρὴν ἀμφεδίηνα κόμην.
ὕψοθι δ' εἰσενόησα θαλασσαῖν περιωπῆν.
ναὶ τάχα τῆς Αρετῆς πισότατος θαλάμος.

LI.

Εἰς οἶκον ἐν Βυζαντίῳ.

Τεῦξέ με πολλὰ καμῶν Μυσόνιος, οἶκόν ἀγνητὸν
 τηλίκον, ἀρκύοις ἄστροισι βαλλόμενον.
 ἔμπτως ἐκ ἀπέσπευεν ἀδεύγέα δάμαλα Μοίρης,
 ἀλλὰ με καλλιψάς ἐν χθονὶ ναιετάει.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν εἰς ὀλίγην κεῖται κόνιν· ἡ δὲ περισσὴ
 τέρψις ἐπὶ ξείνοις ἀνδράσιν ἐκκέχυμαι.

LII.

Εἰς τὰ σωτήρια ἐν Μυρίνῃ ἐν προαστείῳ.

Χῶρος ἐγὼ τοῦτον μὲν ἦν συγεραιῶς ιδέσθαι,
 πηλοδόμοις τοίχῳς ἀμφιμεριζόμενῳ.
 ἐνθάδε δὲ ξείνων τε καὶ ἐνδαπίων καὶ ἀγροίκων
 νηδὺς ἐπεγόσσει λύματα χευομένη.
 ἀλλὰ παῖρ με πόλῃ ἐναλλάξας Αγαθίας
 θῆκεν ἀρίζηλον τὸν πρὶν ἀτιμότατον.

LIII.

Εἰς τὰ αὐτά.

Πᾶν τὸ βροτῶν σπασιάλημα, καὶ ἡ παλὺολβος ἐδωδὴ
 ἐνθάδε κρινομένη τὴν πρὶν ἔλεσσε χάριν.
 οἱ γὰρ Φασιανοὶ τε καὶ ἰχθυεῖς, αἱ δ' ὑπὲρ ἵγδιν
 τρίψιες, ἡ τε τοση βρωμαλομιξαπάτη
 γίνεσθαι ἐνθάδε κόπρῳ, ἀποσσεύει δ' ἄρα γαστήρ
 ὅπως πεναλὲς δέξατο λαυκανίη.
 ὅψ' ἐδὲ γινώσκει τις, ὅτ' ἄφρονά μῃτιν αἰείρων
 χρυσῶ τοσσαλίῃ τὴν κόνιν ἐπαρίατο.

LIV.

Εἰς τὰ αὐτά.

Τῖς ἐνάχεις κεφαλὴν κεκακωμένος; ἐς τί δὲ πικρὰ
 οἰμῶξεις, μελέων πάγχυ βαρυνομένων;
 ἐς τί δὲ γαστέρα σέϊο ραπίσματος ἀμφιπαλάσσεις,
 ἐκβλίψαι δοκέων μάσακ' ἐργασίην;
 μόχθων τοσσαίων ἔσοι χρέ', εἰ παρὰ δαιτὶ
 μὴ τῷ ἀναγκαίῳ πάλυ παρεξέταθης.
 ἀλλ' ἐπὶ μὲν σιβάδος φρονέεις μέγα, καὶ σόμα τέρπεις
 βρώμασιν, εὐτυχίην κείνα λογιζόμε'.
 ἐνθάδε δ' ἀρχάλλεις. μένη δ' ἀλιήματα λαιμῷ
 ἢ γαστῆρ' τίνει πολλάκι τυπωμένη.

LV.

Εἰς τὰ αὐτά.

Εὖγε μάκαρ τλήθυμε γεωπώνε. σοὶ βίος αἰεὶ
 μῖμνεν καὶ σκαπάνης ἄλγεα καὶ πενίης.
 λιτὰ δέ σοι καὶ δεῖπνα, καὶ ἐν ξυλόχοισι καθεύδεις,
 ὕδα' ἐμπλήσας λαιμὸν ἀμέρισπότην.
 ἔμψης ἄρτιω' ἐσσί, καὶ ἐνθάδε βαιὰ καθευθεῖς
 αὐτίκα γαστέρα σὴν θῆκας ἐλαττολάτῃν.
 ἐδὲ κατὰ ψήχεις ἱερὴν ῥάχιν, ἐδ' ἄ τι μηρὸς
 τύπτεις, αὐτομάτως φόβον ἀπωσάμεν'.
 τλήμονες οἱ πληζίντες, ἰδὲ οἱ κείνοισι συνόντες,
 οἷς πλέον ἀρεμῆς εὐαδεν εἰλαπινή.

LVI.

Εἰς γέφυραν τῇ Σαγγαρίῳ.

Καὶ σὺ μεθ' Εσπερίην ὑψαύχενα, καὶ μετὰ Μήδων
 ἔθνεα, καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην,
 Σαγγάριε, κρατερῇσι ῥαῖς ἀΨῖσι πεδηθεῖς,
 αὐτὸς ἐδελώθης κοιρανικῇ παλάμῃ.
 ὁ πρὶν δὲ σκαφέεσσιν ἀνέμβω(Θ), ὁ πρὶν ἀτειρῆς,
 κῆσαι λαϊνὴν σφιγλῆος ἀλυκισπέδῃ.

LVII.

Εὐδία μὲν πόν(Θ) πορϋύρειαι. ἔ γὰρ αἴτης
 κύμαλα λευκαίνει Ορικὴ χαρασσόμενα.
 ἔκ' ἔτι δὲ σπιλάδεσσι περιπλαθεῖσα θάλασσα
 ἔμπαλιν ἀντωπὸς πρὸς βάβ(Θ) εἰσάγειαι.
 οἱ ζέφυροι πνέουσιν, ἐπιτρύζει δὲ χελιδῶν
 κάρφεσι κολλητὸν πηξάμενῃ θάλαμον.
 θάρσει ναυτιλῆς ἐμπείραμε, καὶν παρὰ Σύρτιν,
 καὶν παρὰ Σικελικὴν ποντοπορῆς κροκάλην.
 μᾶνον ἐνορμίταο παραὶ βωμοῖσι Πιεήπῃ
 ἢ σκάρον, ἢ βῶκας φλέζον ἐρευθεμένους.

LVIII.

Στῆλαι καὶ γραοῖδες καὶ κύρβιες, εὐΦροσύνης μὲν
 αἴτια τοῖς ταῦτα κησαμένοις μεγάλης·
 ἀλλ' ἐς ὅσον ζώουσι. τὰ γὰρ κενὰ κύδεα Θωῶν
 ψυχᾷς οἰχομένων ἔ μάλα συμϋέρεται.
 ἢ δ' ἀρετὴ σοφίης τε χάρις καὶ κῆῖσε συνέρπει,
 καὶνθάδε μιμνάζει μνήσιν ἐφελκομένη.

ἔτως ἔτε πλάτων βρενθύνειαι, ἔτε γ' Ομηρῶ
 χρώμασιν ἢ σήλαις, ἀλλὰ μοίη σοφίη.
 ὄλβιοι ὧν μνήμη πινυτῶν ἐνὶ τεύχεσι βίβλων,
 ἀλλ' ἐκ ἐς κενεὰς εἰκόνας ἐνδιάει.

LIX.

Εἶδον ἐγὼ τὸν πῶκα καθήμενον ἐργυρὸς ὀπώρας
 βακχιάδῳ, πάλυν βοτρὺν ἀμεργόμενον.
 ἀγρονόμῳ δ' ἀγόρευσα, καὶ ἔδρακεν. ἀπροιότης δὲ
 ἐφέφαλον πλήξας ἐξεκύλισσε λίθῳ.
 εὔπω δὲ καὶ χαιρων ὁ γεωποιοῦ. Ἀτάχα Βάκχῳ
 λοιπῆς καὶ θυέων μιστὸν ἔδωκα γέρας.

LX.

Εἰς τὸν ἐν Ιλίου ναὸν Ἀθηνᾶς.

Ιλήκοις πολιῖσχε, σὲ μὲν χρυσαυγείῃ νηῶ,
 ὡς θεμισ, ἢ τλήμων Ιλιῶ ἡγασάμην.
 ἀλλὰ σύ με προλέλοιπας ἐλώρον· ἀντὶ δὲ μήλα
 πᾶσαν ἀπεδρέψω τείχεος ἀγλαίην.
 ἄρκιον ἦν θιήσκειν τὸν βεκόλον εἰ γὰρ ἄθεσμος
 ἔωλετο, τῆς πάτρης ἐκ ἀλίτημα τόδε.

LXI.

Εἰς Τροίαν

Ω πόλι, πῇ σέο κῆνα τὰ τείχεα; πῇ πολύολβοι
 ιηοί; πῇ δὲ βοῶν κράατα τεμνομένων;
 πῇ Παφίης ἀλάσαστρα, καὶ ἡ πάσχυρστος ἐφεστώς;
 πῇ δὲ Τριτογενῆς δαίκελον ἐνδοπιῆς;

πάντα μῶθος, χρονίη τε χύσις, καὶ Μοῖρα κραίλαι
 ἤρπασεν, ἀλλοίην ἀμφιβαλῆσα τύχην·
 καὶ σε τόσον νίκησε βαρὺς Φθόνος. ἀλλ' ἄρα μῶνον
 ἔνομα σὸν κρύψαι καὶ κλέειν ἔδυναίαι.

LXII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μὲν ἀπὸ Σπαρτης τις ἔφυς, ξένε, μή με γελάσσης.
 ἔγάρ ἐμοὶ μῆνη ταῦτ' ἐτέλεσσε Τύχη.
 εἰ δέ τις ἐξ Ἀσῆς, μὴ πένθει. Δαρδανικοῖς γὰρ
 σκῆπτροις Αἰνεαδῶν πᾶσα νένευκε πόλις.
 εἰ δὲ Θεῶν τεμένη, καὶ τέχρα, καὶ ναετῆρας
 ζηλήμων δηίων ἐξεκένωσεν ἄρης,
 εἰμὶ πάλιν βασιλεια· σὺ δ', ὦ τέκος, ἄτρομε Ρώμη,
 βάλλε καὶ Ἑλλήνων σῆς ζυγόδεσμα δίκης.

LXIII.

Αδὲ ποθ' ἂ κλεινὰ Πριάμῃ πόλις, ἂν ἀλαπάξαι
 Ἑλλάνων δεκέτης ἐκ ἐτάλασσεν ἄρης
 ἀμφοδὸν, ἀλλ' ἴσσωοιο κακὸν ξύλον. αἶθε δ' Ἐπειὸς
 κάτθανε, πρὶν τεῦξαι δερατέαν παγίδα.
 ἔγάρ ἂν, Ἀτρεϊδᾶν ὀροφηθάγον ἀψαμένων πῦρ,
 ἔττω ἐφ' ἀμετέροις λάεσιν ἠριπώμαν.

LXIV.

Γριπυεύς τις μογέεσκεν ἐπ' ἰχθύσι· τὸν δ' ἐσιδῶσα
 εὐκλέανος κέρη θυμὸν ἔκαμνε πόθῳ,
 καὶ μιν θῆκε σύνευνον. ὃ δ' ἐκ βιότοιο πενιχρῶ
 δέξατο παλίοις ὄφκον ἀγνηροῖς.

ἡ δὲ Τύχη γελώσα παρίστατο, καὶ ποτὶ Κύπριν,
οὐ τεὸς ἔστι ἀγών, ἀλλ' ἐμός ἐστιν, ἔφη.

LXV.

Εἰς ἄρχοιτα ἀποπτόντα.

Ηρά γε πᾶ τὸ Φρύαγμα τὸ τηλίκον; οἱ δὲ περισσοὶ
πῇ ἔβαν ἐξαΐζουσιν ἀχίποροι κόλοκες;
νῦν γὰρ ἑκάς πολλὸς Φυγὰς ὤχεο· τοῖς πρότερον δὲ
οἰκιστοῖς τὴν κατὰ σὲ ψήζον ἔδωκε Τύχη.
πολλή σοι, κλυτοεργὲ Τύχη, χάρις, ἔνεχ' ὁμοίως
πάντας αἰεὶ παίζεις, κεισέτι τερψομένα.

LXVI.

Εὔτε τις ἐκ πενίης πλάττῃ τύχοι ἡδὲ καὶ ἀρχῆς,
ἔκκετι γιγνώσκει τις πελε τὸ πρότερον.
τὴν ποτὲ γὰρ Φιλίην ἀπανανέμει· ἀΐζονέων δὲ
τέρψιν ὀλιγοθρῆς ἐδεδάμκε Τύχης.
ἥς ποτὲ γὰρ πτωχὸς ταλαπερίεσθ'· ἐκ ἐθέλεις δὲ,
αἰτισσας ἀκόλῃς, ἱὺν ἐτέρους παρέχειν.
παίλα, Σίλος, μερόπεςσι παρερχίλει· εἰ δ' ἀπιθήσεις,
εμπαλιν αἰτιζὼν μάρτυρα σαυτὸν ἔχοις.

LXVII.

Ρήτορα πρὸς Διόδωρον αἰνῆς δειλαίῳ ἀπελθὼν
εἰρετό μιν τοῖς ἀμὲν διπασπολίης·
ἡμετέρῃ θεράπῃαινα Φύγεν ποτέ· τὴν δὲ τις εὐρὼν
αλλοτρίην τ' εἶναι λάτριν ἐπιστάμει,
ζευξεν ἑᾷ θεράπῃοντι τέκεν δ' ὑπὸ παῖδας ἐκείῳ·
καὶ τῇ δαλεύειν εἰσὶ δικαιότεροι;

ὅς δ' ὅτε μερμήριξε, καὶ ἔδρακε βίβλον ἐκάστην,
 εἶπεν ἐπιστρέψας γυρὸν ἐπισκύνιον·
 Ἥ σοί, ἢ τῷ ἐλόντι τὴν θεράπαιναν, ἀνάγκη
 δαλῦεν κείνης, ὧν χάριν ἐξέρεις·
 δίζω δ' εὐμενέοντα δικασπολον, αἴψα δ' ἀποίση
 ψήφον ἀρεσιτέρην, εἴγε δίκαια λέγοις.

LXVIII.

Τὸν σοφὸν ἐν κιθάρῃ, τὸν μασικὸν Ἀνδροτίωνα
 εἰρετό τις τσίην κρημὰ κινὴ σοφίην·
 Δεξιτερὴν ὑπάτην ὅποτε πλήκτροις ἔδονησας,
 ἢ λαίῃ νίτῃ πάλλῃαι αὐτομάτως
 λεπτὸν ὑπὸ ζυγίσσας, καὶ ἀντίτυπον τερετισμα
 πάσχει, τῆς ἰδίης πλησσομένης ὑπατις·
 ὡς ἐμὲ ταυμάζειν πῶς ἄποινα νύμφα ταβέητα
 ἢ οὖσις ἀλλήλοις θήκαίῃ σὺν παθεα.
 ὅς δὲ τὸν ἐν πλήκτροισιν ἀριστόξευεν ἀγνητὸν
 ὥμστε μὴ γινῶναι τήνδε θεημοσυνήν·
 ἔστι δ' ἔφη, λύσις ἦδε. τὰ νευρία πάντα τέτυκται
 ἐξ οἱ θεοχολάδων ἄμμιγα τερσομένων.
 τρέκεν εἰς τὴν ἀδελοῦ, καὶ ὡς ἐνύμνυλα συνηχεῖ,
 ζυγηνὲς ἀλλήλων σθεγμα μεριζομένα.
 γνήσια γὰρ τὰδε πάντα, μίης ἀτε γαστρὸς ἔοντα,
 καὶ τῶν ἀντιτύπων κληροιομεῖ παῖδάγων.
 καὶ γὰρ δεξιὸν ὄμμα κακῆμειον ὀμμάτῃ λαίῃ
 πολλάκι τῆς ἰδίης ἀντιδίδωσι πένος.

LXIX.

Κεῖτο μὲν Ἀλκιμένης κεκακωμένῃ ἐκ πυρετοῦ,
 καὶ περὶ λευκανίην βραχὺ λαρυγίων,

νυσσόμενός τε τὸ πλευρὸν ἄτε ξιφείεσσιν ἀμυχθὲν,
 καὶ θαμὰ δυσκελεύοις ἄσπασι πνευστιῶν·
 ἦλθε δὲ καλλίγυνι Θὺ ὁ Κώϊος, ὁ πλατυλέαχης,
 τῆς παιωνιάδος πληθόμενος σοφίης,
 πᾶσαν ἔχων πρόγνωσιν ἐν ἄλγεσιν, ἢ τι περιττὸν
 ἄλλο προαγγέλλων, ἢ τὸ γενησόμενον.
 Αλκιμένεος δ' ἐδόκευεν ἀνάκλισιν, ἔκ τε προσώπῳ
 φράζετο, καὶ παλάμης ψαῦεν ἐπισαμένως,
 καὶ τὸ περὶ κρισίμων φασέων ἐλογίζετο γράμμα,
 πάντ' ἀναπεμπάζων, ἔχ' ἑκάς Ἰωποκράτης.
 καὶ τότε τὴν πρόγνωσιν ἐς Αλκιμένην ἀνεφώνει
 σεμνοπρωτωπῆσας καὶ σοβαρευόμενῳ·
 Εἰ γε φάρυγξ βομβεῦσα, καὶ ἄγρια τύμμαλα πλευρῷ,
 καὶ πυρετῷ λήξει πνεῦμα δασυνόμενον,
 ἔκ' ἐτι τεβήξει πλευρίτιδι. τῷτο γὰρ ἡμῖν
 σύμβολον ἐσσομένης ἐσὶν ἀπαιμοσύνης.
 Φάρσει· τὸν νομικὸν δὲ κἀλὴν, καὶ χεῖρμαλα σαυτῇ
 εὐ διαβείς, βιότῳ λῆγε μεριμνοῖοκε,
 καὶ με τὸν ἱερὸν, προῤῥήσι Θὺ εἶπεκεν ἐσθλῆς,
 ἐν τριῖατη μοίρῃ κάλλιπες κληρονόμον.

I. XX.

Ἄλλον Αριστοτέλην, Νικόστρατον, ἰσοπλάτωνα,
 σκινδαλμοφρατὴν αἰτωλικῆς σοφίης,
 τοῖα περὶ ψυχῆς τις ἀνείρετο· Πῶς θέμις εἰπεῖν
 τὴν ψυχὴν, θιητὴν, ἢ πάλιν ἀθάνατον;
 σῶμα δὲ δεῖ καλέειν, ἢ ἀσώματον; ἐν δὲ νοητοῖς
 τακτέον, ἢ ληπτόν, ἢ τὸ συναμώτερον;
 αὐτὴ ἢ ὅ τας βίβλας ἀνελέξατο τῶν μετεώρων,
 καὶ τὸ περὶ ψυχῆς ἔργον Αριστοτέλης,

καὶ παρὰ τῷ φαίδωνι Πλαίωνικόν ὕψος ἐπιγνῆς
 πᾶσαν ἐνησκήθη πάνθεν ἀτρεκίην.
 εἶτα περισέλλων τὸ τριδώνιον, καὶ τὰ γενεῖς
 ἄκρα καλαψήχων, τὴν λύσιν ἐξέφερον.
 εἵπωρ ὅλως ἐστὶ ψυχὴ φύσις, ἔδε γὰρ οἶδα,
 ἢ θνητὴ πάντως ἐστίν, ἢ ἀθάνατος,
 σεγνοφύης, ἢ αὔλος· ὅταν δὲ Ἀχέρουσα περήσης,
 κείθι τὸ νημερτὲς γνώσεται ὡς ὁ Πλάτων.
 εἰ δὲ ἐθέλεις, τὸν παῖδα Κλεόμβροτον Ἀμβρακιώτην
 μιμῶ, καὶ τεγέων σὸν δέμας ἐκχάλασον.
 καὶ κεν ἐπιγιοίης δίχα σώματι αὐτίκα σαυρόν,
 μῆνον ὅππερ ζητεῖς τῶν ὑπολετωμένων.

LXXI.

Καλλιγένης ἀγροῖκε, ὅτε σπώρον ἔμβαλε γαίῃ,
 οἶκον Ἀριστοφάνους ἦλθεν ἐς ἀτρολόγῃ,
 ἦτεε δὲ ἐξερεΐνων εἰ θεῖον αἰσίον αὐτῷ
 ἔσαι, καὶ σαχύων ἄφρονον εὐπορίῃ.
 ὅς δέ λαβὼν ψηφίδας, ὑπὲρ πίνακός τε πυκάζων,
 δάκρυλά τε γνάμπτων, Φεῦξαιο Καλλιγένει·
 εἵπωρ ἐπομβροτῇ τὸ ἀρχαῖον, ὅσπον ἀπόχρη,
 μῆδ' ἐν ὑλαίῃν τέτταται ἀνδοσύνην,
 μῆδ' ἐν πάγῳ ῥήξῃ τὴν αὐλακα, μῆδ' ἐκ χαλᾶζῃ
 ἄκρον ἀποδρυφῇ δράγματι ὀρυμένῃ,
 μῆδ' ἐν νεβροῖς κείρωσι τὰ λήια, μῆδ' ἐν ἄλλῃ
 ἡέρῃ ἢ γαίῃς ὅψεται ἀμωλακίην,
 ἐφ' ὅλῳ σοι τὸ θεῖον μαλινεύομαι, εὖ δὲ ἀποκόψης
 τὰς σάχους· μέγας δειδίδι τὰς ἀκρίδας.

LXXII.

Εἰς τὴν δὲ Ζήνωνος τῆ βασιλείας.

Οὐτίδαιοι μερόπων, εἰ καὶ μέγα ῥέξομεν ἔργον,
 ἔστιν ὅς μιν μήμην δηρὸν ἐπερχόμεθα.
 οἱ δ' ἄγαθοι, κῆν μηδὲν, ἀναπνεύσωσι δὲ μῶνον,
 ὡς Λιβυὸς εἶπεν ἀνὴρ, τῷτ' ἀδάμαντι μένει.
 δῆπότε γὰρ Ζήνωνα πολισσῶχον βασιλῆα,
 παίγνιον ἀφ' ὧν ἐκλεέοντα κύβων,
 τοίη ποικιλοτέυκλος ἔλεν θέσις, εὖτ' ἀπὸ λευκῆ,
 τῇ καὶ ὀπιωθιδίην εἰς ὁδὸν ἐρχομένην,
 ἐπ' αὖ μὲν ἔκλος ἔχε, μίαν εἴναλος· αὐτὰρ ὁ σῆμμι
 δισσὰς ἀμυδιέων ἴσος ἦν δεκάτῳ.
 ὃς δὲ πέλει μετὰ σῆμμον ἔχεν δύο, μὲν ἄρα δ' ἄλλην
 ψῆφον τὴν πυμάτην ἀμυδιέωσκε διβος.
 ἀλλὰ μέλας δισσὰς μὲν ἐν ὀγδοάτῳ λίπε χώρῳ
 καὶ τόσσας ἐτέρας ἐς θέσιν ἐνδεκάτην.
 αὐτὸς δὲ δυοδεκάτῳ δὲ διέπρεπον εἴκελοι ἄλλαι,
 καὶ τρισκαίδεκατῳ ψῆφον ἔκειτο μία.
 οἱ γὰρ Λίγιοιον διεκόσμεον· ἀλλὰ καὶ αὐτῷ
 ἴσος ἔμιμνε τύπος πεντεκαιδεκάτῳ,
 ὀκτωκαιδεκάτῳ παρομοίῳ· εἰσέτι δ' ἄλλας
 εἶχεν διχθαδίας τέτραλ' ἐκ πυμάτης.
 αὐτὰρ ἄναξ λευκοῖο λαχὼν σημήϊα πεσσῶ,
 καὶ τὴν ἐσσομένην ἐν νῆϊ παγίδα,
 τριχθαδίας ἀλόκη' αὖ βαλὼν ψηφίδας ἀπ' ἡβμῆ,
 πύργῳ δεξατὲς κλίμακι κευδομένας,
 δοιὰ καὶ ἐξ καὶ πέντε κατήγαγεν· αὐτίκα δ' ὀκτώ
 ἄζυγας εἶχεν ἕλας πρόθε μεριζομένας.
 τάβλην θεύγετε παῖτες, ἐπεὶ καὶ κοίρανος ἀνδρῶν
 κείνης τὰς ἀλόγους ἔχ' ὑπάλυξε τύχας.

LXXIII.

Εἰς κωνυπεῖωνα.

Πλέγμασι μὲν σκοπῶς ἐστὶ περισφίγξαι περηνῶν
 ἔθνεα, καὶ ταχυνῆς ἔνδοθεν ὀρταλίχης.
 αὐτὰρ ἐγὼ σέυειν ἐπιτέρπωμαι, ἔδδ' ἀκαλύπτῳ
 ἔνδοθεν, ἀλλ' εἴργω μᾶλλον ἐπειγομένης.
 ἔδδ' ἐμέ τις λήσειε, καὶ εἰ βραχυς ἐπ' αἴεο, κῶνάωψ
 ἡμετέρης διαδύς πλέγμα λινοςασίης.
 ὄρνεά περ σώζω· μερόπεςσι δὲ λέκτρα φυλάσσω.
 ἦ ῥά τις ἡμείων ἐστὶ δικαιότερος;

LXXIV.

Εἰς πολυφάγον.

Οὐ τις ἀλοιητῆρας ἰδεῖν τέτληκεν ὀδόντας
 ὑμετέρης, ἵνα σοῖς ἐν μεγάροις πελαση.
 εἰ γὰρ αἰεὶ βέβρωσιν ἔχεις Εὐρυσίχον, αὐτᾷ,
 καὶ τάχα δαρδάψεις καὶ Φίλον ὃν καλέεις.
 ἀλλ' ἔσθιο μέλαβρά με δεξίται. ἔ γάρ ἐγωγε
 βῆσομ' ὅτ' ὑμετέρῃ γαστρὶ λαφύεσθαι.
 εἰ δέ ποτ' ἐς τεὸν οἶκον ἐλεύσομαι, ἔ μέγ' αἰύσσε
 λαφριάδης Σκύλλης χάσματος ἀντιάτας.
 ἀλλ' ἔσομαι πολύτλας τις ἐγὼ πλέον, εἰς σε περήσας
 κύκλωτος κρυερᾷ μηδὲν ἐλαφρότερον.

LXXV.

Σῶμα Σέρων σκυοειδὲς, ἀδερκεῖ σύμπαντον αὖρη
 μή ποτε θαρσήσης ἄχι τινὸς πελάσαι,
 μή τις ἔσω μυκῆρη ἀναπνέων σε κομίσσῃ,
 ἄσθαλ' ἡερίε πολλὸν ἐλαφρότερον.

ἔσσυ μόνον τρομέεις. τότε γὰρ πάλιν ἔδεν ἀμείψας
ἔσσεαι ὡσαύτως Σάσμα, τόπῳ τε τελείβεις.

LXXVI.

Εἰς δικολόγον ἀδικῶντα.

Νήπιε, πῶς σε λέληθε Δίκης ζυγός, ἔνοεες δὲ
ἀνδρασιν ἔχ' ὁσίοις ᾤησον ὀφειλομένην;
ῥήτρη πιστεύεις πυκινόφρονι, σῇ τε μενοινῇ
ποικίλον αὐδῆσαι μῦθον ἐπισαμένη.
ἐλπίσιν ἐξέστι· Θέμιν δ' ἔκ οἶδεν ἀμείψαι
τις σῆς ἡλεμάτα παίγνια φαντασίης.

LXXVII.

Εἰς τὸν λίβον ἐν Αἴας ἐδίσκουσε.

Μή με τὸν Αἰάντειον ἀιοχμάσσειας, ὀδῖτα,
πέτρων, ἀκουτίστην σῆθε· Ἐκλῶρε·
εἰμι μέλας τρηχὺς τε· σὺ δ' εἰρεο θεῖον Ὀμηρον
πῶς τον Πριαμίδην ἐξεκύλισα πέδῳ.
νῦν δὲ μάλις βικίον με παροχλίζουσιν ἀρχῆρης
ἀνδρῶποι, γενεῆς αἰαχεα λευγαλέης.
ἀλλὰ με τις κρύψειεν ὑπὸ χθονός. αἰδέομαι γὰρ
παίγνιον ἔτιδανois ἀνδράσι γινόμεν·.

LXXVIII.

Αβαλε μῆδ' ἐγένολο γάμοι, μὴ νύμφια λέκτρα,
ἔγὰρ ἂν ὠδόνων ἐξεΐαθ' ἡ πρόστασις.
νῦν δ' ἡ μὲν τριγυαλαία γυνὴ τίκῃσιν ἀκάδηλαι,
γαστρὶ δὲ δυσκολῶν νεκρὸν ἐνέστι τέκ·.

τριπτή δ' ἀμυγδαλὴν δρόμον ἤνυσεν, ἐξότε μίμνε
 τὸ βρέϙ αὐτῇ κλοῖς ἐλπίσι τικλόμενον.
 κῆϙη σοὶ τελέθει γαστήρ, τέκϙ, ἀντὶ κοινῆς·
 αὐτὴ γὰρ σε φέρει, καὶ χθονὸς ὃ χατέεις.

LXXIX.

Κανδαύλῃ τὸδε σῆμα. Δίκη δ' ἐμὸν οἶτον ἰδῶσα
 ὅδ' ἐν ἀλιτραίῃ τὴν παράκοῖν ἐϙη.
 ἤελε γὰρ δισσοῖσιν ὑπ' αἰδράσι μὴδὲ Θανῆναι,
 ἀλλ' ἢ τὸν πρὶν ἔχειν, ἢ τὸν ἐπισάμειον.
 χρῆν ἄρα Κανδαύλῃ παθεῖν κ' ἰόν. ὃ γὰρ ἂν ἔτλη
 δεῖξαι τὴν ἰδίην ὄμμασιν ἀλλόφροισι.

LXXX.

Εἰς Λαῖδα.

Ερῶν εἰς Εὐρύην τάϙον ἔδρακον ἀμυγδαλὴν κέλευθον
 λαίδϙ ἀρχαίης, ὡς τὸ χάραγμα λέγει.
 δάκρυ δ' ἐπισπείσας, Χαίροις γύναι, ἐκ γὰρ ἀκμῆς
 οἰκίρῃω σε, ἔϙην, ἣν πάρος ἐκ ἰδόμεν.
 ἃ πόσον γι' ἐών ἰόν ἤκαχες· ἀλλ' ἰδε λήθην
 ναιίς, ἀγλαίην ἐν χθονὶ κατθέμενήν.

LXXXI.

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἡσυχίης γενετῆρα,
 τὸν παύοντα νόσους καὶ πενίης ὀδύνας;
 μοῖας ἄπαξ θνητοῖς παραγίνεται, ὅδ' ἐπὶ αὐτὸν
 εἰδέν τις θνητῶν δεύτερον ἐρχόμενον·
 αἱ δὲ νόσοι πολλαὶ καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
 ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

LXXXII.

Εἰς Ἐλάνδα καὶ Λάναξιν τὰς Λισείας, ὧν ὁ Πάχης ἐραθὺς τῶν
ἁόρων αὐτῶν ἔκτεινεν, αὐτὸς δὲ πάλιν ὑπ'
ἐλπίων πεφύεσται.

Ελαιὺς τριμάκαιρα, καὶ ἁ χαρίεσσα λάμαξις
ἦσιν μὲν πάτρης Φέγγεα Λεσείαδος.
ὄκκα δ' Ἀθηναίησι σὺν ὀκκάσιν ἐνθάδ' ἐκείτας
τῶν Μιτυληαίαν γὰρ ἀλάπαξε Πάχης,
τῶν κερῶν ἀδίκως ἡράσσατο, τὼς δὲ συειυνῶς
ἐκίανε, καὶ τήεις εἴλε βιησόμενθ'.
ταὶ δὲ κατ' Αἰγαίσιον ῥόχ πλατὺ λαῖτμα Σερέσθην,
καὶ τοτὶ τῶν κραναῶν Μυρσώϊαν ὀρμήτην.
δάμω δ' ἀγγελέτην αλιτήμονος ἔργα Παχίθ',
μέσσω μιν εἰς ὀλεὴν κῆρα συηλασάτην.
τοῖα μὲν, ὧ κέρα, πεποιήκαίον· ἅψ δ' ἐπὶ πάτραν
ἤκετον, ἐν δ' αὐτᾷ κείθον ἀποσβιμένα.
εὐ δὲ πόνων ἀπώνασθον, ἐπεί ποτὶ σάμα συνεύϊων
εὐδέτον, εἰς κλεινᾶς μνᾶμα σασθροσύνας.
ὑμνευσι δ' ἔτι πάντες ὁμόθρονας ἡρώνας,
πατρας καὶ ποσίων πῆμαλα τισαμένας.

LXXXIII.

Θεσμοὶ μὲν μεμέληθησιν συνήθεες Ἀγαθονίκῳ.
Μοῖρα δὲ θεμαίνειν ἔδωκε νόμος.
ἀλλὰ μιν ἀρπαῖζασα σοφῶν ἡμέρες θεμίστων,
ἐπὶ τῆς νομιμῆς ἔμωλεον ἡλικίης.
οἰκίρ' δ' ὑπὲρ τύμβοιο κατεσπανάχθησαν ἐταῖροι
κείμενον, ἔθιάτ' κόσμον ὀδυρόμεισι.
ἡ δὲ κόμην τίλλεσσα γόῳ πληκίζετο μητρὶ,
αἰ αἰ, τῶν λαγόνων μόχθον ἐπισαμνιη.

ἔμωτης

ἔμπης ὀλβιος ἔτ'·, ὃς ἐν νεότητι μαρμαίβεις
ἐκφυγε τὴν βίοντα θάσσον ἀλιτροσύνην.

LXXXIV.

Οἰκογενὴς αἰλαρ' ἐμὴν πέρικα Φαγῶσα
ζῶειν ἡμετέροις ἔλπειν ἐν μεγάροις,
ἔ' σε, Σίλη πέριξ, ὀθιμένην ἀγέρας· ἐάσω,
ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κλενέω τὴν σέθεν ἀντίβιον.
Ψυχὴ γὰρ σεο μᾶλλον ὀρίνεται, εἰσόκε ρέξω
ὅσσ' ἐπ' Ἀχιλλῆος Πύρρος ἐρέξε τάφῳ.

LXXXV.

Οὐκέτι πρὸ τλήμον, σκοπέλων μελανάστρια πέριξ,
πλεκτὸς λεωπαλέοις οἴκῳ ἔχει σε λύγοις,
ἔδ' ὑπὸ μαρμαρυγῇ θαλερώπιδος Ηριγενείας
ἄκρα παραθύσσης θαλωμένων πτερύγων.
σὴν κεφαλὴν αἰλαρ' ἀπέβρισε· τάλλα δὲ πάντα
ἤρπασα, καὶ Ὀθονερὴν ἐκ ἐκόρεσσε γένυν.
νῦν δέ σε μὴ κέσθῃ κρύπτει κόπης, ἀλλὰ βαρεία,
μὴ τὸ τεὸν κείνη λειψάνον ἐξερύσῃ.

LXXXVI.

Εἰς Εὐγενίαν ἀδελφὴν Ἀγαθίαν, καὶ τὸν αὐτῆς ἄνδρα Θεόδωτον·
ἔτσι οἱ μαχησάμενοι πρὸς ἀλλήλους, πρὶν
διαλυθῆναι ἰτελεύτησαν.

Ναὶ μὰ τὸν ἐν γαίῃ πύμαλον δρόμον, ἔτε μ' ἀκοίῃς
ἐσυγεν, ἔτ' αὐτὸς Θεόδόῳ Εὐγενίης
ἐχθρὸς ἐκὼν γενόμεν. ἀλλὰ Θρόνος ἢ τις ἄτῃ
ἡμέας ἐς τόσσην ἤγαγεν ἀμπαλακίην.

Τοῦτ. ΙΙΙ.

Ε

νῦν δ' ἐπὶ Μινώην καθαρὴν κρητῶϊδα μολόντες
ἀμφοτέρωι λευκὴν ψῆφον ἐδεξάμεθα.

LXXXVII.

Εἰς τὴν αὐτὴν Εὐγενίαν.

Τὰν παρ' αὐτῆς ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαίῃ καὶ αἰοιδᾷ,
τὰν πολυκυδίς μνάμονα θεσμοσύνας,
Εὐγενίαν κρύπτει χθονία κόνις· αἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ
κεῖρα νηλοπλοκάμης Μῆσα, Θέμις, Παφίη.

LXXXVIII.

Επὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ κειμένη ἐν Βυζαντίῳ.

Ἄ Ω ξένη, τί κλαίεις; ἔ δια σὸν μόρον. ἄ οἶδα τίς εἰμι;
ἔ γὰρ μὰ τόν· ἀλλ' ἔμωης οἰκλῆρόν ὄρω τὸ τέλ' αὖ.
ἐσσί δ' ἐ τίς; ἄ Περικλεῖα. ἔ γυνὴ τίνος; ἄ ἀνδρὸς ἀρίστου,
ρήτορος, ἐξ Ἀσίνης, ἔνομα Μεμνονίης.
ἔ πῶς δέ σε Βοστωρίη κατέχει κόνις; ἄ εἴρεο Μοῖραν,
ἢ μοι τῆλε πατρὸς ξείνον ἔδωκε τάφον.
ἔ παῖδα λίπες; ἄ τριέτηρον, ὅς ἐν μεγάροισιν ἀλύων
ἐκδέχεται μαζῶν ἡμετέρων σαγόνά.
ἔ αἶθε καλῶς ζῶοι. ἄ ναὶ ναὶ Φίλ' αὖ, εὐχεο κείνῳ,
ὅφρα μοι ἡγήσας δάκρυ Φίλον σαλάη.

LXXXIX.

Λητοί' αὖ καὶ Παῦλος ἀδελφεὸς ἄμφω ὄντες
ζυγὴν μὲν βιότῃ συζυγίῃν ἐχέτην,
ζυγὰ δ' ἐ καὶ Μοῖρης λαχέτην λῖνα, καὶ παρὰ θῖνα
Βοστωρίην ζυγὴν ἀμφεβάλλοιτο κόνιν.

ἔδ' ἐ γὰρ ἀλλήλοιν ζῶειν ἀπάνευθε δυνάσθην,
 ἀλλὰ συνεῖρεχέτην καὶ παρὰ φέρσε' Δόνην.
 χαίρετον ὦ γλυκερῷ καὶ ἐμόφρονε· σημάβι δ' ὕμνων
 ὦφελεν ἰδρύσθαι βωμὸς Ομοφροσύνης.

XC.

Ναὶ λίτομι, παροδίτα, φίλῳ κατ' ἀλέξον ἀκοίτη,
 εὐτ' ἂν ἐμὴν λεύσης παλρίδα Θεσσαλίην·
 Κάτθανε σὴ παράκοιτις, ἔχει δέ μιν ἐν χθονὶ τύμβος,
 αἰ' αἰ', Βοσπορίας ἐγγύθεν ἡϊόν·
 ἀλλὰ μοι αὐτόθι τεῦχε κενήριον ἐγγύθι σῆο,
 ὄφρ' ἀναμιμνήσκῃ τῆς ποτε κρηίδης.

XCI.

Φεῦ Φεῦ, τὴν δεκάτην Ελικωνίδα, τὴν λυραοιδὸν
 Ῥώμης καὶ Φαρίης, ἥδε κέκευθε κόνις.
 ὤλετο Φορμίγων τερέλίσματα, λήξαν αἰοιδαί,
 ὥσπερ Ἰωάννα πάλια συνολλύμενα.
 καὶ τάχα Θεσμόν' ἔθηκαν ἐπ' ἀΐσιον ἐννέα Μῦσαι,
 τύμβον Ἰωάννας ἀνθ' Ελικῶν· ἔχουν.

XCII.

Τὸν κρατερὸν Πανοπῆα, τὸν ἀγρευτὴρα λεόντων,
 τὸν λασιοσέρων κέντροα πορφαλίῳ,
 τύμβος ἔχει. γλαφυρῆς γὰρ ἀπὸ χθονὸς ἔκλανε δεινὸς
 σκορπί· ἐτήσας ταρσὸν ὀρεσσιβόαντι.
 εἰγανέη δὲ τάλαινα, σίγυνά τε παρ' χθονὶ κῆται,
 αἰ' αἰ', Θαρσαλέων παίγνια δορκαλίδων.

XCIII.

Οὐχ ὅσοις λεχέεσσιν ἐτέρωτο λάβριος αἰὴρ,
 λέκτρον ὑποκλέπων ἀλλοθρίας ἀλόχῃ·
 ἐξαπίνης δὲ δόμων ὄροφῇ πέσε, τὰς δὲ κακέργας
 ἔσκεπεν, ἀλλήλοις εἰσέτι μισγομένους.
 ξυνὴ δ' ἀμφοτέρως κατέχει παγίς· εἰν ἐνὶ δ' ἀμφω
 κεῖνται, συζυγίης ἑκέτι παυόμενοι.

XCIV.

Ἐπὶ μέδισ λυκάβαντας ἔχουσιν ἀφῆρπασε δαίμων,
 ἣν μύκην Διδύμῳ πατρὶ Θάλεια τέκεν.
 ἂ Μοῖραι, τί τοσῶτον ἀπηνέες, ὅδ' ἐπὶ πατρὶ
 ἠγάγετ', ὅδ' ἐρατῆς ἔργα τεκνοσπορίης;
 οἱ μὲν γὰρ γονέες με γαμήλιον εἰς Ἰμνέαιον
 μέλλον ἄγειν· συγερῶ δ' εἰς Ἀχέρουτος ἔβην.
 ἀλλὰ θεοὶ, λίτομαι, μή μὲν γὰρ γόνος πατέρος τε
 παύσῃτε, τηκομένων ἐνέκ' ἐμεῦ φθιμένης.

XCV.

Μηδὲν ἀπαγγείλαις εἰς Ἀντιόχειαν, ὁδῖτα,
 μὴ πάλιν οἰμῶξιν χεύματα κασαλίης,
 ἔνεκεν ἐξαπίνης Εὐστόργι· ὅς ἐλλιπε μῆσαν,
 θεσμῶν τ' Αὐσονίων ἐλπίδα μαψιδίην,
 ἐβδόμαλον δέκαλόν τε λαχὼν ἔτα· εἰς δὲ κοινήν
 ἡμέθη κενεὴν εὐσταχὺς ἡλικίη.
 καὶ τὸν μὲν κατέχει χθόνι τάφος· ἀντὶ δ' ἐκείνης
 ἔνομα καὶ γραφίδων χρώματα δερκόμεθα.

ΔΑΜΟΧΑΡΙΔΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

καὶ

ΜΑΘΗΤΟΥ ΑΓΑΘΙΟΥ.

I.

Ανδροδόρων ὁμότεχνε κυνῶν, αἶλῃρε κακίση,
τῶν Ακλαιογίδων ἐσσι μία σκυλάκων.
κλήτορ Αγαθίαο Φίλῃ πέριδικα Φαγῶσα,
λυπῶεις, ὡς αὐτὸν κλήτορα δαισαμένη.
καὶ σὺ μὲν ἐν πέριδιζιν ἔχεις νόον· οἱ δὲ μύες νῦν
ὀρχῶνται, τῆς σῆς δραξάμενοι σπαλάλης.

II.

Γραμμαζόκῳ πλήθοντα μελάσματι κυκλομόλιθον,
καὶ κανόνα γραφίδων ἰθυιάτων Φύλακα,
καὶ γραφικοῖο δοχεῖα κελαινοτάτοιο ρέεθρος,
ἄκρα τε μεσσοτόμους εὐγλυφέας καλάμους,
τρηχαλέην τε λίθον, δονάκων εὐθηγέα κόσμον,
ἐνθα περιτριβέων ὄξυ χάραγμα πέλει,
καὶ γλύφανον καλάμων, πλατέ γλωχίνα σιδήρεα,
ὥπλα σοι ἐμπορίας ἀνθεῖο τῆς ἰδίας
κεκμηῶς Μενέδημος ὑπ' ἀχλύ ὄμμα παλαιὸν,
Ερμεία· σὺ δ' αἰεὶ Φέρεβε σὸν ἐργαλίην.

III.

Ηρη, καὶ ΠαΦίη, καὶ Παλλάδι τῷτο λοεῖρόν
 ὥς ποτε τὸ χρυσὸν ἤρεσε μῆλον ἔχειν·
 καὶ τάχα τῆς μορφῆς κρίσις ἔσσειαι. ἔ Πάρις αὐταῖς·
 εἰκὼ δ' ἀργυρέοις νάμασι δεικνυμένη.

IV.

Εἰς εἰκόνα Σαπφῆς.

Αὐτὴ σοι πλάσειρα φύσις παρέδωκε τυπῶσαι
 τὴν Μιτυληναίαν, ζωγράφε, Πιερίδα.
 πηγάζει τὸ διαυγὲς ἐν ὄμμασι· τῷτο δ' ἐναργῶς
 δηλοῖ Φαντασίην ἐμπλεον εὐστοχίης.
 αὐτομάτως δ' ὁμαλή τε καὶ ἔ περιέργα λιπῶσα
 σὰρξ ὑποδεικνυμένην τὴν ἀφέλαιαν ἔχει.
 ἄμμιγα δ' ἐξ ἱλαροῖο καὶ ἐκ νοτεροῖο προσώπων
 μῆσαν ἀπαγγέλλει Κύπριδι μιγνυμένην.

Π Α Υ Λ Ο Υ

Σ Ι Λ Ε Ν Τ Ι Α Ρ Ι Ο Υ.

I.

Κλέψωμεν, ροδότῃ, τὰ Φιλήμαλα, τήν τ' ἐρατεινήν
καὶ περιδήριον Κύπριδ' ἐργασίην.
ἡδὺ λαλεῖν, Φυλάκων τε παναγρέα καθόν ἀλύξαι·
Φώρια δ' ἀμφιδίων λέκτρα μελιχρότερα.

II

Μακρὰ Φιλεῖ Γαλάτεια καὶ ἔμφοφα· μαλθακὰ Δημῶ·
Δωρίς ὁδὰ κλάζει. τίς πλέον ἐξερέβει;
ἄλλα μὴ κρίνωσι Φιλήμαλα· γευσάμενοι δὲ
τριχθαδίων σωμαίων, ψῆφον ἐποισόμεθα.
ἐπλάγχθης κραδίη. τὰ Φιλήμαλα μαλθακὰ Δημῶς
ἔγνωσ, καὶ ὁροσερῶν ἡδὺ μέλι σωμαίων.
μῖμν' ἐπὶ τοῖσδ'· ἀδέκασον ἔχει σέφος. εἰ δέ τις ἄλλη
τέρπειαι, ἐκ Δημῶς ἡμέας ἐκ ἐρύσει.

III.

Μαλθακὰ μὲν Σαπφῆς τὰ Φιλήμαλα, μαλθακὰ γυνῶν
πλέγμαλα χιονέων, μαλθακὰ πάντα μέλη.
Ψυχὴ δ' ἐξ ἀδάμαστ' ἀπειθέος. ἄχρι γὰρ οἶων
ἐστὶν ἔρωσ σωμαίων· τ' ἄλλα δὲ παρθενίης.
καὶ τίς ὑποβλάη; τάχα τις τάχα τῆτο ταλάσσης
δίψαν Ταῖαλέην τλήσῃαι εὐμαρέως.

IV.

Ω παλάμη πάντολμε, σὺ τὸν παῖχρυσεν ἔτιλῃς
 ἀπὸ ῥίξ δραξαμένη βόσρυχον αὐτὴ ἐρύσαι.
 ἔτιλῃς ἐκ ἐμάλαξε τεὸν θρασὺ αἶλινος αὐδὴ,
 σκύλμα κόμης, αὐχὴν μαλθακὰ κεκλιμένος.
 νῦν θαμνοῖς παλάγοισι μάτην τὸ μέτωπον ἀράσσεις.
 ἐκ ἐτι γὰρ μαζοῖς σὸν θέναρ ἐμπελάσει.
 μὴ, λίτομαι δέσποινα, τόσῃ μὴ λάμβανε ποιήν·
 μάλλον ἐγὼ τλαίην Φάσγανον ἀσπασίως.

V.

Ἡ δὲ Φίλης μείδημα τὸ λαίδος· ἥδὲ καὶ αὐτῶν
 ἡπιοδινητῶν δακρυχέει βλεφάρων.
 χθιζά μοι ἀπὸρφάσις ἐπέσειεν ἐν κλινοκάμῳ
 ἡμετέρῃ κεφαλὴν δηρὸν ἐρεισασμένη·
 μυρομένην δ' ἐφίλησα· τὰ δ' ὥς δροσερῆς ἀπὸ πηγῆς
 δάκρυα μιγνυμένων πίπτει κατὰ σωμαίων.
 εἴτω δ' ἀνειρομένη· Τίνος ἕνεκα δάκρυα λείβεις;
 Δείδια μὴ με λίπῃς. ἐς γὰρ ὄρεκαπάται.

VI.

Ρίψωμεν, χαρίεσσα, τὰ Φάρεα· γυμνά δὲ γυμνοῖς
 ἐμπελάσῃ γυίοις γυῖα περιτωλοκάδην.
 μηδὲν ἔοι τὸ μετὰξυ. Σεμιράμιδος γὰρ ἐκεῖνο
 τεῖχος ἐμοὶ δοκεῖ λεπτὸν ὕφασμα σθένος.
 σήθεα δ' ἐξεύχθω, τὰ τε χεῖλεα· τὰλλα δὲ σιγῇ
 κρυπτέτω. ἐχθαίρω τὴν ἀδυροσομίν.

VII.

Εἶδον ἐγὼ ποθέοντες· ὕψ' αἰτλήτοιο δὲ λύσσης
 δηρὸν ἐν ἀλλήλοις χεῖλεα πηξάμενοι,
 ἔκ' ὅρον εἶχον ἔρωτος ἀΐειδέῃ· ἰέμενοι δέ,
 εἰ θέμις, ἀλλήλων δύμεναι εἰς κραδίην,
 ἀμφαδίην ὅσον ὅσον ὑπερῶν ἀνάγκην,
 ἀλλήλων μαλακοῖς Φάρσιν ἐσσάμενοι.
 καί ῥ' ὁ μὲν ἦν Ἀχιλλῆϊ πανέκελος, οἷος ἐκείνῳ
 τῶν Λυκομηδείων ἐνδὸν ἦν θαλάμαν·
 κέρη δ' ἄργυφέης ἐπιγχιῖδ' ἄχρει χιτῶνα
 ζωσαμένη, φαίβης εἵδος ἀπεπλάσατο.
 καὶ πάλιν ἠρήρετο τὰ χεῖλεα, γυιοδόρον γάρ
 εἶχον ἀλωθέτης λιμὸν ἐρωμανίης.
 ρεῖά τις ἡμερίδ' ἐτελέχη δύο σύμπαλκα λύσει,
 σρεπῶν, πολυχρονίῳ πλέγματι συμφύεα,
 ἣ κείνης Φιλέοντες, ὕψ' ἀντιπόροισιν ἀγοσσοῖς
 ὕγρα περιπλέγδην ἄψα δησαμένους.
 τρεῖς μάκαρ, ὅς τοίοισι, Φίλη, δεσμοῖσιν ἐλίχθη.
 τρεῖς μάκαρ· ἀλλ' ἡμεῖς ἀνδιχα καίόμεθα.

VIII.

Πρὸ κριτός ἐστι, Φίλινα, τετὴ ρυτίς, ἣ ὁπὸς ἦβης
 πάσης· ἡμεῖς δ' ἀμφοῖς ἔχουν παλάμαις
 μᾶλλον ἐγὼ σέο μῆλα καρῆθαρέοντα κορύμβοις,
 ἣ μαζὸν νεαρῆς ὀρθιον ἡλικίης.
 σὸν γὰρ ἔτι Φθινόπωρον ὑπέρτερον εἶαδ' ἄλλης,
 χεῖμα σὸν ἀλλοτρίῃς θερμότερον θέρεος.

ΙΧ.

Ομμαῖά σευ βαρύθυσι, πόθῃ πνεύοντα, Χαρικλοῖ,
 οἷά περ ἐκ λέκτρων ἄρτι διεγρομένης·
 ἔσकुλλαι δὲ κόμη, ῥοδέης δ' ἁμάρυγμα παρειῆς
 ὦχρ' ἔχει λευκός, καὶ δέμας ἐκλέλυται.
 καὶ μὲν παννυχίῃσιν ὁμιλήσασα παλαῖσταις
 ταῦτα φέρεις, ὄλβω πάντας ὑπερπύεται,
 ὅς σε περιπλέγδην ἔχε πήχεσιν· εἰ δέ σε τήκει
 θερμὸς ἔρως, εἴης εἰς ἐμὲ τηκομένη.

Χ.

Βόσρυχον ἡμιγέροντα τί μέμφεαι, ὀμμαῖά θ' ὕγρα
 δάκρυσιν; ἡμιτέρων παίγνια ταῦτα πόθων.
 Φροντίδες ἀπρήκτοιο πόθῃ τάδε, ταῦτα βελέμνων
 σύμβολα, καὶ δολιχῆς ἔργα νυχεγρεσίης.
 καὶ γὰρ πῃ λαγόνεσσι ῥυτίς παναώριος ἦδη,
 καὶ λαγαρὸν δειρῇ δέρμα περικρέμαται.
 ὥσπερ ὅσον ἡθάσκει φλογὸς ἀνθεα, τόσπον ἐμείω
 αἶψα γηράσκει φροντίδι γυιεδόρῳ.
 αἰλλὰ καλοικεῖρασά διδῷ χάριν. αὐτίκα γὰρ μοι
 χρῶς ἀναβηλήσει κρατὶ μελανομένῳ.

ΧΙ

Μαζῆς χερσὶν ἔχω, σόμασι σόμα, καὶ περὶ δειρὴν
 ἄχετα λυσσάων βόσκομαι ἀργυφέν.
 ἔπω δ' ἁφρογένειαν ὅλην ἔλον· ἀλλ' ἔτι κάμνω,
 παρθένον ἀμφιέπων, λέκτρον ἀναινομένην.
 ἡμῖς γὰρ Παφίη, τὸ δ' ἄρ' ἡμῖς δῶκεν Αθῆνη·
 αὐτὰρ ἐγὼ μέσσω τήκομαι ἀμφοτέρων.

XII.

Δειλινῷ χαρίεσσα Μενεκρατὶς ἔκχυλος ὕπνω
 κεῖτο περὶ κροτάφας πῆχυν ἐλιξαμένη.
 τολμήσας δ' ἑπέειν λεχέων ὕπερ. ὡς δὲ κελεύθῃ
 ἥμισυ κυπριδὸς ἡνυον ἀσπασίως,
 ἢ παῖς ἐξ ὕπνοιο διέγρητο, χερσὶ δὲ λευκαῖς
 κράατος ἡμετέρῃ πασαν ἔτιλλε κόμην.
 μαρναμένης δὲ τὸ λοιπὸν ἀνύσσαμεν ἔργον ἔρωτος.
 ἢ δ' ὑποσιμωλαμένη δάκρυσιν ἔπει τάδε·
 Σχέτλιε, νῦν μὲν ἔρέξας ὁ τοι Φίλον, ὧ ἔπι πάλυν
 πολλάκι σῆς παλάμης χρυσὸν ἀπωμοσάμην.
 οἰχόμεν δ' ἄλλην ὑποκόλῳιον εὐθὺς ἐλίξεις.
 ἐσὲ γὰρ ἀπώλησθαι κύπριδος ἐργατῖναι.

XIII.

Δάκρυά μοι σπείδουσιν ἐπήρατον οἰκίρᾳ Θεανῷ
 εἶχον ὑπὲρ λέκτρων πάννυχον ἡμετερῶν.
 ἐξότε γὰρ πρὸς Ολυμπὸν ἀνέδραμεν ἔσπερος ἀστὴρ,
 μέμφετο μείλῃσθαις ἀγγελὸν ἡριπόλλης.
 εὐδὲν ἐΦημερίοις καλὰθύμιον. εἴ τις Εἰρώτων
 λάτρης, νύκτας ἔχειν ὦφελε Κιμμερίων.

XIV.

Ομματα πολυπλοῖον ὑποκλέπτουσα τεκνίσθαι,
 συζυγίην μήλων δῶκεν ἐμοὶ ῥοδέων
 θηλυτέρῃ χαρίεσσα. μάγον τινὰ πυρσὸν ἐρώτων
 λαθριδίως μήλοισι μίξεν ἐρευθομένοις.
 εἰμὶ γὰρ ὁ τλήμων Φλογὶ σύμῳλοκος· ἀντὶ δὲ μαζῶν,
 ὧ πόποι, ἀπώρητοις μῆλα φέρω παλάμαις.

XV.

Εἰπὸν ἐμοὶ, χαρίεσσα, τεῶν τάδε σύμβολα μαζῶν
 ὥπασας; ὀλβίζω τὴν χάριν ὡς μεγάλην.
 εἰ δ' ἔτι τοῖς μίμνις, ἀδικεῖς, ὅτι λάβρον ἀνῆψας
 πυρσὸν, ἀποσβέσσαι τῆτον ἀναινομένη.
 Τήλεφον ὁ τρώσας καὶ ἀκέσσατο. μὴ σύ γε κέρη
 εἰς ἐμὲ δυσμενέων γίνεο πικροτέρη.

XVI.

Χρῦσε^Θ ἀψαύσοιο διέτμαγεν ἄμμα κορέας
 Ζεὺς, διαδύς Δανάας χαλκελάτης θαλάμης.
 Φαμί λέγειν τὸν μῦθον ἐγὼ τάδε· ΧΑΛΚΕΑ ΝΙΚΑ,
 ΤΕΙΧΕΑ ΚΑΙ ΔΕΣΜΟΥΣ ΧΡΥΣΟΣ Ο ΠΑΝΔΑΜΑΤΩΡ.
 χρυσὸς ὅλγες ρυτῆρας, ὅλας κληῖδας ἐλέγχει,
 χρυσὸς ἐπιγνάμπτει τὰς σοβαροβλεφάρας,
 καὶ Δανάας ἐλύγωσεν ὅδε Φρένα. μὴ τις ἐραστὰς
 λισσέσθω Παφίαν, ἀργύριον παρέχων.

XVII.

Οὔτε ῥόδον σεφάιων ἐπιιδεύεται, ἔτε σὺ πέπλων,
 ἔτε λιθοβλήτων, πότνια, κεκρυφάλων.
 μάργαρα σῆς χροῖης ἀπολείπτει, ἔδὲ κομίζει
 χρυσὸς ἀπεκλήτῃ σῆς τρίχος ἀγλαίῃ.
 Ἰνδάη δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν αἴθορ^Θ αἰγλης,
 ἀλλὰ τεῶν λογάδων πολλὸν ἀφαιροτέρη.
 χεῖλεα δὲ δροσόεψα, καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκείνη
 ἦθεος ἀρμονίη, κεσὸς ἔφυ Παφίης.
 τέτοις πᾶσιν ἐγὼ καταδάμναμαι· ὄμμασι μένοις
 θέλγομαι, οἷς ἐλπὶς μέλιχ^Θ ἐνδιδάει.

XVIII.

Εσδέοδῃ Ολογερεῖο πυρὸς μένος, ἔκ' ἔτι κάμνω.
 ἀλλὰ καλῶνέσκω ψυχόμενῳ, Παφίη.
 ἤδη γὰρ μετὰ σάρκα δι' ὅσέα καὶ Θρένας ἔρωει
 παμφάγον ἀδμαίνων ἔτῳ ὁ πικρὸς Ἔρως.
 καὶ Φλόξ ἐν τελεαῖς, ὅτε Θύματα πάντα λαφύξῃ,
 Φορβῆς ἠπῶνι ψύχεται αὐτομάτως.

XIX.

Εξότε μοι πίνοντι συνεψιάσσα Χαρικλῶ
 λάβρη τῆς ἰδίας ἀμφέβαλε σεφάνης,
 πῦρ ὀλοὸν δάπτει με. τὸ γὰρ σέφος, ὡς δοκέω, τι
 εἶχεν, ὃ καὶ Γλαύκην φλέξε Κρεοηιάδα.

XX.

Μηκέτι τις πηήξεε πόθῃ βέλος. ἰοδόκῃ γὰρ
 εἰς ἐμὲ λάβρῳ Ἔρως ἐξεκένωσεν ὅλην.
 μὴ πτερύγων τρομέοι τις ἐπῆλυσιν. ἐξότε γὰρ μοι
 λαῖξ ἐπιβάς σέρνοις πικρὸν ἔπηξε πόδα,
 αἰτεμφῆς, ἀδόνητῳ ἐνέζεται, ἔδῃ μετέστη,
 εἰς ἐμὲ συζυγίην κειράμενος πτερύγων.

XXI.

Φεῦ Θεῦ, καὶ τὸ λάλημα τὸ μέλιχον ὃ Φθόνος εἶργει,
 βλέμμα τε λαθριδίως Φεβγομένων βλεψάρων.
 ἱσταμένης δ' ἄλγιστα τεθήσμεν ὄμμα γεραίης,
 οἷα πολύγληνον βεκόλον Ἰναχίης.
 Ἰασο, καὶ σκοπιάζε, μάτην δὲ σὸν ἦτορ ἀμύσσα.
 ἔ γὰρ ἐπὶ ψυχῆς ὄμμα τεὸν τανύσεις.

XXII.

Εἰπὲ τίμῃ πλέξεις ἔτι βόσρυχον, ἢ τίμῃ χεῖρας
 , Φαιδρυνέεις, ὀνύχων ἀμΦιθεμῶν ἀκίδα;
 ἐς τί δὲ κοσμήσεις ἀλιανθεῖ Φάρεα κόχλω,
 μηκέτι τῆς καλῆς ἐγγυς ἰὼν Ροδόπης;
 ὄμμασιν οἷς Ροδόπην εὔ δέρκομαι, εἰδὲ Φαινής
 Φέγγος ἰδεῖν ἐθέλω χρύσειον Ηριπώλης.

XXIII.

Χρυσῆς εἰρύσσασα μίαν τρίχα Δωρὶς ἐθείρης,
 οἷα δορυκλήτης δῆσεν ἐμαῖς παλάμας.
 αὐτὰρ ἐγὼ τοπῶριν μὲν ἐκάλχασα, δεσμὰ τινάξαι
 Δωριῶν ἡμερτῆς εὐμαρὲς οἴομενος.
 ὥς δὲ διαρρήξαι Δένος εἰκ' ἔχον, ἔσενον ἤδη,
 οἷά τε χαλκείῃ σφιγκτὸς ἀλυκισπέδῃ.
 καὶ νῦν ὁ τρισάπολμ' ἀπὸ τριχὸς ἡέρτημαι,
 δεσποτὶς ἐνθ' ἐρύσῃ, πυκνὰ μεβελκόμεν'.

XXIV.

Ὡμοσα μιμνάζειν σέο τηλόθεν, ἀργέτι κέρη,
 ἄχρι δυωδεκάτης, ὧ πόπῳι, ἡριπώλης.
 εἰδὲ ἔτλην ὁ τάλας. τὸ γὰρ αὖριον ἄμμι Φαάνθη
 τηλοτέρῳ μῆνης, ναὶ μάστ'ε, δυωδεκάτης.
 ἀλλὰ θεὸς ἰκέτευε, Φίλη, μὴ ταῦτα χαράξαι
 ὄρκια ποιναιῆς νῶτον ὑπὲρ σελίδ'.

Θέλγε δὲ σαῖς χαρίτεσσιν ἐμὴν Φρένα· μηδ' ἐμὲ μάστιξ,
 πόπῳα, κέλισμύξῃ καὶ σέο καὶ μακάρων.

XXV.

Δικλίδας ἀμφερίναξεν ἐμοῖς Γαλάτεια πρόσωποις
ἔσπερος, ὕβριστὴν μῦθον ἔπειξαμένη.

ΥΒΡΙΣ ΕΡΩΤΑΣ ΕΛΥΣΕ. μάτην ὅδε μῦθος ἀλᾶται.

Ὑβρις ἐμὴν ἐρέθει μᾶλλον ἐρωμανίην.

ὥμοσα γὰρ λυκάβαντα μένειν ἀπάνευθεν ἐκείνης.

ὦ ποῶι· ἀλλ' ἰκέτης πρώϊϑ' εὐθύς ἔβην.

XXVI.

Ανέρα λυσσητῆρι κυνὸς βεβωλημένον ἰῶ
ὔδασι θηρεῖν εἰκόνα Φασὶ βλέπειν.

λυσσῶων τάχα πικρὸν Ἔρως ἐνέπηξεν ὀδόντα
εἰς ἐμὲ, καὶ μανίαις θυμὸν ἐληΐσατο.

σὴν γὰρ ἐμοὶ καὶ πόντος ἐπήρατον εἰκόνα φαίνει,
καὶ ποταμῶν δῖναι, καὶ δέπας οἰνοχόον.

XXVII.

Τὴν πρὶν ἐνσφρηγίσεν Ἔρως θρασυὲς εἰκόνα μορφῆς
ἡμετέρης θερμῷ βένθει σῆς κραδίας,

Φεῦ Φεῦ, νῦν ἀδόκητος ἀπέπλυσας· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
γραπτὸν ἔχω ψυχῇ σῆς τύπων ἀγλαΐης.

τῆτον καὶ φαέβοιτι καὶ Αἰδί, βάββαρε, δείξω,
Κρηῖσσαν ἐπισπέρχων εἰς σε δικασπολίην.

XXVIII.

Δηθύνει κλεοφάνης· ὁ δὲ τρίτῃ ἀρχεῖται ἤδη
λύχνος ὑποκλάζειν ἦκα μαραινομενῃ.

αἰεὶ δὲ καὶ κραδίης πυρσὸς συναπᾶσθετο λύχνῳ,
μηδὲ μ' ὥτ' ἀγρύπνοις δηρὸν ἔκκειε πόθοις.

αἶ, πόσα τὴν Κυβέριαν ἐπώμοσεν ἔστωρος ἥξεν·
ἀλλ' ἔτ' ἀνθρώπων φεῖδεται ἔτε θεῶν.

XXIX.

Χθιζά μοι Ερμῶνασσα Φιλακρήτης μεῖα κόμης
τέμμασιν αὐλείας ἀμφιπλέκον· θύρας
ἐκ κυλίκων ἐπέχευεν ὕδωρ· ἀμάβυνε δὲ χαίτην,
ἣν μόλις ἐς τρισσὴν πλέξαμεν ἀμφιλύκην.
ἐφλέχθη δ' ἔτι μάλλον ὕψ' ὕδατος· ἐκ γὰρ ἐκείνης
λάβριον εἶχε κύλιξ πῦρ γλυκερῶν σομάτων.

XXX.

Φράζεό μοι, Κλεοφάνης, ὅση χάρις, ὅπως δαίς
λάβρον ἐπαίγιζων ἴσθ' ἔρως κλονέει.
ποιὸς ἄρης, ἢ τάρβος ἀπείριτον, ἢ τίς αἰδῶς
τέσθε διακρινέει, πλέγματα βαλλομένους;
εἰ μοι μελέεσσι τὰ Λήμνι' ἤρμωσεν ἄκμων
δεσμά, καὶ Ηφαίστος πᾶσα δολορραΐη·
μῦθον ἐγὼ, χαρίεσσα, τεὸν δέμας ἀγκαῖς ἐλίξας
θελγοίμην ἐπὶ σοῖς ἄψεσι βαλλόμεν'·
δὴ τότε καὶ ξεῖνός με καὶ ἐνδάπιος καὶ οὔδιτης,
πότνα, καὶ ἀρητῆρ, χῆ παρακοίῃς ἴδοι.

XXXI

Μέχρι τίνος Φλογέεσαν ὑποκλέπωντες ὀπωπὴν
φάρισιν ἀλλήλων βλέμμα τιτυσκομένα;
λεχλέον ἀμφαδίην μελεδήματα· κῆν τις ἐρύξη
μαλθακὰ λυσιπῶνα πλέγματα συζυγίης.
φάρμακον ἀμφοτέροισι ξίφος ἔσσεται· ἥδιον ἡμῖν
ζυγὸν αἰεὶ μεθέπειν ἢ βίον ἢ θάνατον.

XXXII.

XXXII.

Ὅπρὶν ἀμαλθάκῳισιν ἐνὶ φρεσὶν ἡδὺν ἐν ἥβῃ
οἷστροφόρῃ Παφίῃς θεσμόν ἀπειπώμενος,
γυιοδόροις βελέεσσιν ἀνέμβαι' ὅπρὶν Εῤῶτων,
αὐχένα σοὶ κλίνω, Κύπρι, μεσαιπώλιος.
δέξο με καλ' χαλώωσα, σοφὴν ὅτι Παλλὰδα νικᾷς
νῦν πλέον, ἢ τοπάρους μήλω ἐφ' Εσπερίδων.

XXXIII.

Ναὶ τάχα Τάνηαλέης Αχερόντια πῆμαῖα ποιῆς
ἡμέτερον ἀχέων ἐστὶν ἐλαφρότερα.
ὃ γὰρ ἰδὼν σέο κάλλος, ἀπείργειο χεῖλεα μίξαι
χείλει σῶ, ῥοδέων ἀβροτέρῳ καλύκων,
Τάνηαλος ἀκρηϊόδακρυς· ὑπερέλλοντα δὲ πέτρων
δειδιεν· ἀλλὰ θανεῖν δεύτερον ὃ δύναται.
αὐτὰρ ἐγὼ ζωὸς μὲν ἐὼν κατατήκομαι οἷστρο,
ἐκ δ' ὀλιγοδραϊῆς καὶ μόρον ἐγγὺς ἔχω.

XXXIV.

Κεκρύφαλοι σφίγγῃσι τετὴν τρίχα; τήκομαι οἷστρο,
Ρεῖης πυργοφόρῃ δείκελον εἰσορόων.
ἀσκεπές ἐστὶ κάρηνον; ἐγὼ ξανθίσμασι χαίτης
ἐκχυλὼν ἐκ στέρνων ἐξεσόθῃσα νόον.
ἀργενναῖς ὀβόησι κατήγορα βόσρυχα κεύθει;
ἐδὲν ἐλαφροτέρῃ φλόξ κατέχει κραδίην.
μορφὴν τριχθαδίην Χαρίτων τριάς ἀμφιπολεύει·
πᾶσα δ' ἐμοὶ μορφὴ πῦρ ἴδιον προχέει.

XXXV.

Πρὸς τὸ Ἀγαθὸν ἐλεγείον κβ. Μὴδὲν ἄγαν.

Ο θρασὺς, ὑψαύχην τε, καὶ ὀφρύας εἰς ἐν ἀγείρων
 κεῖται παρθενικῆς παῖγνιον ἀδρανέῳ.
 ὁ πρὶν ὑπερβασίῃ δοκέων τὴν παῖδα χαλέπτειν
 αὐτὸς ὑποδμηθεὶς ἐλπίδος ἐκλὸς ἔβη.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἱκεσίοισι πεσὼν θηλύνεται οἴκοις.
 ἡ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἄρσενά μῆνιν ἔχει.
 παρβένη θυμολέαινα, καὶ εἰ χόλον ἑνδίκον αἶθερ,
 σθέσσον ἀγνορίην, ἐγγὺς ἰδὲ ἐς Νέμεσιν.

XXXVI.

Εἰς ἰχθὺν ὃν ἔπεμψε τῇ κόρῃ.

Εἰ καὶ τηλοτέρῳ μερόῳς τεὸν ἵχνην ἐρείσεις,
 πῆλινός Εἰρὼς πῆλινῳ κείσῃ τάχει με φέρει.
 εἰ καὶ ἐς ἀντολίην πρὸς ὁμόχροον ἵξαι Πῶ,
 πεζὸς ἀμείρητοῖς ἔψομαι ἐν σαδίοις.
 εἰ δέ τι σοὶ σέλλω βύθιον γέρας, ἴλαθι κῆρυ,
 εἰς σὲ θαλασσαίῃ τῆτο φέρει Παφίη,
 κάλλει νικηθεῖσα τεῦ χροὸς ἡμερόενθι,
 τὸ πρὶν ἐπ' ἀγλαίῃ θάρσος ἀπωσαμένη.

XXXVII.

Οφθαλμοὶ, τέο μέχρις ἀφύσσετε νέκλαρ Ερώτων,
 κάλλεος ἀκρήτη ζωρόπῳται θρασυέες;
 τῆλε διαθρέξωμεν ὅτῃ δένος· ἐν δὲ γαλήνῃ
 νηφάλια σπείσω κύπριδι Μειλιχίῃ.
 εἰ δὲ ἄρα πᾶ καὶ κεῖθι καλᾶχετος ἔσσομαι οἷσ' ἔρω,
 γίνεσθε κρυεροῖς δάκρυσι μυδαλέοι,

ένδικον ὀτλήσοντες αἰεὶ πόνον. ἐξ ὑμέων γὰρ,
Φεῦ, πυρὸς ἐς τόσσην ἤλθομεν ἐργασίην.

XXXVIII.

Ἰωπομένην Φιλέεσσα νόον προσέρεισα Λεάνδρῳ·
ἐν δὲ Λεανδρείοις χειλεσὶ πηγνυμένη
εἰκόνα τὴν Ξάνθοιο Φέρω Φρεσί· πλεξάμενη δὲ
Ξάνθον, ἐς Ἰωπομένην νόσιμον ἦτορ ἄγω.
πάντα τὸν ἐν παλάμησιν ἀναίνομαι· ἄλλοτε δ' ἄλλον
αἰὲν ἀμοιβαίοις πήχεσι δεχνυμένη,
ἀφειρὴν κυτέρειαν ὑπέρχομαι. εἰ δέ τις ἡμῖν
μέμφεται, ἐν πενή μιμνέτω οἰογάμῳ.

XXXIX.

ΣΩΖΕΟ σοὶ μέλλων ἐνέπειν, παλίνορσον ἰωὴν
ἀψ' ἀνασειράζω, καὶ πάλιν ἄλχι μένω.
σὴν γὰρ ἐγὼ δασωλῆτα διάσασιν, οἷά τε πικρὴν
νύκτα κατὰπλήσσω τὴν Αἰχεροντιάδα.
ἥματι γὰρ σέο Φέγγ' ὁμοίον. ἀλλὰ τὸ μὲν περ
ἄφθογον· σὺ δ' ἐμοὶ καὶ τὸ λάλημα φέρεις
κεινο, τὸ Σειρήνων γλυκερώτερον, ὃ ἔπει πᾶσαι
εἰσὶν ἐμῆς ψυχῆς ἐλπιδες ἐκκρεμέες.

XL.

Στείσομεν οἰνοποτῆρες ἐγερσιγέλωι Λυαίῳ,
ῶσομεν ἀνδροφόνον Φροντίδα ταῖς Φιάλαις.
γιτοδόκῳ δ' ἄγραυλος ἀνὴρ βαρύμοχθ' ἰάλλοι
γαστρί μελαμπέπλῃ μητέρα φερσεφόνης·
ταυροφόνων δ' ἀμέγαρτα καὶ αἰμαλέων κρέα δόρτων
θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς λείψομεν ὠμοδόροις.

ὅσ' αὖ νεώδων ταμεσίχροα χεῖλεσι Φωίων
 εἰξάτω, οἷς Αἰδῆς Φίλιερ' ἤελιξ·
 ἡμῖν δ' ὀλγιδόωρον αἰεὶ μέθυ καὶ βόσις ἔσω
 καὶ ποτόν· ἀμβροσίην δ' ἄλλος ἔχειν ἐθέλοι.

XLI.

Σοὶ τὰ λιπασεφάνων διαίλιμαῖα μυρία Φύλλων,
 σοὶ τὰ νοσπλήκη κλασὰ κύπελλα μέθης,
 βόσρυχά σοι τὰ μύροισι δεδευμένα, τῇδε κοινή
 σκῦλα ποθοβλήτη κεῖται Αναξαγόρα,
 σοὶ τὰδε, Λαῖς, ἄπαντα. παρὰ προθύροις γὰρ ὁ δειλὸς
 τοῖσδε, σὺν ἀκρήθαις πολλὰκι παννυχίστας,
 ἐκ ἔω, ἔχ' χαρίεσσαν ὑπόχεσιν, ἐδὲ μελιχρῆς
 ἐλπιδὸς ὕβρισιν μῦθον ἔπεσπασατο.
 Φεῦ Φεῦ, γυιοτακῆς δὲ λιπῶν τὰδε σύμβολα κώμων,
 μέμφεται ἀτρέπω κάλλει Θηλυτέρων.

XLII.

Αντίγραφον πρὸς τὰ Αγαθὰ ἐλεγείον κε.

Θεσμὸν ἔρως ἐκ οἶδε βιημάχος, ἐδὲ τις ἄλλη
 ἀνέρα νοσφίζει πρῆξις ἑρωμανίης.
 εἰ δέ σε θεσμοπόλοιο μεληδόνος ἔργον ἐρύκει,
 ἐκ ἄρα σοι στέροισι λάβρος ἔνεσιν ἔρως.
 ποῖος ἔρως, ὅτε βαιὸς αἰλὸς πόρος οἶδε μερίζεν
 σὸν χρόα παρθενικῆς τηλόθεν ὑμετέρης;
 νηχόμεν' Λεῖανδρος ὅσον κράτος ἐστὶν ἔρωτων
 δείκνυεν, ἐννυχίᾳ κύμα' ἐκ ἀλέγων·
 σοὶ δέ, Φίλος, παρέασι καὶ ὀλκάδες. ἀλλὰ θαμίζεις
 μᾶλλον Αθηναίῃ, Κύπριν ἀπώσάμεν'.

Θεσμὰς Παλλὰς ἔχει, ΠαΦίῃ πόθον. εἰπὲ, τίς ἀνὴρ
εἶν ἐνὶ Θηγεύσει Παλλάδι καὶ ΠαΦίῃ;

XLIII.

Μή ποτε καιλήνης ΠαΦίῃ νόον. ἀντιτύπα γὰρ
εὐθύς ἀποθρῶσκει κῆφος Εἰρῶς κραδίης.
οἷς ῥ' ὀλιωθήσσαν ἔχει φύσιν. ἦν τις οἷς ῥ'
ἄκρον ἔλη Φλογέα, δύεται ἐντὸς ὅλος.
ἐλπίδι μὴ θέλξης Φρένα μαχλάδι. γυιοδόρον γὰρ
πῦρ ὑποριπίζει, θυμὸν ἐφελκομένη.

XLIV.

Βορϋίνων ἀκάμαντα Φυτῶν λωβήτορα κάπρον,
τὸν θρασὺν ὑψικόμων ἐνναέταν δονάκων,
πολλάκις ἐξερύσαντα Φοῶν ἀκμαῖσιν ὀδόντων
δένδρεα, καὶ νομίς τρεψάμενον σκύλακας,
ἀντήσας ποταμοῖο πέλας, πεφρικότα χαίτας,
ἄρτι καὶ ἐξ ὕλας πάγχυ λιπρόντα βάθ' ῥ',
χαλκῷ Ζηνόφιλος κατενήρατο, καὶ παρὰ Φηγῶ
θήρὸς ἀθωπεύει Πανὶ καθήψε δέρας.

XLV.

Ἀνδροκλος, ὥπολλον, τόδε σοὶ κέρας, ὃ ἔπι πηλὺν
θήρα βαλὼν, ἄγρας εὐσκοπον εἶχε τύχην.
ἔποτε γὰρ πλαγκτὸς γυρᾶς ἐξ ἄλλοι κεραίας
ἰὸς ἐπ' ἡλεμάτῳ χειρὸς ἐκηβολία.
ὅσάκις γὰρ τόξοιο παναγρέ' ἴαχε νευρά,
τοσάκις ἦν ἀγρεὺς ἡέρ' ἢ ξυλόχης.
ἐνθ' ὧν σοὶ τόδε, φοῖβε, τὸ λυκίον ὅπλον ἀγνέει,
χρυσείαις πλέξας μείλιον ἀμφιδέαις.

XLVI.

Ασπίδα ταυρεῖν, ἔρυμα χροὸς, ἀντιβίαν τε
 πολλάκις ἐλχεῖν γευσαμένην χολάδων,
 καὶ τὸν ἀλεξιθέλεμον ἀπὸ σέρνοιο χιτῶνα,
 καὶ κόρυν ἰσπεύαις θριξὶ δασυνομένην
 ἄνθετο λυσίμαχος γέρας Ἀρεῖ, γηραλέον νῦν
 ἀντὶ πανοπωλῆς βάκτρον ἀμειψάμεν Θ.

XLVII.

Σοὶ τόδε, πενταίχμοισι ποδῶν ὠπλισμένον ἀκμαῖς,
 ἀκροχανὲς Φονίῳ κρατὶ συνεξεύσας,
 ἄνθετο δ' ἔρμα λέοντι ὕπὲρ πιτυν, ἀγιωσύη Πάν,
 Τεῦκρος Ἀραΐψ, καὺτὴν ἀγρότιν αἰγανέην.
 αἰχμῇ δ' ἥμιθρώτι τύποι μίμνησιν ὀδόντων,
 ἥ ἔτι βρυχητὴν θῆρ ἐκένωσε χόλον.
 ὑδριάδες Νύμφαι δὲ σὺν ὑλονόμοισι χορεῖν
 σῆσαν, ἔπει καὺλὰς πολλάκις ἐξεφόβει.

XLVIII.

Τὸν χαλκῆν τέτιγα Λυκωρεὶ Λοκρὸς ἀνάπτει
 Εὐνομῷ, ἀθλοσύνας μνάμα ΦιλοσεΦάνη.
 ἦν γὰρ ἀγὼν Φόρμιγος, ὃ δ' ἀντίος ἰσαῖο Πάρθις.
 ἀλλ' ὅκα δὴ πλάκτρῳ Λοκρὸς ἔκρεξε χέλυσ,
 βραχὺν τέτριγυϊα λύρας ἀπεκόμψασε χορδὰ.
 πρὶν δὲ μέλος σκάζειν εὐποδος ἀρμονίης,
 αἶθρον ἐπιτρύζων κιθάρας ὑπερέξῃο τέτιξ,
 καὶ τὸν ἀποιοχόμενον Φθόγγον ὑπῆλθε μίτῃ.
 τὰν δὲ πάρος λαλαγεῦσαν ἐν ἄλσεσιν ἀγρότιν αἰχῶ
 πρὸς νόμον ἀμείερας τρέψε λυροκλυπίας.

τῷ σε, μάκαρ Λητῶε, τεῷ τέτλιγι γεραίρει,
χάλκεον ἰδρύσας ὠδὸν ὑπὲρ κιβάρας.

XLIX.

Ζηνὶ τόδῃ ὀμφάλιον σάκεος τρύφος, ὃ ἔπι λαιὰν
ἔχεν ἀρισεύων, ἀνθελὸ Νικαγόρας·
παῖν δὲ τὸ λοιπὸν ἄκοντες, ἰσῆριβμός τε χαλάζη
χερμάς, καὶ ξιφέων ἐξεκόλαιψε γένυς.
ἀλλὰ καὶ ἀμφίδρυπτον ἐὼν τόδε χεῖρὶ μεναίχμα
σώζετο Νικαγόρα, σῶζε δὲ Νικαγόραν.
θεσμὸν τὸν Σπάρτης μενεφύλοπιν ἀμφοῖ βοεῖα
τῇδὲ τις ἀβρήσει πάντα φυλασσόμενον.

L.

Γυρὸν κυανέης μόλιθον σημάντορα γραμμῆς,
καὶ σκληρῶν ἀκόνην τρηχαλέην καλάμων,
καὶ πλατὺν ὀξύνηρα μεσοχιδέων δονακῆων,
καὶ κανόνα γραμμῆς ἰθυώρεσ ταμίην,
καὶ χρόιον γλυπτοῖσι μέλαν πεφυλαγμένον ἄνδροις,
καὶ γλυφίδας καλάμων ἄκρα μελαιομένων
Ερμείη φιλόδημ^Θ, ἔπει χρόνῳ ἔκκρεμὲς ἦδη
ἦλθε κατ' ὀφθαλμῶν ῥυσσὸν ἐπισκύνιον.

LI.

Τὸν τροχόεντα μόλιθον, ὃς ἀτραπὸν οἶδε χαράσσειν
ορθὰ παραξύων ἰδυτενῇ κανόνα,
καὶ χάλυθα σκληρὸν καλαμηφάγον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
ἡγεμόνα γραμμῆς ἀπλανέ^Θ κανόνα,
καὶ ῥιβὸν ὀκρίοντα, δόναξ ὅθι δισσὸν ὀδόντα
θῆγεται ἀμβλυνθεῖς ἐκ δολιχογραφίης.

καὶ βυθὴν Τρίτων^Θ αἰτωπλάγκτω χαμεύνην ,
 σπώγον, ἀκετορίην πλαζομένης γραφίδος ,
 καὶ κίστην πολύωπα μελανδόκον εἶν ἐνὶ πάντῃα
 εὐγραφέ^Θ τέχνης ὄργανα ῥυομένην
 Ερμῇ Καλλιμένης, τρομερὴν ὑπὸ γήραος ὄκνω
 χεῖρα καθαρμοῦζων ἐκ δολιχῶν καμάτων .

LII.

Αεροχον ἀπλανέος μόλιβον γραπτήρα κελεύθῃ ,
 ἧς ἔτι ρίξεται γράμμα^Θ ἀρμονίῃ ,
 καὶ κανόνα τροχαλοῖο κυβερνήτῃρα μολίσθῃ ,
 καὶ λιθακα τρητὴν σπώγῳ εἰδομένην ,
 καὶ μέλανος σταθεροῖο δοχήιον, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
 εὐγραφέων καλάμων ἀκροβαφεὶς ἀκίδας ,
 σπώγον, ἀλὸς βλάστημα, χυτῆς λειμῶνα θαλάσσης ,
 καὶ χαλκὸν δονάκων τέκτονα λεωπαλέων
 ἐνθάδὲ Καλλιμένης Φιλομειδέσιν ἀνθὲο Μέσαις ,
 γήραι κεκμηῶς ὄμματῃα καὶ παλάμην .

LIII.

Αὐλὰς Πανὶ Μελίσκος· ὁ δ' ἔννεπε μὴ γέρας αἶρειν
 τέτοις· Ἐκ καλάμων οἷτρον ἔπεσπασάμην .

LIV.

Εἰς εἰκόνα Μαρίας τῆς κιθαρωδῆς ἐν Βυζαντίῳ.

Σὸν μὲν κάλλος ἔδειξε μόλις γραφίς· αἶθε δὲ τεύχεον
 ἔαθε καὶ λιγυρῶν ἡδὺ μέλ^Θ σομάτων ,
 ὥς κεν ἔπ' ὀφθαλμοῖσι καὶ ἔασιν, ἔκ τε προσώπων ,
 ἔκ τε λυροκτυπῶν ἴσον ἐβελγόμεθα .

LV.

Πλήκτρον ἔχει Φόρμιγγος, ἔχει καὶ πλήκτρον ἑρῶτος·
 κρῆται δ' ἀμφοτέροις καὶ Φρένα καὶ κιθάρην.
 τλήμονες οἷς ἀγναμῶλον ἔχει νόον· ὧ δ' ἐπινεύσει,
 ἀλλ' ὅδ' Ἀγχίσσης, ἄλλος Ἀδωνις ὁδε.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ὦ ξείνε, καὶ ἀμδιόδηλον ἀκῆσαι
 ἔνομα, καὶ πάτρην, ἐκ Φαρύης Μαρίης.

LVI.

Εἰς ὠρολόγιον δι' ὕδατος.

Ενθάδε μισύλλασι δρόμον φαείοντίδος αἴγλης
 ἀνερεις ὠράων ἀμφὶ δυωδεκάδι·
 ὕδασι δ' ἡελίοιο ταλαντεύεσσι κελεύθεσ,
 ἐς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεῖσάμενοι.

LVII.

Ἦδη μὲν ζεφύροισι μεμυκότα κόλπον ἀνοίγει
 εἶαρ· εὐλείμων θελξινόοιο χάρις·
 ἄρτι δὲ δρατέοισιν ἐπωλίοθησε κυλίνδροις
 ὀλκὰς ἀπ' ἡϊόνων ἐς θυθὸν ἐλκομένη.
 λαΐφρα κυβώσαντες ἀταρβέες ἔξιτε ναῦται,
 πρηγὺν ἀμοιβαίης φόρον ἐς ἐμπορίας.
 πιστὸς νηυσὶ Πρίητος, ἐπεὶ θέτιν εὐχομαι ἔωσai
 ἡμετέρῃ παλρὸς ξεινοδόκον Βρομίῃ.

LVIII.

Εἰς βάκχην ἐν Βυζαντίῳ.

Εκφρονα τὴν βάκχην ἔχῃ ἡ Φύσις, ἀλλ' ἡ τέχνη
 θήκατο, καὶ μανίην ἐγκατέμιξε λίθῳ.

LIX.

Εἰς εἰκόνα Θεοδωριάδου.

Ὀμμαῖα μὲν κέρης μόλις ἢ γραφίς, ἔτε δὲ χαίτην,
 ἔτε σέλας χροῖης ἄκρον ἀπεπλάσατο.
 εἴ τις μαρμαρυγὴν δύναται Φαῖλοντίδα γράψαι,
 μαρμαρυγὴν γράψει καὶ Θεοδωριάδου.

LX.

Εἰς εἰκόνα Κυνεγείρου.

Μηδοφόνους μὲν χεῖρας ὑπὲρ γαμψοῦ κορύμβου
 ναὸς ἀπορρυμένης ἐξέταμον κοπιίδες,
 αἰνίκα περ, Κυνεγείρε, Φυγὰς πόλε Φορτὶς ἐκείνα,
 ὥσπερ ἀπ' εὐναίας, εἶχετο σαῖς παλάμαις.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἀπὸρξ' ὀδὸν νήιον ἀμφοδακῆσαι
 ἄπνοον ὠμάρτευν τάρβου Αἰχαιμένιοις·
 καὶ τὰς μὲν τις ἀνὴρ ἔλε βάρβαρος· αἱ δὲ γε χειρῶν
 νίκα Μοψοπείοις μίμνε παρ' ἐνναέταις.

LXI.

Εἰς κῆπον παράλιον.

Πόντος ὑποκλύζει χθονὸς ὕδραν· πλωτὰ δὲ χέρσιν
 νῶτα θαλασσαιόις ἄλσεσι τηλεθάει.
 ὡς σοφὸς, ὅστις ἔμιξε βυθὸν χθονὶ, Φύκια κήποις,
 Νηιάδων προχοαῖς χεύμαῖα Νηρείδων.

LXII.

Ενθάδ' ἐριδμαίνουσι τίνου πλέον ἔπλετ' ὁ χῶρος
 Νύμφαι Νηιάδες, Νηρείδες, Δρυάδες·

ταῖς δὲ Θεμιστεύει μεσάτῃ Χάρει, ἔδδ' δικάζειν
οἶδεν, ἔπει ζυγὴν τέρψιν ὁ χῶρος ἔχει.

LXIII.

Εἰς λατρὸν δίδυμον ἐν ᾧ λένεται καὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες.

Αἶψα μὲν ἑλπίς ἔρωτος· ἐλεῖν δ' ἔκ' ἐς γυναῖκας.
εἰρξέ πυλὶς Παφίην τὴν μεγάλην ὀλίγη.
ἀλλ' ἔμωψ γλυκὺ τῆτο. ποθοβλήτοισ γὰρ ἔπ' ἔργοις
ἑλπίς ἀληθείης ἐς μελιχροτέρη.

LXIV.

Εἰς οἶκον ὑψηλὸν ἐν Βυζαντίῳ.

Τρισσόθεν εἰσορόω πολυερπέα νῶτα θαλάσσης,
πάντοθεν ἡματίῳ φέγγει βαλλόμενῳ.
εἰς ἐμὲ γὰρ κροκόπεπλος ὅταν περικίοναίαι Ἡὼς,
τερπόμενη, σείχειν πρὸς δύσιν ἔκ' ἐθέλει.

LXV.

Εἰς τὸ μέγα Πραιτώριον καλλωπιωθέν.

Κόσμον Ἰκστὶνῳ βασιλεὺς ῥυπαρόνῃα καθήρας
καὶ τὰ μέγιστα Δίκης ἡγλαΐτεν τεμένη.
σοῖς δὲ πόνοις, Δομνῖνε, κατηφέα νύκλα διώκεις
ἐκ Θέμιδ' ὀ μεγάρων, ἐκ βιοτῆς μερόπων.

LXVI.

Εἰς κωνοπεῶνα.

Οὐ βριαρόν τινα θῆρα, καὶ ἔτινα πόντιον ἰχθυὺν,
ἔ' πτερόν ἀγρεύω πλέγμασιν ἡμετέροις,

αἰλλὰ βροτὲς ἐθέλοντας· ἀλεξήτειρα δὲ τέχνη
 ἀνέρα μυιάων κέντρον ἀλευόμενον
 ἐκ θαλίσ ἀβρῶτα μεσημβριάοντα Φυλάσσει,
 ἔδὲν ἀφαιροτέρη τείχεσσι ἀσυόχῃ.
 ὕπνῃ δὲ ἀστυφέλικτον ἄγω χάριν· αἰλλὰ καὶ αὐτὲς
 δμῶας μυιοσόβῃ ρύομαι ἀτμενίῃς.

LXVII.

Καλλιγάμοις λέκτροις περικίδναμαι· εἰμὶ δὲ κεδνῆς
 δίκην ἔφοιθης, ἀλλ' ἀπαλῆς Παφίης.
 ἀνέρα δὲ ὑπνώνοντα μίτῳ πολύωπι καλύπτῳ,
 ζωοφόρων ἀνέμων ἔδὲν ἀτεμβόμενον.

LXVIII.

Εἰς τάδων.

Εζόμενος μὲν τῇδε παρ' εὐλαΐῃσι τραπέζῃ
 παίγνια κινήσεις τερωνὰ βολοκλυπῆς.
 μήτε δὲ νικήσας μεγαλίζω, μήτ' ἀπολειφθεὶς
 ἄχνησο, τὴν ὀλίγην μεμφόμενσιν βολίδα.
 καὶ γὰρ ἐπὶ σμικροῖσι νόος διαφάνεται ἀνδρός·
 καὶ κύβος ἀγγέλλει βένθσιν ἔχεφροσύνης.

LXIX.

Παίγνια μὲν τάδε πάντα· τύχης δὲ ἑτερότροπος ὁρμὴ
 ταῖς ἀλόγοις ταύταις ἐμφέρειται βολίσι.
 καὶ βροτὲς βιότῃ σφαλερὸν μίμημα νοήσεις,
 νῦν μὲν ὑπερβάλλων, νῦν δὲ ἀπολειπόμενος.
 αἰνέομεν δὴ κῆνον, ὅς ἐν βιότῳ τε κύβῳ τε
 χάσματι καὶ λύτῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

LXX.

Τοῖς μὲν πρηϋνόμοις τάδε παίγνια · τοῖς δ' ἀκολάσαις
 λύσσα καὶ ἀμπαλακίη καὶ πόνος αὐτόματος.
 ἀλλὰ σὺ μὴ λέξης τι θεημάχον ὕψαλος ἔρπων,
 μηδ' ἀναροιβδήσης ρινοβόλῳ παλάγῳ.
 θεῖ γὰρ μήτε πονεῖν ἐν ἀθύρμασι, μήτε τι παίζειν
 ἐν σπαρχῇ. καιρῷ δ' ἰοδί νέμειν τὸ πρέπον.

LXXI.

Μήτε βαθυκλεάνοιο τύχης κεφίζεο ῥοίζῳ,
 μήτε σέο γνάμψῃ Φροντὶς ἐλευθερίην.
 πᾶς γὰρ ὕψ' ἀσαθέεσσι βίῳ πελεμίζεσθαι αὐραῖς,
 τῇ καὶ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθελκόμενῳ.
 ἢ δ' ἀρετὴ σταθερόν τι καὶ ἄτροπον, ἧς ἔτι μάνης
 κύμαλα θαρσαλέως παντοπόρει βιότῃ.

LXXII.

Ὁ ρηθριος εὐπλέκτοιο λίνυ νεφουιδεῖ κόλῳ
 ἔμπεσε σὺν κίχλῃ κόσσυφος ἡδυόδας.
 καὶ τὰν μὲν πανάφυκτος ἔλε βρόχος · ὦκ' δ' αἰπέτω
 ἐξ ὀρνιθοπέδας ὠδὸς ἐρημοφίλας.
 ἦ τάχα περ τριμάκαιρα Φιλαγρέτις ὄρνιν αἰοιδὸν
 Ἀρξίμις εὐμόλῳ λῦσεν ἀνακλῖ λύρης.

LXXIII.

Καλὰ τὰ παρθενίης κειμήλια · παρθενίη δὲ
 τὸν βιον ὤλεσεν ἂν πᾶσι φυλαττομένη.
 τ' ἔνεκεν ἐνθέσμως ἄλοχον λάβε, καὶ τινα κόσμῳ
 θὸς βροτὸν ἀντὶ σέθεν · Φεῦγε δὲ μαχλοσύνην.

LXXIV.

Εἰς τὰ ἐν Πυθίοις Θερμά.

Βέλει μαθεῖν, ἄνθρωπε,
 Θερμῶν ἀτεχνον ῥεῦμα,
 πῶς καὶ πόθεν νοσῶσι
 Φανέν, προκείται πᾶσιν
 ἀνάργυρον δῶρημα,
 καὶ προσΦιλὲς γάνυσμα;
 ἔγωγε τῷτο δείξω,
 ἐγὼ Φέρων διδάξω
 ὅσον σοφοὶ νοσῶσιν,
 ὅσον Φύσις παιδεύει,
 καὶ πείρα συνδικάζει.
 πρόχες· Φράσων γὰρ ἤκω.

Ενερθε γῆς σήραγγας
 εἶναι σενὰς νοσῶσιν·
 ὕδωρ ἐκείθεν ἔνθεν
 ἀντιτρέχον πιλεῖσθαι·
 πιλόμενον δὲ, Θέρμην
 ἔκ τὴν τυχεῶσαν πύχαιν.

Ἄλλοι λέγουσι τῷτο·
 μέταλλά παρὰ θειώδη
 γῆς ἐν μυχοῖς ὑπάρχειν·
 τὸ γειτονῆν ἔν νᾶμα
 Θέρμης τυχὸν βιαίας,
 κάτω μένειν ἐκ ἰσχον,
 ἄνω τρέχειν τῷ πλήθει.

Ποῖον δέχῃ; τὸ πρῶτον;
 ἀλλ' ἔδεδεγμαι τῷτο·
 τῷ δευτέρῳ σύμφημι.
 ὁδμὴ γὰρ ἐστίν, οἶδας,
 μυδῶσα, δυσπνοῦσα,
 τρανόν τε μαρτυρεῖσα.

Οὕτω προῆλθε πᾶσι
 τὸ θερμόβλυτον ρεῖθρον,
 Ἰωποκράτης ἄψυχος,
 τέχνης ἀνευ Γαληνός.
 πίσις δὲ τέττις, νῆσος
 τὸ πῦρ ἄνω Φυσῶσα
 πολλῶ βρέμον σὺν ἤχῳ,
 πολλῇ τε σὺν κινήσει.
 οἶδεν φέρειν τοιαῦτα
 Τιτανία Μηδίας,
 καὶ Περσικὴ Πιττιάκη,
 καὶ Λυδία πλατῆσα
 μεταλλόχρυσον γαῖαν.
 Ἡρακλέων σελῶν δὲ
 πόρρῳ πέφυκε πλεῖστα.
 ἐν δ' αὖ γε Πιθηκῆσαις,
 καὶ Λιπάραι τῇ νήσῳ
 ἀφειγές ἐσιν αἶθμα,
 ὃ νυκτὶ περ παμφαῖνον
 πέμπει λιθὸς θειώδεις,
 πολυψόφους, βροντώδεις.
 ὅψει τὸ πᾶν δηλῶντας.
 ἔσι δὲ μικρὰ ταῦτα
 πρὸς ἄλλα κρεῖττω μείζω.

πηγὴ τελεῖ γὰρ λήθην·
 ἄλλη μέβην ποιεῖ δέ·
 ἄλλη δ' ἔλαιον βλύζει·
 ἄλλη γάλα προτείνει·
 καὶ περ τροχάζει νᾶμα
 πῖπνών ἅκ' ἰνός·
 καὶ περ ποθέσιν οἶνον
 μίσσητ' ἔστιν ὕδωρ·
 καὶ περ μέσον θαλάσσης
 πίδαξ ἀναρροῖ βδεῖται·
 καὶ χασμάτων ἐκπνεῖται
 προλεκτικόν περ πνεῦμα·
 ἄσφαλτον ἄλλη γῆ δὲ
 πῶς ἐξάγει; τί τῆτο;
 ὦ θαυμάτων τὸ θαῦμα·
 πηγὴ ψόγῳ θολᾶται,
 αἰνυμένη δὲ λάμπει·
 ἄλλοι λέγουσιν ἄλλην
 κρυπλὰς δόλως ἐλέγχειν·
 ἄλλην καθαρτικὴν δὲ
 χυμῶν μόνων θρυλλᾷσιν·
 ἄλλην δὲ μακρὰ κρατύνειν
 χαῦνον δι᾽ ἰσχυροῦσιν·
 ὕδωρ πικρὸν τελεῖ δὲ
 φῶς ἡλίκ' καυσῶδες,
 ὃ νύξ γλυκαίνειν οἶδεν
 εἰς ἡδύληπτον ἔλξιν·
 ὅλβ' ἔστι δὲ πηγῆς ἐστὶ
 φύσιν κάτω τὴν κέφην,
 ὀλκὴν δὲ τὴν βαρεῖαν

ἄνω Φέρων ὡς ἄχνην.
 ἄλλος δὲ ῥᾶς μικρός σοι,
 ὃς σωμάτων τὰς θλάσεις,
 ὅσων τε τὰς κατὰξαις
 σφίγγει, σρέφει, πιαίνει.

Θέλεις προσοίσω πλείω;
 ἔσιν, λέγῃσι, νᾶμα,
 ὅπερ βαλὼν εἰς ἄλγος,
 εἰ νύξιν αἰθριάζοις,
 χρυσαλλόπηκτον εὐροῖς.
 ἔσιν, λέγῃσιν, ἄλλο,
 ἐξ ἧς πιεῖν προκύψας,
 δῦνον βλέπεις, σε Φεῦγον,
 γῆς μητρὸς ὡς ἐν κόλποις.
 ἔσιν δὲ ῥᾶς, ὦ θαῦμα,
 ὃς, εἰ δεδέξεται τι,
 λίθον τελεῖ τὸ πρᾶγμα
 ἐν ἡμέραις ἔς πλείσταις.
 ἄλλην λέγῃσι κρήνην
 βραχὺ βρύσσαν ὕδωρ,
 ἥτις παρόντος ὅχλου
 πλείω δίδωσι ρεῖθρα.
 ἄλλην δὲ πεπισθῆναι,
 ἢ χεῖματι παρόντος
 ἀνικμός ἐστι πᾶσα.
 προχεῖ θέρους δὲ νᾶμα.
 ἄλλην αἰκείεις πάντως
 ὕδωρ Φέρειν νιτρῶδες,
 ὡς ῥυμμάτων μὴ δεῖσθαι
 λελαμμένους ἐκείθι.

Θερμὰ προχεῖ δὲ λίμνη,
 ὡς μὴ πίνεσθαι ζώοις·
 ὅξει γὰρ ὥς τι πῦον,
 ἢ σῆψις ἄλλης ὕλης.
 ἐκεῖ λέγουσιν εἶναι
 πολλὰς φυτῶν αἰγείρας
 ἤλεκτρον ἐξαγέσας,
 τὸ χρυσόμορφον εἶδος.
 πίπτει δὲ τῆτο πρῶτον
 ὡς δάκρυον γλοιῶδες·
 ἔπειτα δὴ πετρᾶται.
 ὦ τῷ ξένῳ μετάλλῳ.

Δεῦρο φράσω καὶ τὰλλα.
 Φέρει τότ' τις λίμνην
 μικρὰν λίαν, κυκλώδην,
 πρὸς ἣν θέλων λαβῆναι,
 πεπωλησμένην εὐρήσεις.
 ἕως δὲ πεντήκοντα
 λελημένης καθαίρει·
 εἰ δ' αὖ τις αὐτῇ πλείως
 ἄνδρας φέρει λαβῆναι,
 ἔξω τρέχουσα ῥίπτει
 τὰς ἀκρίτως τρυφῶντας.

Πέτρας κατὰνός δ' ἐξέρπει
 κρύπτων ἔσω τὸ καῖον,
 ὅπερ σαφῶς ἀνάψεις,
 ἔλαιον εἴπερ σάξεις·
 ἄλλη δέ τις βραχεῖα
 πῦρ ἐξέβαλψε πέτρα.

εἰς ἣν ἔλαιον ραίνων,
 πάντως σθέσεις τὸ Φαῖνον.
 δέλτοι φέρουσιν ἄλλην
 ὥρα θέρους βαθείας
 πῦρ ἐξ ὧσ' ἀνίχθαι,
 χειμῶν ὅτ' ὕδωρ ρεῖν δέ.
 λίθους ἔχει δὲ ρεῖθρον
 ἄπλωντας ὥσπερ δαδας,
 ἕς ῥιπίδι ψυχάζων,
 τὸν Φλογμὸν ἐκπαράνεις.
 εἰ δ' αἶμα ραίνων σπαείσεις,
 τὸ πῦρ πλέον τυφᾷται.

Ἀλλῆς ὧσ' ὠθεῖται
 ὕδωρ τε καὶ πῦρ μίγδην,
 καὶ τὴν Φίλεχθρον μιξιν
 τετρακλῦ ὅτ' ἐστὶν.
 ἔτω φύσεις ἀπείρους
 ὁ δεσπότης ἀπάντων
 κλίζων, ἄγων, ἰθύνων,
 κερνῶν, πλέκων, ὥς οἶδε,
 πρὸς θαῦμα καὶ λατρείαν
 φύσεις σαφῶς ἐγείρει.
 τῷτον κάλει θεὸν σε,
 τῷτον φρεσὶ φαντάζῃ,
 μηδὲν τυπῶν πρὸς εἶδ' ὅτ',
 εἰ μὴ θέλεις γε πλάκην.
 ἄγνωσόν ἐστι πνεῦμα,
 ἄρρητόν ἐστι πρᾶγμα,
 ἀληκλόν ἐστι θαῦμα,
 ἀπαρχοφωτόμυτον,

ἀρρήτολεπτόννευσον ,
 κόσμους φέρον καὶ βίβας
 ἐν πανσόφῳ χωρίῳ ,
 ἐν ἐνδίκῳ προνοίᾳ .

οὕτω τὰ μὲν κατείδον ,
 τὰ δ' αὖ βίβλοι βοῶσιν ,
 τὰ δ' αὖ συνῆξε πᾶρα ·
 καὶ πίσις ἐςὶ πάντως
 τὰ δῆλα τῶν ἀδήλων ,
 τὰ μικρὰ τῶν μεγίστων .
 τῶν σκοπῶν τὸ θαῦμα ,
 οἶδα , πλέον ποθήσεις
 τὴν τρισσόωτον φαῦσιν ·
 ποδῶν δὲ καὶ ζητήσεις ·
 ζητῶν δὲ καὶ θεάσεις
 μετὰ τὸ κρεῖττον .

LXXV.

Ὅ τὸ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν , ἀλλὰ τὸ ρίψαι
 φροντίδας ἐκ σέρνων τὰς πολιοκρατάδας .
 πλῆτον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπαρκιον · ἡ δὲ περισσὴ
 θυμὸν αἰεὶ κατέδεν χρυσομανὴς μελέτη .
 ἔνθεν ἐν ἀνθρώποις ἀρεῖονα πολλάκι δῆεις
 καὶ πενήν πλῆττα , καὶ βιόττα θάνατον .
 ταῦτα σὺ γινώσκων κραδίης ἰθυνε κελεύθας ,
 εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα , ΤΗΝ ΣΟΦΙΗΝ .

LXXVI.

Σιγαῖς χρυσεόμαλλε τὸ χάλκεον , ἐκ ἔτι δ' ἡμῶν
 εἰκόνας ἀρχηγόνων ἐκτελείς μερόπων

νεύμασιν ἀφ' ὁλοῦ γοισι· τεῇ δ', ὄλβισε, σιωπῇ
νῦν συγερῇ τελέθει, τῇ πρὶν ἐβελγόμεθα.

LXXVII.

“Ὀνόμαί μοι.. ἔ τί σε τῆτο; ἁ παῖρις δέ μοι.. ἔ ἐς τί δὲ τῆτο;
ἁ κλεινῆ δ' εἰμὶ γένεσ. ἔ ει γὰρ αὖτο αὖτοτάτῃ;
ἁ ζήσας ἐνδόξως ἐλιπὼν βίον. ἔ ει γὰρ ἀδόξως;
ἁ κείμεναι δ' ἐνθάδε νῦν... ἔ τίς τίνι ταῦτα λέγεις;

LXXVIII.

Ἀττικὸς εἰς ξυνὴν με παναγρέος ἐλπίδα μοίρης
θυμῷ θαρσαλέῳ ζῶν ἐλάχνην τάφον,
παίζων ἐξ ἀρετῆς θανάτῃ ὄβσον. ἀλλ' ἐπὶ θηρὸν
ἠέλιϑ σοφίης μιμνέτω ἠελίῳ.

LXXIX.

Πρηνὲς, ἐλευθερίην ἐπιειμένος, ἠδὺς ιδέσθαι,
ἐν βιότῳ προλιπὼν υἷα γηροκόμον,
τύμβον ἔχει θεόδωρος ἐπ' ἐλπίδι κρείσσοι μοίρης,
ὄλβιϑ ἐν καμάτοις, ὄλβιος ἐν θανάτῳ.

LXXX.

Εἰς τὸν ἐν Ἰφ Ομήρῃ τάφον.

Ενθάδε Πιερίδων τὸ σοφὸν σόμα, θεῖον Ομηρον,
κλεινὸς ἐπ' ἀλχιάλῳ τύμβος ἔχει σκοπέλῳ.
εἰ δ' ὀλίγη γεγαυῖα τόσον χάδεν ἀνέρα νῆσϑ,
μὴ τόδε θαμβήσῃς, ὦ ξένη, δερκόμενος.
καὶ γὰρ ἀληλεύεσσα κασιγνήτη ποτὲ Δῆλϑ
μητρὸς ἀπ' ὠδίνων θέξατο Λητοϊόδη.

LXXXI.

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο σιγὴν.
 Φεῦ, τὸ καλὸν μύσης βάρβιλον ἡρεμέει.
 ὤλετο γραμματικῆς ἱερὴ βάσις. ἀμφοτέρωτῃ Κῶς,
 καὶ πάλι πένθος ἔχεις οἷον ἐφ' Ἰωποκράτει.

LXXXII.

Εἰ καὶ ἐπὶ ξείνης σε, Λεόνιε, γαῖα καλύπτει,
 εἰ καὶ ἐρικλαύτων τῇλ' ἔθανες γονέων,
 πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περιύμβια Φωτῶν
 δάκρυα, δυσλήτω πένθει δαπνομένων.
 πᾶσι γὰρ ἦδα λίην πεφιλημένος, οἷά τε πάντων
 ξυνὸς εὖν κῆρ, ξυνὸς εὖν ἔταρος.
 αἰ αἰ, λευγαλέη καὶ ἀμείλιχος ἔωλετο Μαῖρα,
 μηδὲ τῆς ἥβης, δύσμορε, Φεισαμένη.

LXXXIII.

Ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ, ἧς ὄνομα Μακεδονία.

Λέκτρα σοι ἀντὶ γάμων ἐπιύμβια, παρθένε κέρη,
 ἐσόρεσαν παλάμαις πενθαλέαις γενέται.
 καὶ σὺ μὲν ἀμωλακίας βιότῃ καὶ μόχθον Ἐλευθῆς
 ἐκφυγες· οἱ δὲ γόων πικρὸν ἔχουσι νέφθ.
 δωδεκῆτιν γὰρ μοῖρα, Μακεδονίη, σε καλύπτει,
 κάλλεσιν ὀπλοτέρην, ἥθεσι γηραλέην.

Λ Ε Ο Ν Τ Ι Ο Υ

Σ Χ Ο Λ Α Σ Τ Ι Κ Ο Υ .

I.

Ψ αὔε μελισσαγέων σομάτων, δέπας· εὗρες, ἄμελγε.
ἔφθονέω· τὴν σὴν δὲ ἤθελον αἴταν ἔχαιν.

II.

Εἰς εἰκόνα Γαβριηλῆς Ἐπαρχῆς ἐν Βυζαντίῳ.

Κ αὶ φαέθων γραφίδεσσιν ἔχει τύπον· ἀλλὰ χαράσσει
ἠέλιον τέχνη, κρυπτομένων φαέων.
καὶ σὲ σοφὲ πολίαρχε γράφει Γαβριηλὶ τέχνη
ἐκλὸς σῶν ἀρετῶν, ἐκλὸς ὅλων καμάτων.

III.

Εἰς εἰκόνα Καλίνικου Κωνσταντίνου.

Κ ἀλλεῖ μὲν νικᾷς κραδίης τόσον, ὅσον ὀπωπῆς.
τῆς γὰρ ἐπωνυμίας ἄξια πάντα φέρεις.
αἰεὶ δὲ ἐν θαλάμοισι κατευνάζων βασιλῆα
πᾶσαν ὑποσπείρεις ἕασι μελιχίην.

IV.

Πέτρον ὁρᾷς χρυσέοισιν ἐν εἵμασιν· αἱ δὲ παρ' αὐτὸν
ἀρχαί, ἀμοιβαίων μάρτυρές· εἰσι πόνων.
ἀντολὴς πρώτη, καὶ διχθαδὴ μετὰ τήνδε
κόχλα πορφυρέα, καὶ πάλιν ἀντολὴς.

V.

Εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδου.

Μυσάων δεκάτη, Χαρίτων Ροδόκλεια τελαίρη,
 τερπωλὴ μεροπῶν, ἄστε ἀγλαίη,
 ὄμματά σοι, καὶ ταρσὰ ποδὴνεμα, καὶ σοφὰ χειρῶν
 δάκτυλα, καὶ Μυσέων κρέσσονα καὶ Χαρίτων,

VI.

Εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδου ἰσαμένης ἐν τῷ Σωθεϊῳ.

Εἰμὶ μὲν Ἑλλαδίῃ Βυζανλίας, ἐνθάδε δὲ ἔστην
 ἥχι χοροσασίνῃ εἰαρί δήμου ἄγει,
 ὅπως ὅθι πορθμῶ γαῖα μεριζέται. ἀμφοτέραι γὰρ
 ἀντυχες ὀρχηθμῶς ἦνεσαν ἡμέτερας.

VII.

Θῆλυς ἐν ὀρχηθμοῖς κρατεῖ Φύσις· εἴξατε κῆρυ,·
 Μῦσα καὶ Ἑλλαδίῃ τῷτον ἔθεντο νόμον.
 ἡ μὲν, ὅτι πρώτη κινήσει εὐρέλα ρυθμῆς,
 ἡ δὲ, ὅτι τῆς τέχνης ἦλθεν ἐς ἀκρότατον.

VIII.

Εκπορα μὲν τις ἄεισε, νέον μέλος· Ἑλλαδίῃ δὲ
 ἔσσαμένη χλαῖναν, πρὸς μέλος ἠΐλιασεν.
 ἦν δὲ πόθος καὶ δεῖμα παρ' ὀρχηθμοῖσιν Εὐνῆς·
 ἄρσενι γὰρ ρώμῃ θῆλυν ἐμίξε χάριν.

IX.

Εἰς ὄρχηστρίδῃ εἰκόνα διαχρυστον ἐν Βυζαντίῳ.

Οὐ τις ἐπ' ἀνέστη χρυσὸν βάλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
ἀμφοχύβη Κρονίδης, ὡς τοπᾶρος Δανάη·
σώμασι δ' ἔκ ἐπέλασσαν, ἐπεὶ νόον ἔλλαθεν αἰδῶς,
μή τινι Μυτᾶων μίσγειαι ἐκ ἐθέλων.

X.

Εἰς εἰκόνα Λιθονίας ὄρχηστρίδῃ.

Οὐνομ' ἔχεις Λιθλίχ, Χαρίτων δέμας, ἥθεα Πειθῆς,
παρθένε, καὶ Παφίης κεςὸν ὑπὲκ λαγόνων.
αὐτὰρ ἐν ὄρχηθμοῖσιν, ἔρως ἄτε κῆρος, ἀθύρεις,
κάλλει καὶ τέχνῃ πάλλας ἐφελκομένη.

XI.

Εἰς οἶκον κείμενον μέσον τῆ Ζευξιπῶν καὶ τῆ Ἰππικῆ.

Εν μὲν τῇ Ζεύξιπῶν ἔχω πέλας, ἡδὺ λοετρόν·
ἐκ δ' ἐτέρης ἴππων χῶρον ἀέθλοφόρων.
τῆς ῥα Θεσάμενος, καὶ τῷδ' ἐνι χρῶτα λοέσσας
δεῦρο καὶ ἄμπνευσον δαιτὶ παρ' ἡμέλει.
καί κε πάλιν σαλίοις ποτὶ δάειλον ἄριθ' ἔλθοις,
εἰγύθεν ἐγγὺς ἰὼν γείτονος ἐκ θαλάμῃ.

XII.

Εἰς Πορφύριον ἡνίοχον.

Αἰχίστην Κυθέρεια, καὶ Ενδυμίωνα Σελήνη
Φίλαρο· μυθεῦναι τοῖα παλαιγενέες.

νῦν δὲ νέος τις μῦθος αἰεῖσθαι, ὥς τάχα Νίκη
ὄμμαϊα καὶ δίφρου Φίλαλο Πορφυρίκ.

XIII.

Εἰς εἰκόνα Σατύρου.

Τὸν Σάτυρον Διόνυσος ἰδὼν τόσον ἄλγος ἔχοντα,
καί μιν ἐποικιλείρας, θήκατο λαΐνεον.
ἀλλ' ἔσθ' ὥς ἀπέληξε βαρυλήτων ὀδυνάων·
εἰσέτι γὰρ μογέει, καὶ λίθος ὦν, ὃ τάλαις.

XIV.

Εἰς εἰκόνα Ιαμβλίχῃς ἰατρῆς.

Ο γλυκὺς ἐν πάνησσι Ιάμβλιχος, ὃς ποτὶ γῆρας
ἤλυθεν ἀγνὸς ἐὼν κυτωριδίων ὀάρων·
ἔργα δ' ἀκεστορίης ἐφέπων, σοφίην τε διδάσκων,
κέρδεσιν ἔσθ' ὁσίοις χεῖρας ὑπεσόρεσε.

XV.

Εἰς λατρὸν μικρὸν παρακείμενον τῷ τῷ Ζευξίπῳ.

Μὴ νεμέσα, Ζεύξιπῳ πε, παρανέλλοντι λοίρῳ.
καὶ μεγάλην παρ' ἅμαξαν ἐρωτύλῳ ἡδὺ φαίνει.

XVI.

Εἰς λατρὸν παρακείμενον τῷ δημοσίῳ λατρῷ ἐν Βυζαντίῳ.

Δείματό με ξυνοῖο παρὰ προθύροισι λοίρῳ
ἀσὸς ἀνὴρ, ἀρετῆς εἵνεκεν, ἐκ ἔριδ' ὅ.
κεῖνο μέλοι πλεόνεσσιν· ἐγὼ δ' ὀλίγοις τε φίλοις τε
ἐνλύνω προχοὰς, καὶ μύρα, καὶ χάριτας.

XVII.

Εἰς τὰ θ' ἑμὰ τὰ βασιλικά.

Θερμὰ τὰ δ' ἀτρεκέως βασιλῆα. τήνδε γὰρ αὐτοῖς
οἱ πρὶν ἀγασσάμενοι θῆκαν ἐπωινυμῖν.
ὃ γὰρ ὑπὸ βροίῳ πυρὶ θάλλῃται ἀγλαὸν ὕδωρ,
αὐτομάτῃ δὲ λίβας τίκτεται αἰθρομένη·
ὃ δὲ ρόσ' ψυχρᾷ ποτιδεύεται ἀμφὶ λοίβῃ,
ἀλλ' οἷον ποθέεις, τοῖον ὑπεκφέρεται.

XVIII.

Πέτρῳ ὁρᾷς ῥητῆρος αἰεὶ γελώσαν ἐπωπῶν,
ἐξόχῃ εἰν ἀγοραῖς, ἐξόχῃ ἐν Οἰλίῃ.
ἐν δὲ Διωνύσῃ θεύμεν' ὦλετο μὲν,
ὑψόθεν ἐκ τέγους σὺν πλεόνεσσι πεσὼν,
βαιὸν ἐπιζήσας, ὅσον ἤρκεσε. τῆτον ἔγωγε
ἄγριον ὃ καλέω, τὸν δὲ φύσει θάνατον.

XIX.

Χειρεδίχ' τόδε σῆμα, τὸν ἔτρεθεν Αἰθίς ἄρρεα,
εἰκόνα ῥητῆρων τῆς προῆρης δεκάδ' ὅθι,
ῥηϊδίως πειθοίῃα δικασπῶλον. ἀλλὰ δικάζων
ἔπολε τῆς ὀρθῆς ὃ δ' ὅσον ἐτράπωλο.

XX.

Κεῖται ἐνὶ Τροίῃ Τελαμώνιος, ὃ τινι δ' ἔμψης
ἀντιβίων ὁπάσας εὐχ' ὃ θανάτῃ.
τόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνέρα τόλμης
ἔχ' εὐρῶν, παλάμη θῆκεν ὑπ' αὐτοφόνῳ.

XXI.

Αἴας ἐν Τροίῃ μετὰ μυρίον εὖχεται ἀέβλων
μέμφεται ἔκ ἐχθροῖς κείμενος, ἀλλὰ φίλοις.

XXII.

Εἰς Πλάτωνα τὸν καθαρωδόν.

Ὁρφέος οἰχομένῃ, τάχα τις ποτὲ λείψει Μῆσα •
σὺ δέ, Πλάτων, φθιμένῃ, παύσειο καὶ κιθάρῃ.
ἦν γὰρ ἔτι προτέρων μελέων ὀλίγη τις ἀπορρώξ
ἐν σαῖς σωζομένη καὶ Φρεσὶ καὶ παλάμαις.

XXIII.

Εἰς Ρόδην τὴν γυναῖκα Γεμέλλῃ, τὴν Τυρίαν, ἐν Βυζαντίῳ
τελευτήσασαν.

Σῆμα Ρόδης. Τυρίῃ δὲ γυνὴ πέλεν • ἀντὶ δὲ πατρὸς
ἵκετο τήνδε πόλιν, κηδομένη τεκέων.
αὐτὴ ἀειμνήσοιο λέχεται κόσμησε Γεμέλλῃ,
ὅς πάρος εὐνομίῃς ἴδμονα θῆκε πόλιν.
γρῆυς μὲν μόρον εὗρεν, ὅφελε δὲ μυρία κύκλα
ζῶειν • τῶν ἀγαθῶν ἔδεχόμεθα κόρον.

Α Ρ Α Β Ι Ο Υ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

I.

Εἰς εἰκόνα Λογίνω ἐν Βυζαντίῳ.

Νεῖλος, Περσίς, Ἰβηρ, Σόλυμοι, δύσις, Ἀρμενίς, Ἰνδοί,
καὶ Κολχοὶ σκοπέλων ἐγγύθι Καυκασίαν,
καὶ πεδιά ζείοντα πολυσπερέων Ἀγαρηνῶν
Λογίνω ταχινῶν μάρτυρές εἰσι πόνων.
ὥς δὲ ταχὺς βασιλῇι διάκτορος ἦεν ὁδεύων,
καὶ ταχὺς εἰρήνην ὥπασε κευβομένην.

II.

Εικόια Λογίνω χρυσέην πόλιν εἶχεν ὀπάσσαι,
εἰ μὴ πόντα Δίκη χρυσὸν ἀπωερέφειο.

III.

Εἰς Αταλάνην καὶ Ἰαπομένην.

Εοδα γάμων ἔρριπτες, ἢ ἀμβολίην ταχυλήτας,
ἔττο γέρας κέρη χρύσειον, Ἰαπομένους;
αμψὼ μῆλον ἀνυσσεν, ἔπει καὶ παρβένον ὀρμῆς
εἰργεν, καὶ ζυγίης σύμβολον ἦν Παφίης.

IV.

Εἰς εἰκόνα Ἀνδρομέδης.

Κηφεὺς Ἀνδρομέδην, ἥ ζωγράφος ἀνέλο πέτραις;
καὶ γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἡ κρίσις ἀμφίβολος.
κῆτος δὲ σπιλάδεσσιν ἐπὶ γναμπίης ἐχαράχθη,
ἡ ἀπὸ Νηρῆος γείτονος ἐξανέδου;
ἔγνω ταῦτα. σόφος τις ἀνὴρ κάρμε. δεινὸς ἀληθῶς
τεύξατο καὶ βλεφάρων καὶ πραπίδων ἀπάτην.

V.

Εἰς εἰκόνα Ἑλένης.

Αργεῖης Ἑλένης ἐρόεις τύπος, ἦν ποτε βέτης
ἥρωασε, τὸν Ξένιον Ζῆνα πάρωσάμεν.

VI.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

Ἦν τάχα συρίζοντι ἐναργέα Πανὸς ἀκάνει.
πνεῦμα γὰρ ὁ πλάσης ἐγκαλέμιξε τύπῳ.
ἀλλ' ὁρώων Φεύγσαν ἀμήχανος ἄσαλον Ἥχῳ
πηκλίδος ἡρνήθη φθίγον ἀνωφελέα.

VII.

Εἰς προάσειον.

Υδασι, καὶ κήποισι, καὶ ἄλσεσι, καὶ Διονύσω,
καὶ πόλει πλήθω γείτονι εὐφροσύνη.
τερπνὰ δ' ἐμοὶ γαίης τε καὶ ἐξ αἰλὸς ἄλλοθεν ἄλλος
καὶ γριπτεὺς ὀρέγει θῶρα καὶ ἀγρονόμος.
τὰς δ' ἐν ἐμοὶ μίμνῳγας ἡ ὀρνίθων τις αἰείδων,
ἡ γλυκὺ πορθμῶν φθέγμα παρηγορεῖ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ

ΥΠΑΤΟΥ.

I.

Πρὸς τὴν ἐρωμένην.

Ημερίδας τρυγώωσιν ἐτήσιον, ἔδῃ τις αὐτῶν
 τῆς ἑλικας, κόπῳων βότρυν, ἀποσρέφειαι.
 ἀλλὰ σε τὴν ῥοδόπῳηχυν, ἐμῆς ἀπατήμα μερίμνης,
 ὑγρὸν ἐπιπλέξας ἀμμαῖι δεσμὸν, ἔχω.
 καὶ τρυγώω σὸν ἔρωτα, καὶ ἔθῆρος, ἐκ ἑαρ ἄλλο
 οἶδα νέμειν, ὅτι μοι πᾶσα γέμεις χαρίτων.
 ὥδε καὶ ἡβήσεις ὅλον χρόνον· ἦν δέ τις ἔλθῃ
 λόξος ἔλυσῃ ῥυτίδων, τλήσομαι ὡς Φιλέων.

II.

Ἐπὶ γυναικὶ παλαιμῳάλῳ.

* **Α**ὔριον ἀβρήσω σε. Ἐτὸ δὲ ἔπῳε γίνεσθαι ἡμῖν,
 ἡθάδος ἀμβολίης αἰὲν ἀεζομένης.
 ταῦτά μοι ἡμείροντι χαρίζεσθαι· ἄλλα δὲ ἐς ἄλλης
 δῶρα φέρεις, ἐμέθεν πῖσιν ἀπαπαμένη.
 ὄψομαι ἐσπερίῃ σε. Ἐτί δὲ ἐσπερός ἐστι γυναικῶν;
 γῆρας ἀμειρήτω πληθόμενον ῥυτίδι.

III.

Ἐπὶ τῇ κόρῃ παράκλησις.

Ηλθες ἐμοὶ ποθέοντι παρ' ἐλπίδας· τὴν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἐξεσάλαξας ὅλην θάμβει Φανησίαν,
καὶ τρομέω, κραδῆς τε βυθὸς πελεμίζεσθαι οἷσ' ἔρω,
ψυχῆς κινυμένης κύμασι κυπαριδία.
ἀλλ' ἐμέ τὸν ναυηγὸν ἐπ' ἠπείροιο Φανένια
σῶε, τεῶν λιμένων ἐνδοθὶ δεξαμένη.

IV.

Τὴν Φιλοπαυλεγέλωτα κόρην ἐπὶ νυκτὸς ὀνείρεα
εἶχον, ἐπισπείγξας πῆχεσιν ἡμετέροις.
πέειπετ' ἐμοὶ ξύμπαντα, καὶ ἔκ ἀλέγιζεν ἐμεῖο
κύπριδι παντοίῃ σώματι ἀπολωμένης.
ἀλλὰ βαρύνηλός τις ἔρως κατὰ νύκτα λοχίσας
ἐξέχεε Φιλίην, ὕπνον ἀποσκεδάσας.
ὥδέ μοι ἔδδ' αὐτοῖσιν ἐν ὑπναλέεσιν ὀνείροις
ἄφθονός ἐστιν ἔρως κέρδεος ἠδυγάμῃ.

V.

Τὴν πόλε βακχεύσασα ἐν εἵδει θηλυτεράων,
τὴν χρυσοκροτάλῳ σειομένην σπατάλῃ,
γῆρας ἔχει καὶ νῆσος ἀμείλιχος· οἱ δὲ Φιληταί,
οἳ ποτε τριπλῆως ἀντίον ἐρχόμενοι,
νῦν μέγα πεφρίκασιν· τὸ δ' αὖξοσέληνον ἐκείνη
ἐξέλιπε, συνόδῃ μηκέτι γινομένης.

VI.

Ελκος ἔχω τὸν ἔρωτα. ῥέει δ' ἐμοὶ ἑλκος ἰχώρ,
 δάκρυον, ὠτειλῆς ἔσπετε τερσομένης.
 εἰμὶ καὶ ἐκ κακότητος ἀμήχανος, ἔδὲ Μαχάων
 ἡπῶία μοι πάσσαι Φάρμακα δευομένων.
 Τήλεφος εἰμι, κόρη· σὺ δὲ γίνεο πιστὸς Ἀχιλλεύς·
 κάλλει σῶ παῦσον τὸν πόθον, ὡς ἔβαλες.

VII.

Κιχλίζεις, χρεμέτισμα γάμψ προκέλευθον ἰεῖσα,
 ἥσυχά μοι νέυεις· πάντα μάτην ἐρέβεις.
 ὦμοσα τὴν δυσέρωτα κόρην, τρισὶν ὦμοσα πέτραις
 μήποτε μαιλιχίοις ὄμμασιν εἰσιδέειν.
 παίζε μόνῃ τὸ Φίλημα· μάτην πόσ' ὥρυξε σεαυτῇ,
 χεῖλεσι γυμνοτάτοις, ἔτι μισγομένοις.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἑτέρεν ὁδὸν ἔρχομαι· εἰσὶ γὰρ ἄλλαι
 κρέσσονες εὐλέκ' ῥα Κύπριδος ἐργάτιδες.

VIII.

Λῆξον Εἰρως κραδίης τε καὶ ἥπατος· εἰ δ' ἐπιθυμεῖς
 βάλλειν, ἄλλο τί μιν τῶν μελέων καλῶσα.

IX.

Φωσφόρε, μὴ τὸν Εἰρωτα βιάζεο, μηδὲ διδάσκει,
 Ἀρεὶ γαιτοπέων, νηλεὲς ἦτορ ἔχειν.
 ὡς δὲ πὰρ Κλυμένης ὀρόων φαέθον' ἡ μελάρβρω
 ἔ' ὀρόμον ὠκυπόδην εἶχες ἀπ' ἀντολῆς,
 ἔτω μοι περὶ νύκτα, μόγις ποθέοντι Φανείσων,
 ἔρχεο δηδύων, ὡς παρὰ Κιμμερίοις.

X.

Τὴν Νιόβην κλαίεσαν ἰδὼν ποτὶ βακχέῳ ἀνὴρ
 θάμβεεν, εἰ λείβειν δάκρυον οἶδε λίθος.
 αὐτὰρ ἐμὲ σενάχοντα τόσῃν κατὰ νυκτὸς ὁμίχλῃν
 ἔμῳνο· Εὐίπῳης ἐκ ἐλέαιρε λίθος.
 αἴτιος ἀμφοτέροισιν ἔρως ὀχρηγὸς ἀνίης,
 τῇ Νιόβῃ τεκέων, αὐτὰρ ἐμοὶ παθέων.

XI.

Τὸ σῶμα ταῖς χαρίτεσσι, προσώπα δ' ἄνθεσι θάλλεις,
 ὄμμαθα τῇ Παφίῃ, τὴν χέρα τῇ κιθάρῃ·
 συλεύεις βλεφάρων φάσιν ὄμμασιν, ἔας ᾠοιδῇ·
 πάνθοθεν ἀγρεύεις τλήμονας ἡϊθέες.

XII.

Τὸ ξίφος ἐκ κολεοῖο τί σύρῃσαι; ἔ μά σε, κέρη,
 ἔχ' ἵνα τι πρήξω Κύπριδος ἀλλότριον,
 ἀλλ' ἵνα σοι τὸν Ἀρηα, καὶ ἀζαλέον περ ἑόντα,
 δείξω τῇ μαλακῇ Κύπριδι πειδόμενον.
 ἔστος ἐμοὶ ποθέοντι συνέμπαρος, ἔδὲ καλὸς ὤψῃ
 δεύομαι, ἐν δ' αὖτ' ἄρ' ἔρκομαι αὐτὸν ἐγώ·
 καὶ καλὸς ὥς ἐν ἔρωι. σὺ δ' ἦν ἄπ' ἐμείο λυθείης,
 τὸ ξίφος ἡμετέρεην δύσεσαι ἐς λαγόναν.

XIII.

Παρμενίς ἐκ ἔργῳ. τὸ μὲν ἔνομα καλὸν ἀκῆσας
 αἰσάμην· σὺ δ' ἐμοὶ πικροτέρῃ θανάτῃ.
 καὶ Φεύγεις Φιλέοιαν, καὶ ἔ Φιλέοντα διώκεις,
 ὄφρα πάλιν κῆνον καὶ Φιλέοντα Φύγῃς.

κεντροπαγὲς δ' ἄλκιυρον ἔου σόμα, καὶ με δακόντα
εὐθὺς ἔχει ῥόδεα χείλεος ἐκκρεμέα.

XIV.

Τῷ χρυσῷ τὸν ἔρωτα μετέρχομαι. ἔ γάρ ἀρότρω
ἔργα μελισσάων γίνεται ἢ σκαπάνη.
ἀλλ' ἔαρι δροσερῷ. μέλιτός γε μὲν Αἰθρογενεῖς
ὁ χρυσὸς τελέθει ποικίλ' ἐργατίνης.

XV.

Οὐ λαλέει τὸ κάτωπυρον· ἐγὼ δὲ πάλιν σευ ἐλέγξω
τὴν νοθοκαλλοσύνην φύκει χρησμένην.
τῷτο καὶ ἡδυλῦρης ποτὲ Πυθαγὸς αἰχὸς ἐλέγχεον,
εἶπεν ΑΡΙΣΤΟΝ ἸΔΩΡ, φύκει' ἐχθρότατον.

XVI.

Τῷ ψιμύθῳ μὲν αἰεὶ λιποσαρκέα τεῖνε παρειήν,
λαοδική, λαοῖς ἐνδίκᾳ τιτυμένη.
μή ποτε δ' εὐρύνης σέο χείλεα. τίς γὰρ ὁδόνων
ὄρχαλον ἐμπῶνξει Φαρμακόνετι δολῶ;
τὴν χαρὶν ἐξερρευσας ὅσῃν εἶχες. ἐκ ἀπὸ πηγῆς
αἰγλαίῃ μελέων ἔλκεται αἰετᾶς.
ὥς δε ῥόδον θαλέθεις ἐν εἵαρι· νῦν δ' ἐμαρβάνθης,
γηρα' αὐχμηρῷ καρφομένη θέρει.

XVII.

-χθές μοι συνέπινε γυνή, περὶ ἧς λόγος ἔρρεε
ἐκ ὑγίης. παῖδες, θραύσατε τὰς κύλικας.

XVIII.

Ἦθελον ἔ χρυσόν τε καὶ ἄσπεα μυρία γαίης,
 ἔσθ' ὅσα τὰς Θήβας εἶπεν Ομηρος ἔχειν·
 ἀλλ' ἵνα μοι τροχόεσσα κύλιξ βλύσσειε λυαίῳ,
 χαίλεῖται ἀενάῳ νάμασι λαομένε,
 καὶ γεραρῶν συνέπινε φίλων χορὸς· οἱ δὲ περισσοὶ
 ἄνδρες ἐργατῖναι κάμνον ἐφ' ἡμερίσιν.
 ἔστος ἐμοὶ πολὺς ὄλβος, αἰεὶ φίλος· ἔσθ' ἀλεγίζω
 τῶν χρυσέων ὑπᾶτων, τὴν φιάλην κατέχων.

XIX.

Χανδοπώται, βασιλῆος ἀέδλητῆρες Ἰάκχε,
 ἔργα κυπελλομάχε ἐῖσομεν εἰλαπύνης,
 Ἰκαρίε σπένδοντες ἀΰειδά ὁῦρα λυαίε.
 ἄλλοισι μελέτω Τριτωλολέμοιο γέρε,
 ἦχι βόες, καὶ ἄροτρα, καὶ ἰσοβοεὺς, καὶ ἐχέτλη,
 καὶ σάχυς, ἄρπαμένης ἶχνια φερσεφόνης.
 εἴ ποτε δὲ σομάτεσσι βαλεῖν τινα βρωῶσιν ἀνάγκη,
 ἀσαφὶς οἰνοπώταις ἄρκει ἢ βρομίη.

XX.

Χθιζὸν ἐμοὶ νοσέοντι παρίστατο δῆϊται ἀνὴρ
 ἱητρὸς, δεπῶων νέκταρ ἀπωπᾶμενος.
 εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν, ἀνεμῶλιος· ἔσθ' ἐδιδάχθη,
 ὅ τ' ἰε μένος μερόπων οἶνον Ομηρος ἔφη.

XXI.

Ανέρες, οἷσι μέμηλεν ἀπώημονος ὄργια Βάκχε,
 ἑλωίσιν ἡμερίδων ῥίψατε τὴν πενήνην.

αὐτὰρ ἐμοὶ κρητὴρ μὲν ἔοι δέπας · ἄγχι δὲ ληνός ,
 ἄγχι πίθος , λιπαρῆς ἐνδίων εὐφροσύνης .
 αὐτίκα δ' ἡμῆϊόιο πιὼν κρητὴρ Λυαίης
 παισὶ Καναστραίοις μαρναμέναι ἐβέλω .
 ὃ τρομέω δὲ θάλασσαν αἰμείλιχον , ἔδδ' κεραύνης ,
 πισὸν ἀταρβήτη θάρσος ἔχων Βρομίης .

XXII

Νῆα Ποσειδάωνι πολὺπλανος ἀνέβη Κράνιος ,
 ἔμπεδον ἐς νηῖ πέζαν ἐρραϊσάμενος ,
 αὖρης ἐκ ἀλέγχεσαν ἐπὶ χθονός , ἥς ἔπει Κράνιος
 εὐρύς ἀνακλινθεὶς ἀτρομον ὕπνον ἔχει .

XXIII.

Νῆά σοι , ᾧ πόνη βασιλεῦ καὶ κοίρανε γαίης ,
 ἀνίβημαι Κράνιος , μηκέτι τεύχομένην ,
 νῆα , πολυπλανέων ἀνέμων πλερόν , ἥς ἔπει δειλὸς
 πολλάκις ὠισάμην εἰσελάαν Αἴδην .
 πάντα δ' ἀπειπάμενος , τόβον , ἐλπιῖδα , πόνηον , ἀέλλας ,
 πισὸν ὑπὲρ γαίης ἵχνιον ἤδρασάμην .

XXIV.

Τὴν κιθάρην Εὐμόλωος ἐπὶ τριπόδων ποτὲ φοίβῳ
 ἀνέτετο , γηραλέην χεῖρ' ἐπιμεμφόμενῳ ,
 εἴπω δέ · Μὴ ψεύσαιμι λύρης ἔτι , μῆδ' ἐβελήσω
 τῆς πάρος ἀρμονίης ἐμμελέτημα φέρειν .
 ἡϊθέοις μελέτω κιθάρης μίτος · ἀντὶ δὲ πλήκρεσσι ,
 σκηπανίῳ τρομερὰς χεῖρας ἐρραϊσόμεθα .

. XXV.

Δάφνις ὁ συρικλᾶς τρομερῶ περὶ γήραϊ κάμνων,
 χειρὸς αεγρηλᾶς, τανδὲ, βαρυνομένας,
 Πανὶ Φιλαγρᾶνλῳ νομίαν ἀνέθηκα κορύναν,
 γήρῃ ποιμενίων παυσάμενος καμάτων.
 εἰσέτι γὰρ σύριγγι μελίσδομαι, εἰσέτι Φωνὰ
 αἰγρομος ἐν τρομερῶ σώματι ναιετάει.
 ἀλλὰ λύκοις σῆτησιν ἀν' ἔρεα μή τις ἐμεῖο
 αἰτωόλος αἰγυεῖλη γήραϊ ἀδρανίην.

XXVI.

Κισσοκόμα Βρομίῳ Σάτυρον σεσαλαγμένον οἶνω
 ἀμπελοεργὸς ἀνὴρ ἀνθεῖο Ληναγόρας.
 τῷ δὲ κερηθαρεοντι, δορὴν, τρίχα, κισσὸν, ὀπώρην,
 πάντα λεγοῖς μεθύειν, πάντα συνεκκλέλυσαι.
 καὶ Φύσιν ἀφθόγχοισι τύποις μιμήσαιο τέχνη,
 ὕλης ἀντιλέγειν μηδὲν ἀναχομένης.

XXVII.

Τὸν κύνα, τὸν πάσης κρατερῆς ἐπιιδμονα θήρης,
 ἔξεσε μὲν λεύκων, ἀνθετο δ' Ἀλκιμένης.
 Ἀλκιμένης δ' ἔχ' εὔρε τί μέμψεται· ὥς δ' ἴδ' ὁμοίην
 εἰκόνα παυλοῖῳ ῥήματι Φαινομένην,
 κλοιὸν ἔχων, πέλας ἦλθε, λέγων λεύκωνι κελεύειν
 τῷ κυνὶ καὶ βαίνειν· πείθε γὰρ ὥς ὑλάων.

XXVIII.

Δίλῃον ἀκρομόλιθρον Αἰνύτιχ' ἀμφὶ τριαίνῃ
 θῆσε γέρων, αἰλίων παυσάμενος καμάτων.

εἰς δὲ Ποσειδάωνι καὶ ἄλμυρόν οἴημα θαλάσσης
 εἶπεν, ἀποσπένδων δάκρυον ἐκ βλεφάρων·
 Οἶδα, μάκαρ, κέκμηκα· κακὲ δὲ ἐπὶ γήραος ἡμῖν
 ἄλγυ' ἔχ' ἡβάσκει γυῖα κακῆς πενίῃ.
 θρέψον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον, ἀλλ' ἀπὸ γαίης,
 ὥς ἐβέλῃς, μεδέων καὶ χθονὶ καὶ πελάγει.

XXIX.

Τῷ ξοάνῳ τὸν παῖδα θυώιχον, ἔχ' ἵνα λεύσσης
 ὥς καλὸς ἐν τῇδε μνάμα' ἔχ' ἀγλαΐα,
 ἀλλ' ἵνα σοι τὸν αἶθλον ὃν ἐξεπωοίησε μαβόντι,
 ὦ γαβὲ, τὰς αὐτὰς ζῆλος ἔει ματίας.
 ἔτος ὃ μὴ κλινὰς καμάτῳ πόδα, πάντῃ δὲ ἀγῶνι,
 ἄλικά νικήσας, ὀωλότερον, πρότερον.

XXX.

Εἰς λατρεὺν ἐν Λυκίᾳ.

Πισότατος μερόπων τις ἔει πυλαωρὸς ἐμεῖο,
 κρίνων λοσμένων καιρὸν ἐσηλυσις,
 μή τινα Νηιάδων τις ἐμοῖς ἐνὶ χεῖμασι γυμνὴν,
 ἢ μετὰ καλλικόμων κύπριν ἰδὴ Χαρίτων
 ἔκ ἐθέλων· ΧΡΛΕΠΟΙ ΔΕ ΘΕΟΙ ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ ΕΝΑΡΓΕΙΣ.
 τίς γὰρ Ομηρείοις ἀντιφέρειλο λόγοις;

XXXI.

Εἰς οἶκον ἐν Κιζύξῃ.

Εὐσεβίῃ τὸ μέλαθρον ἀπὸ πρώτοις θεμέλια
 ἄχρη καὶ ὑψηλὰς ἤγαγει εἰς ὄρόθους.

ἔ γὰρ ἂν ἄλλοθρίων κλεάνων λήϊστοι χαλκῶ
 ὄλβον ἀολλίζων τεύξε Μακηδόνη.
 ἐδὲ λιπερνήτης κενεῶ καὶ ἀκερδέι μόχθῳ
 κλαύσε, δικαιοπάτῃ μιῶ δ' ατεμβόμεν.
 ὡς δὲ πόνων ἄμπαυμα φυλάσσειν ἀνδρὶ δικαίῳ,
 ὧδε καὶ εὐσεβέων ἔργα μένοι μερόπων.

XXXII.

Εἰς Σάρδεϊς.

Τ μῶλῳ ὑπ' ἠνεμόενι, ροὴν παρὰ Μαίον. Ερμῃ,
 Σάρηϊς, ἡ Λυδῶν ἔσχοτος εἰμι πόλις.
 μάρτυς ἐγὼ πρώτη γενομένη Διός· ἔ γὰρ ἐλέγχεον
 λάθριον υἱὰ Ρέης ἤθελον ἡμετέρης.
 αὐτὴ καὶ Βρομίῳ γενομένη τροφός· ἐν δὲ κεραυνῶ
 ἔδρακον εὐρυτέρῳ Φωτὶ Φαινόμενον.
 πρώταις δ' ἡμετέρεσσιν ἐν ὀργάσιν οἰνάς ὁπώρη
 ἔθαλ. ἐκ βοτρύων ξανθὸν ἀμελξε γάνος.
 πάντα με κοσμήσατο· πολὺς δ' ἐμὲ πολλάκις αἰῶν
 ἄσπεσιν ὀλβίοις εὖρε μεγαίρομένην.

XXXIII.

Σ υρρένις τρηχεῖα μυρίπνοος χαῖρε κοινή,
 καὶ Πολλεντίνων γαῖα μελιχροτάτη.
 ἐστὲ γὰρ αἱ τριπρόθητοι, ἀφ' ὧν βρομιώδεα πηλὸν
 Φύρησαν Βάκχῳ τριζυγέες Χάριτες,
 πλῆτ' καὶ πενίης κοινὸν κλέος, οἷς μὲν, ἀνάγκης
 σκευὸς· τοῖς δὲ, τρυφῆς χρῆσι περισσυτέρῃ.

XXXIV.

Φειδωλός τις ἀνὴρ ἀφ' ὧν Θησαυρὸν ὀνείρω,
 ἤβελ' ἀποθρῶσκειν, πλῆσιν ὕπνον ἔχων·
 ὡς δ' ἰδὲ τὴν προτέρην, σκιοῖεν μετὰ κέρδος ὀνείρα,
 ἐξ ὕπνου πενίην, ἀν' ἐκὰς θεοῦδε πάλιν.

XXXV.

Μνήμη καὶ Λήθη, μέγα χαίρειον· ἡ μὲν ἐπ' ἔργοις
 Μνήμη τοῖς ἀγαθοῖς, ἡ δ' ἔτι λευγαλέοις.

XXXVI.

Κάπρον μὲν χέρσω Κόδρος ἔκτανε· τὴν δὲ ταχεῖαν
 εἰν ἀλὶ καὶ χαροπῶις κύμασιν εἴλ' ἔλαζον.
 εἰ δ' ἦν καὶ πηνὴ Θηρῶν φύσις, εἴδ' ἂν ἐν αἰδρῇ
 τὴν κείνη κενεὴν Ἀρτεμις εἶδε χέρα.

XXXVII.

Ἐπιαρον ἄλχι τάφῳ, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκῆσαι
 οἷά περ ὠϊσάμην, μοῖραν ἐμῆς ἀλόχου.
 Ἐπιαρον εἰς ἀνέμους· ἄλοχον δ' ἐμοὶ ἔτι κιχάνει
 λυγρὸν ἐν ἀνθρώποις, ἔ νόσος, ἔ θάνατος.

XXXVIII.

Πρὸς τὸ Αραβίαι ἐπίγραμμα Ε.

Παρθένος εὐπατέρεια Δίκη, πρέσβειρα πολλῶν,
 ἔ τὸν ἐν εὐσεβίῃ χρυσὸν ἀποσρέφειαι.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τάλαντα Διὸς πάλ' χρυσα τελέσθαι,
 οἷσι ταλαντεύει πάντα νόμον βιότῃ,
 ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΔΗ ΧΡΥΣΕΙΑ ΠΑΤΗΡ ΕΡΙΤΑΙΝΕ ΤΑΛΑΝΤΑ,
 εἰ μὴ Ὀμηρείων ἐξελάθῃ χαρίτων.

Η δ

XXXIX.

Εἰ βίον ἐν μερόπεσσι Τύχης παίξουσιν ἐταῖραι
 Ελπίδες, ἀμφοτέρην πάντα χαριζόμεναι,
 παίζομαι, εἰ βροτός εἰμι. βροτὸς δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
 θιητὸς ἔων· δολιχαῖς δ' ἑλπίσι παιζόμενος,
 αὐτὸς ἐκόντι γέγηθα πλανώμενος, εἶδε γενοίμην
 εἰς κρίσιν ἡμετέρην πικρὸς Ἀριστοτέλης.
 τὴν γὰρ Ἀνακρεόντιδι ἐνὶ πραπίδεσσι Φυλάσσω
 παρΦασίην, ὅτι ΔΕΙ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΜΗ ΚΑΤΕΧΕΙΝ.

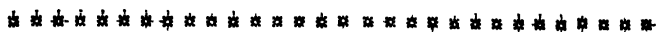
XL.

Πανδώρης ὁρόων γελῶν πίθον, εἶδ' ἐ γυναῖκα
 μέμφομαι, ἀλλ' αὐτῶν τὰ πλερὰ τῶν ἀγαθῶν.
 ὡς γὰρ ἀπ' Οὐλύμπωιο μετὰ χθονὸς ἦθεα πάσης
 πωλῶνται, πίπτειν καὶ κατὰ γῆν' ὄφελον.
 ἡ δὲ γυνὴ μετὰ πῶμα καλῶχρήσασα παρειαὶς
 ὤλεσεν ἀγλαίην ᾧν ἔφερε χαρίτων.
 ἀμφοτέρων δ' ἡμαρβεν ὁ νῦν βίβω, ὅτι καὶ αὐτὴν
 γηράσκουσιν εἰς, καὶ πίθος εἶδ' ἐν ἔχει.

XLI.

Γαῖα, καὶ εἰλήθηα, σὺ μὲν τέκες, ἡ δὲ καλύπτεις·
 χαίρειν. ἀμφοτέρας ἤνυσα τὸ σάδιον.
 εἰμι δὲ, μὴ νοέων πόθι νείσομαι· εἰ γὰρ ἐς ὑμέας
 οἶδα, τίς, ἢ τίνος ᾧν, ἡ ἐ πόθεν μετέβην.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

I.

Αρσενας ἄλλος ἔχοι· Φιλέειν δ' ἐγὼ οἶδα γυναῖκας,
 ἐς χρονίην Φιλίην οἷα Φυλασσομένας.
 ἔ καλὸν ἡβητηρες· ἀπεχθαιρῶ γὰρ ἐκείην
 τὴν τρίχα, τὴν Φθονερὴν, τὴν ταχὺ Φυομένην.

II.

Ως εἶδον Μελίτην, ὠχρός μ' ἔλε. καὶ γὰρ ἀκοίτης
 κείνη ἐΨωμάρει· τὰ δ' ἔλεξα τρέμων·
 Τῷ σὺ ἀνακρῆσαι δύναιμι πυλεῶν ὀχῆας,
 δικλίδος ἡμετέρης τὴν βάλανον χαλάσας,
 καὶ δισσῶν προθύρων πλαδαρὴν κρηπίδα περῆσαι,
 ἄκρον ἐπιβλήτος μεσσοθι πηζόμενῳ.
 ἡ δὲ λέγει γελάσασα, καὶ ἀνέρα λοξὸν ἰδῆσα·
 Τῶν προθύρων ἀπέχε, μὴ σκευὴν ὀλέσης.

III.

Τὼς τρητῶς δόνακας, τὸ νάκος τόδε, τάν τε κόρυναν
 ἀνθεσο Πανὶ Φίλω, Δάφνι γυναικοΦίλω.
 ὦ Πάν, δεχυσσο δῶρα τὰ Δάφνιδος· ἴσα γὰρ αὐτῷ
 καὶ μολπῶν Φιλέεις, καὶ δύσερως τελεβείς.

IV.

Ομοπότας Ξενοφῶν κενεὸν πίθον ἀνέβητο Βάκχῳ.
 δέχυνσο δ' εὐμενέως· ἄλλο γὰρ ἔδεν ἔχει.

ΜΙΧΗΛΙΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Ἀγαθίᾳ Σχολαστικῇ.

Η πόλις Ἀγαθίαν τὸν ῥήτορα, τὸν σιχαιοδὸν,
 δίζυγος εὐεπείης ῥυθμὸν ἀγασσαμένη,
 ὡς μήτηρ ἐτέλεσσεν ἐὼς υἱεῖ, καὶ πόρε τήνδε
 εἰκόνα, καὶ φοργῆς μάρτυρα καὶ σοφίης.
 Μεμνόνιον δὲ τοκῆα, κασίγνητόν τε σὺν αὐτῷ
 ἔεθησε, γενεῆς σύμβολα σεμνολάτης.

ΘΩΜΑ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

καὶ

ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ.

Εἰς Ἀναστάσιον.

Τὸν θρασὺν ἡνιοχῆα λελασμένον ἄρματός ἄθλων
 ἐνθάδ' Ἀναστάσιον κείμενον ἔδρας ἔχει,
 ὃς τόσσας ἀνεδήσατο πρὶν σεφάνης, ὅσα ἄλλοι
 ἔδρακον ἡνιόχων ἡματα ἰωπασίης.

Θ Ω Μ Α

Σ Χ Ο Λ Α Σ Τ Ι Κ Ο Υ.

Ρητορικῆς Φιλέω τρεῖς ἀσέρας, ἔνεκα μένοι
 πάντων ρητήρων εἰσὶν ἀρειότεροι.
 σέιο πόντος Φιλέω, Δημόθενης· εἰμι δὲ λίην
 καὶ Φιλαρισείδης καὶ Οἰλοθκυδίδης.

Σ Ω Φ Ρ Ο Ν Ι Ο Υ

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

I.

Εἰς τόπον ἐπιξηνημένων.

Ὅπρην ἀλωόμενος, καὶ ἀνέσιον ἵχιν ἔλαύνων,
 εἴτ' ἀφ' ὁδοιπορίας, εἴτ' ἀπὸ ναυτιλίας,
 ἐνθάδε νῦν προσιών, ᾗσον, ξένε, σὸν πόδα· δεῦρο
 ναϊέασιν ἐθέλων, οἶκον ἔτοιμον ἔχεις.
 εἰ δ' ἔμὲ καὶ τίς ἔτευξεν ἀνακρινέοις, πολιήτης
 Εὐλόγιος, Φαρῆς ἀρχιερεὺς ἀγαθός.

II.

Εἰς Ἰωάννην τὸν Ελεήμονα Πάπαν Αλεξανδρείας.

* Τύμθε, τίς, ἢ πόθεν ἦν, ἔτι παῖς τίος, ἔργα καὶ ὄλβον
 νεκρῷ, ὃν ἔνδον ἔχεις, ἐννεπτε, κευθόμενον.

ἔστω Ιωάννης, Κύπριος γένος, υἱὸς ἐτύχθη
 εὐγενέος Στεφάνου· ἦν δὲ νομεὺς φαρίης.
 κλήμασι μὲν πολυόλβος ὅλων πλέον, ὧν τρέφε Κύπρος,
 ἐκ παλῆρ πατέρων, ἐξ ὁσίων τε πόνων·
 ἔργα δὲ θίσκελα πάντα λέγειν, ἅπερ ἐν χθονὶ τεῦξεν,
 εἰς ἑμὲ ἐσι νόε, εἰς ἑτέρων σομάτων.
 πάντα γὰρ ἄνδρα παρῆλθε Φαινοτατῆς ἀρετῆσι
 δόξαντα κρατέειν ταῖς ἀρεταῖς ἑτέρων.
 τῷ καὶ κάλλεα πάντα, τάπερ Πύρις ἱλάχεν αὐτῇ,
 εἰσὶ, ΦιλοΦροσύνης κοσμος ἀρειότατος.

III.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀρχὸς Ιωάννης φαρίης ἀρετῶν ἱερῶν
 ἐνθάδε νῦν μετὰ τεξμα Φίλη παρὰ παρίδι κεῖται·
 θνητὸν γὰρ λάχε σωμα, καὶ εἰ βίον ἄφθιτον ἔχεν,
 ἀθανάτης πρήξεις τε καὶ αὐτὸν χθόνα ῥέξεν ἀπείρης.

Εἰς Πύρρον μέλλουσα σφάξαι τὴν Πολυξίνην.

Πύρρος ἐγώ· σπεύδω δὲ παῖρὸς χάριν. ἡ δὲ κυνῶπις
 Παλλὰδα κυκλήσκει, γνωτὸν ἔχουσα Πάριν.

M I X A H Λ
T O Υ Ψ Ε Λ Λ Ο Υ.

Εἰς τὸν χαλκῆν ἵππον, τὸν ἐν τῷ Ἰσπαρόγμῳ, ἀπηνερμένον
τὸν πρὸς αὐτὸν ἔχοντα.

Εμῶντες ὁ χαλκῶς ἴπῳ Θῦτος, ὃν βλέπεις,
 ἔμῶντες ἀληθῶς, καὶ ζυμᾶζεται τάχα.
 τὸν πρόδιον δὲ τῦτον ἐξαίρων πόδα,
 βαλεῖ σε καὶ λάξ, ἣν παρέλθης πλησίον.
 δραμεῖν καθορμᾶ, σῆθι, μὴ προσεγγίσῃς,
 μᾶλλον δὲ φεῦγε, μὴ λάθῃς τὸ τῷ λόγῳ.

Λ Ε Ο Ν Τ Ο Σ

· Φ Ι Λ Ο Σ Ο Φ Ο Υ .

I.

Εἰς βίβλον μηχανικὴν.

Βίβλος μηχανικὴ· Κυρίνος δέ μιν ἐξεπώνησε,
μαρκέλλῃ γνώσειο στυερχομένῃ κατὰ μόχθον.

II.

Εἰς βίβλον Παύλῃ ἀστρολογίᾳ.

Θέσφαλα μαντῶν φοιδηίδος ὄργια τέχνης
ἀστρολόγων Παυλὸς μ' ἐδιδάξατο κύδιμος ἀνὴρ.

III.

Εἰς βίβλος Πρόκλῃ καὶ Θέων.

Βίβλος Θέωνος καὶ Πρόκλῃ τῶν πανσόφων,
βίβλῳ πόλῃ τε καὶ χθονὸς φέρεται μέτρα.
Θέων πόλον μὲν, καὶ Πρόκλος μετρεῖ χθονά·
Πρόκλος μὲν ἔν γῆν, καὶ Θέων μετρεῖ πόλον.
ἄμφω δ' ἐπίσης τῶν ἐπαίνων ἄξιοι,
ἄμφω δ' ἀμοιβὴν τῶν λόγων τελευχάτην.
Θέων Πρόκλῃ μὲν λαμβάνων σοφὰς θέσεις,
δείκνυσσι ταύταις τῆς δρόμῃς τῶν ἀσέρων·
Πρόκλος δὲ δείξεις τῶν Θεωνος λαμβάνων
ταύταις ἀναλύει καὶ προσβάλλει τὰς θέσεις.

ἀλλ' ὦ

ἀλλ' ὦ σοφὴ ξυνωρὶ χαῖρέ μοι λίαν.
 χαίροις Θέων ἄριστε, πάνσοτον κάρτα,
 ὃ νῦν πυκάζων τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν·
 χαίροις δὲ καὶ σὺ Πρόκλε, τῷ Σαρπηδόνοιο
 ἄριστον αἶμα τοῖς ὅλοις βοώμενον.

IV.

Εἰς τὴν βίβλον Λευκίπῳ.

Ερῶλα πικρὸν, ἀλλὰ σωφρόνων βίον
 ὃ κλειροφῶνι μὲν παρεμΟαίνει λόγος·
 ὃ Λευκίπῳ δὲ σωφρονέτατος βίΟ
 ἀπαντας ἐξίστησιν, πῶς τετυμμένη,
 κεκαρμένη τε, καὶ κατηχρειωμένη,
 τὸ δὴ μέγιστον, τρεῖς θανῶσ' ἐκαρτέρει.
 εἴπωρ δὲ καὶ σὺ σωφρονεῖν θέλεις, Φίλε,
 μὴ τὴν πάρεργον τῆς γραφῆς σκόπει θέαν·
 τὴν τῷ λόγῳ δὲ πρῶτα συνδρομὴν μάθε.
 νυμφοσολῆ γὰρ τῶς ποθῆντας ἐμφρόνως.

V.

Τῇ τῶν λόγων σε κογχύλῃ, Πορϋρίε,
 βάπτεις τὰ χεῖλη, καὶ σολίζεις τὰς φρένας.

VI.

Εἰς παρθένον φθαρεῖσαν Ομηρόκεντρα.

Μῆτερ ἐμὴ δύσμηλερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
 λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς ἔτασεν ἀνὴρ
 νύκλα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδᾶσι βροτοὶ ἄλλοι,
 γυμνὸς ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, εἰς ἔχεν ἔλκος.

πάν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφει· αἵματι· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄρ' ὅν τε προέηκεν ἀπήμονά τε λιάρ' ὅν τε.

VII.

Εἰς τὲς Ῥωμαίων μῆνας.

Μὴν Ἰωάτων ὁ πρῶτος. ὁ δεύτερος αὐλακα τέμνει.
ὁ τρίτος Αὔσονίων γενεὴν ἐπὶ μῶλον ἐγείρει.
τέτραφι ἀγγέλλει ῥοδοδάκτυλος εἰαρος ὥρην.
εἰμὶ ῥόδων γενέτης. καὶ ἐγὼ κρίνα λευκὰ κομίζω.
ἔτος ἀμαλλοδέτης. τὰ δ' ἐμὰ πλερὰ Νεῖλον ἐγείρει.
ἔτος ἐρισταφύλῳ πεφιλημένῳ ἔπαλ' ὁ Βάκχω.
τεύχω δ' οἶνον ἐγὼ μελιηδέα, χάρμα βροτοῖσι.
δαῖτα Φέρω χαρίεσσιν ἐς ἔνομα Φωλὸς ἐκάσθ'.
Φορμίζειν δεδάηκα καὶ ὑπ' ἀνῶν' ἑγείρειν.

VIII.

Ὦν ἦδε βίβλος ἔνδον ὠδίνῳ, Φίλε,
βαθὺς χαρακλήρ καὶ περισκελὴς ἄγαν.
θεῖται κολυμβητὴ δὲ πάντως Δηλὶς.
εἰ δ' ἂν κυβισήσῃ τις εἰς ἐμὰς μυχὰς,
καὶ πᾶν μέγαλλεύσει ἀκριβοῶς βάβει,
γεωμέτρων τὰ πρῶτα λήψεται γέρα,
σοφὸς δ' ἀναμφίλεκτος εἰς ῥηθήσεται.
τέττων δὲ μάρτυς ἐγγυητὴς τε Πλάτων.

IX.

Σχῆμα παλαιοτάτων ἀνδρῶν κηρύκιον ἄθρε,
Θρινακτὴς οἰκιστὴ Κορίνθιε, ὅς περ' ἔπαινε
ἀμφιβόητα ῥέεθρα Συρηκοσίης Ἀρεθῆσης.

X.

Εἰς τὸ μονημέριον, ἦγαν θεατροκυνηγίαν, ἐν ᾗ προσμάχοντα
ἄνδρες θηρίοις.

Τοξότα, Πιερίδων μεδέων, ἐκαληθόλε Φοῖβε,
εἰπὲ κασιγνήτη κρατερῆς ἵνα θῆρας ἐγείρῃ,
ὅσπον ἐπιψαῦσαι μερόπων δέμας, ὅσπον αὔσαι
λαῶν τερπωμένων ἱερὸν σόμα· μηδὲ νοήσω,
Ζηνὸς μειλιχίοιο λαχὼν θρονόν, ἀνέρος οἶτον.

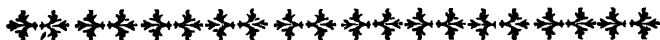
Θ Ε Α Ι Τ Η Τ Ο Υ.

VI.

Εἰς Πυθαγόραν τὸν πύκλιν.

Πυθαγόρην τινὰ, Πυθαγόρην, ὦ ξεῖνε, κομήτην,
ἀδόμενον πύκλιν εἰ κατέχεις Σάμιον,
Πυθαγόρης ἐγὼ εἰμι· τὰ δ' ἔργα μὲ εἴ τιν' ἔρῃω
Ἡλείων, Φήσεις αὐτὸν ἄπιστα λέγειν.

ΕΙΣ ΤΙΝΑ ΕΝ ΒΥΖΑΝΤΙΩ,
ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

I.

Εἰς τὴν Εὐχελίᾳ πύλιν.

Οὗτος Ἰβλιανὸς λαοσσόου τείχεα πῆξας,
 σῆσε τρόπαιον, εἴης σύμβολον ἀγρυπνίης,
 σφάζειν ἀντιβίχας ἐχθρὰς ἀπάνευθε μενοινῶν,
 ἢ προπαρόιθε κροτεῖν τῆς πόλεως πολέμους.

II.

Εἰς τὸν ἐν τῷ Ἰσπυδορόμῳ τετραπλευρον κιννα

Κίονα τετράπλευρον, αἰεὶ χθονὶ κείμενον ἄχθος,
 μᾶν ἀναστῆσαι Θεοδοσίους βασιλεὺς
 τολμήσας, Πρόκλῳ ἐπεκέλευτο, καὶ τόσος ἔση
 κίων ἡελίοις ἐν τριακοναδύο.

III.

Εἰς τὴν ἀψίδα ἐν τῇ Βασιλικῇ.

Τετραπόροις ἀψῖσι πύλην Θεόδωρ ἐγείρας,
 ἄξιός ἐστι πόλιν καὶ τέτρατον ἡνιοχεῦσαι.

IV.

Εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἀψίδος.

Ἐπαρῶέ σοι, Θεόδωρε, Τύχης εὐκίονα νηὸν
 ἔργα κοσμήσαι θαύμασι τοσσατίς,
 δῶρά τε κυδένετα πορεῖν χρυσάσπιδι Γώμη,
 ἢ σ' Ἰπάλιον τεύξε, καὶ τρισέπαρχον ὀρεῖ.

V.

Εἰς πύλην τὴν ἐπιλεγομένην Ξυλονέρεα.

Θεοδόσιος τόδε τεῖχος ἀνάξ, καὶ Ἐπαρχος Εὔας
 Κωνσταντῖνος ἔτευξαν ἐν ἡμασιν ἐξήκοντα.

VI.

Εἰς τὴν πύλην τῆς Πηγῆς.

Ἡμασιν ἐξήκοντα Φιλοσκήπτρῳ βασιλῆϊ
 Κωνσταντῖνος Ἐπαρχος ἐδείμαλο τείχει τεῖχος.

VII.

Εἰς τὸ Μασεῖον.

Εὐνὸς μὲν βασιλεῖ Μασήλιος· ἔργα βοῶσι
 δημόσια· θειαρὴν πράγματα πίσιν ἔχει.
 Μασεῖον Γώμη δ' ἐχαρίσσατο, καὶ βασιλῆϊ
 εἰκόνα θεσπεσίην ἔνθ' ἔγραψε δόμων.

VIII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τμήν μασσωόλοις, πόλεως χάριν, ἐλπίδα κέρων,
 ὅπλα δὲ τῆς ἀρετῆς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς.

ταῦτα λόγοις ἀνέθηκεν ἐκὼν Μωσήλῳ ἔργα,
πιστεύων καθαρώς ὡς Θεός ἐστι λόγος.

IX.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μωσαίς τὰ μὲν αὐτὸς ἐτεύξατο, πολλὰ δὲ σώσας
ἐς ὧτα σφαλερῶς, ἤδρασεν ἀσφαλέως.

X.

Οὗτος ὁ κοσμήσας Ὑπάτων θρόνον, ὃν τρισέπαρχον
καὶ πατέρα βασιλεὺς ἐὼν καλέσαντο μέγιστοι,
χρῦσε ἔστηκεν Αὐρηλιανός, τὸ δὲ ἔργον
τῆς βελῆς, ἧς αὐτὸς ἐκὼν κατεπαυσεν ἀνίας.

XI.

Εἰς τὴν ὁδοσίαν βασιλεύς.

Εκθορὲς ἀνολίγη, Φαεσθόρῳ ἥλιος ἄλλος,
Θευδόσιε, θνητοῖσι, πόλιν μέσον, ἠϊόθυμε,
Ὡκεανὸν παρὰ ποσσὶν ἔχων καὶ ἀπείρονα γαῖαν,
πάντοθεν αἰγλήεις, κεκρυμμένος, ἀγλαὸν ἔσπον
ῥηδίως μεγάλθυμε καὶ ἐσσύμενον κατέρύκων.

XII.

Ζήωνα πολίαρχος Ἰελαϊὸς βασιλῆα·
Ζήνων ἑπάρχοισιν Ἰελαϊανὸς Ἀριάδην.

XIII.

Οἶκον ἄναξ Ἐλικῶνος ἀνηθήσαντα νοήσας
κυδαλίμοις καμάτοισιν Ἰελαϊῶν πολίαρχε,
Πιερικῶν πρωτάρειθι δάμων παγχρύστος ἔση.

XIV.

Κῦδος Ἰαλιανῷ παναοίδιμον, ὃς μετὰ κόσμον
Πιερίδων χρύσειον ᾤησεν Ἀνασάσιον.

XV.

Εἰς αἶλον τὸν ἐπιλεγόμενον Χιλλκῆ ἐν τῇ Παλατίῳ.

Οἶκ' Ἀνασασίοιο τυραννοφόνος βασιλῆος
μὲν ὑπερέλλω πανυπεύροχος ἄσπεσι γαίης,
θαῦμα φέρων πάντεςσιν, ἐπεὶ κοσμήτορες ἔργων
ὑψος ὁμῶ μῆκος τε καὶ ἄπλεον εὖρος ἰδόντες,
ἀσκεπές ἐφράτσαντο πελώριον ἔργον ἑᾶσαι.
ἀλλὰ πολυμήτοιο λαχὼν πρεσβυγία τέχνης
Αἰθέρει πολυίδρις ἐμὴν τεχνήσαντο μορφήν,
ἀχρᾶντ' Ἀνασασίῳ φέρων πρῶτ' ἀγρία μόχθων.
εὖθεν ἀπειρέσιον μέγεθος περὶ παιτὶ τίτλων,
Αὔσονίης νίκησα βοώμενα θαύματα γαίης.
εἷζον ἀρειοτέροισι, χάρις Κατωβωλίδος αὐλῆς,
εἰ καὶ χαλκείων ὀρόφων ἀμαρύγματα πέμπεις·
κρύψον ἀμείρητων μεγάρων τεινέμενον αὐλαῖς,
Περγαμε, Φαιδρὸν ἀγαλμα τεόν, Ραφίνιον ἄλσος·
μηδὲ τανυπλευροῖσιν ἀρηρότα, Κύζικε, πέτροις
Ἀδριανῷ βασιλῇ ἀμεμνέα νηὸν αἰίσσης.
ὃ μοι Πυραμίδων ἱκέλη κρίσις, εἰδὲ Κολοσσῶ,
εἰδὲ Φάρω· μεγάλην μῆνος δ' ὑπερέδραμον αἶγλην.
αὐτὸς ἐμὸς σκηπτῆχ' Ἰσαυροφόνον μετὰ νίκην
χρυσοφαές μ' ἐτέλεσεν ἐδέθλιον Ἡριγενείης,
πάντη τέτραπὸρων ἀνέμων πεπελασμένον αὖραις.

XVI.

Εἰς εἰκόνα Ἀναστασίᾳ βασιλεύς ἐν τῷ εὐρίπῳ.

Εἰκόνα σοὶ, βασιλεῦ κοσμοϠθόρε, τήνδε σιδήρε
ἀνθεσαν, ὡς χαλκῆ πολλὸν ἀτιμολέρεν,
ἀντὶ Φόνος, πενίης τ' ὀλοῆς, λιμῆ τε, καὶ ὀργῆς,
οἷς πάντα φθείρεις ἐκ Φιλοχρημοσύνης.

XVII.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Εἰς γούβῃ τῆς σκύλλης χαλεπὴν σήσαντο Χάρυβδιν,
ἀγριον ὠμησὴν τετον Ἀναστάσιον.
δεῖδιθι καὶ σὺ, σκύλλα, τεαῖς Φρεσὶ, μὴ σε καὶ αὐτὴν
βρώξῃ, χαλκείην δαίμονα κερμαλίσας.

XVIII.

Πρόκλῳ ἐγὼ Παύλῃ, Βυζάντιος, ὃν περὶ δῶμα
τηλεθάοντα Δίκης βασιλῆϊ ἤρωασεν αὐλή,
ὅφρ' εἰην τόμα πιστὸν ἐριδενέῳ βασιλῆος.
ἀγγέλλει δ' ὅδε χαλκὸς ὅσον γέρας ἐστὶν ἀέθλων.
καὶ τὰ μὲν εἰκελα πάντα καθυΐει καὶ γενεῇρι·
ἐν δ' Ὑπάτων ράβδοισι παῖς νίκησε τοκῆα.

XIX.

Εἰς εἰκόνα Ἰασηνιανῆ βασιλεύς ἐν τῷ Αὐγουστιῶνι.

Ταῦτά σοι, ὦ βασιλεῦ Μηδοκλάνε, δῶρα κομίζει
σῆς Ρώμης γενέτης καὶ παῖς Εὐστάθιος,
πῶλον ὑπὲρ νίκης, Νίκην σεΦανηφόρον ἄλλην,
καὶ σε μέηνεμίῳ πῶλῳ ἐφεζόμενον.

ὕψις Ἰεσινιανὲ τεὸν κράτος, ἐν χθονὶ δ' αἰεὶ
δεσμός ἐχοι Μήδων καὶ Σκυθέων προμάχης.

XX.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Πῶλον ὁμῶς καὶ ἀνακίᾳ καὶ ὀλλυμένην βαθυλῶνα
χαλκὸς ἀπὸ σκύλων ἔπλασεν Ασσυρίων·
ἔστι δ' Ἰεσινιανὸς, ὃν ἀηολίης ζυγὸν ἔλκων
εῆσεν Ἰελιανὸς, μάρτυρα Μηδοφόνον.

XXI.

Εν τῇ εἰσόδῳ τῆς Ηραίας.

Τῆτον Ἰεσινιανὸς ἀγακλέα δείματ' οὐ χῶρον,
ὔδατι καὶ γαίῃ κάλλι' ἐπιικρεμάσας.

XXII.

Φαῖδρον Ἰεσινιανὸς ἀναξ ἐμὲ χῶρον ἐγείρει,
Ἡελίῳ παρέχων θάμβ' ἀνερχομενων.
ἔποτε γὰρ τοῖς τε ἐπὶ χθονὸς ἔδρακε κάλλος
ὑψόθεν ἔβρανίην οἶμον ἐπερχόμεν'.

XXIII.

Εἰς τὴν Ἰεσίνην βασιλέως ἐν τῷ λιμένι.

Τῆτο παρ' αἰγιαλοῖσιν ἐγὼ Θεόδωρος Ἐπαρχος
εῆσα Φαινὸν ἀγαλμα Ἰεσίνῳ βασιλῆϊ,
ὅφρα καὶ ἐν λιμένεσσιν ἐὴν πετάσσει γαλήνην.

XXIV.

Εἰς ἄλλην σήλην τῆ αὐτῆ.

Ικτίνον κατὰ χρέ^ϛ τὸν δεσπότην
 Ικλιανὸς Επαρχ^ϛ, ὡς εὐεργέτην.

XXV.

Εἰς εἰκόνα τῆς Σοφίας Αὐγέσης ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆ Ζευξιπῶ.

Αὐσονίων δέσποιναν Ικλιανὸς πολιῆχ^ϛ,
 ὡς σοφίης μετήν, ἀνέβeto τὴν Σοφίην.

XXVI.

Εἰς εἰκόνα τῆ αὐτῆ Ικτίνου.

Αλλον ὑπὲρ νίκας ἐναρηφόρον ἔνδοθι Σέσων
 ὁ θρασυὺς ἀνστήσει Μῆδος ἀνακλι τύπον·
 ἄλλον ἀκειρεκόμας Αἰάρων στρατὸς ἐκλοθὲν Ἰσρα,
 κείρας ἐκ κεφαλῆς βόσρυχον αὐταλεῆς·
 τῷ δ' ὑπὲρ εὐνομίας ἐριθηλέος ἐνθάδε τῆτον
 ἐξ Ἰωάτῃς μίτρης σῆσεν ἀνασσα πόλις.
 ἔμπεδ^ϛ ἀλλὰ μένοις Κυζα^ϛ τιὰς ἔμμορε Ρώμα,
 θεῖον Ικτίνου κάρλος ἀμειψαμένα.

XXVII.

Εἰς τὴν βάσιν τῆ ὥρολογίου τῆ εἰς τὴν ἀψίδα τὴν
 εἰς τὴν Βασιλικήν.

Δῶρον Ικτίνου τυραννοφόνου βασιλῆ^ϛ
 καὶ Σοφίης ἀλόχου, φέγγος ἐλευθερίας,
 ὠράων σκοπιάζε σοφὸν σημάνηρα χαλκὸν
 αὐτῆς ἐκ μονάδος μέχρι δυωδεκάδος,

ὄντινα συληθέντα, Δίκης θρόνον ἡνιοχεύων
εὗρεν Ἰχλιανὸς χερσὶν ἀδωροδόκοις.

XXVIII.

Εἰς τὴν Βασιλικὴν τῶν παιδευτηρίων.

Χῶρος ἐγὰ θεσμοῖσιν αἰεμένῳ· ἐνθάδε πηγὴ
αἰθέριος Αὐσονίων ἐκκέχυται νομίμων,
ἥ πᾶσιν τέταται μὲν αἰνάῳ, ἡνίοχοις δὲ
ἐνθάδ' ἀγειρομένοις πάντα δίδωσι ρόον.

XXIX.

Εἰς εἰκόνα Θεοδώρου ἄρχοντος.

Ρητῆρες Θεόδωρον ἐμέλλομεν εἰς ἐν ἰόντες
χρυσείας γραφίδεσσιν αἰμνήσοισι γεραίρειν,
εἰ μὴ χρυσὸν ἔφευγε καὶ ἐν γραφίδεσσιν ἔοντα.

XXX.

Νικήταν δορίτολμον ἀναξ, στρατὸς, ἄσπεα, δῆμῳ
σήσαν ὑπὲρ μεγάλων Μηδοφόνων καμάτων.

XXXI.

Τὸν μέγαν ἐν πολέμοισι, τὸν ἄτρυμον ἡγεμονῆα,
Νικήταν ἀρετῶν εἵνεκεν οἱ Πρασινοί.

XXXII.

Εἰς τὸν τρί λινον τῆς Μαγναύρας.

Οτραλέως τολύπνευσαν τόνδε δόμον βασιλῆες,
αἰχμὴν ολβοδότειραν ἀπὸ σαυροῖο λαχούτες,
αὐτὸς ἀναξ Ἡρακλῆς σὺν Κωνσταντίῳ υἱί.

XXXIII.

Εἰς ὠρολόγιον.

Κῆπος ἦν ὁδε χῶρος· ἀπὸ σκιερῶν δὲ πετήλων
 νυκτοφάνης τελέθων ἔσκεπεν ἥελιον.
 νῦν δε παναιγλήεντα καὶ εὐδιον εὔρε τελέσσαι
 Σέργιος αὐτόπης μυσιπόλος τριάδῃ,
 εἶθα λίθῳ σάλος ἔτος αἰδίνηλον ἀνάγκην
 ἐπ' αἰκίς ἀγγέλλει ἀντυγος ἐρανίης.

XXXIV.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μηχανικὴ φαέθοντα βιάζεσθαι ἀρμονικοῖσι
 γνώμοσιν ἀγρεύειν τὸν δρόμον ἡελίος·
 βαιὸς δ' ἄμφιδέπει λίθος ἀνίστας Ηριγενείης,
 ὠροτόμῳ σοφίῃ καὶ σκιδόντι τύπῳ.
 Σέργιος ἀρχιερέης ἐπαρνήσιν ἐφελμαῖς
 τέτο συνειργάσθη ἔργον ἐπιχθονίων.

XXXV.

Τὸ τετραπλευρον θαῦμα τῶν μεταρσίων,
 χρόνῳ φθαρὲν, νῦν Κωνσταντίνῳ δεσπότης,
 ὁ Ῥωμανῶ παῖς, δόξα τῆς σκηπτοχείρας,
 κρεῖττον νεκρυεῖ τῆς πάλαι θειαρίας.
 ὁ γὰρ Κολοσσὸς θαμβὸς ἦν ἐν τῇ Ῥόδῳ,
 καὶ χαλκὸς ἔτος θαμβὸς ἐστὶν ἐνθάδε.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΗΡΩΙΚΑ ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

I.

Ως ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐρῶντες.

Τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασσε; τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν;
τίς κατ' ἐμῆς νευρῆς ἐτέρην ἐτανύσσατο νευρὴν;
κινὸς Εὐρώς κατ' Εὐρώπης ἐμῶ μένει ἰσοφρίζει.

II.

Φιλομήλης ἐπιστολὴ πρὸς τὴν ἀδελφὴν Περσίνην.

Σὸς με πόσις κακοεργὸς ἐνὶ σωήλυγι βαθείῃ
μισώσας βαρύνωμον, ἐμὴν ἀπέκερσε κορείην·
συγνὰ δ' ἐμοὶ πόρεν ἑδνα πολυλήτοιο γάμοιο.
γλῶσσαν ἐμὴν ἐθέρισσε, καὶ ἔσβεσεν ἐλλάδα Φωνήν.

Ἀλλως.

Χαῖρε, Πρόκνη, παρὰ σείῳ κασιγνήτης φιλομήλης,
χαίρειν εἰ τόδε γ' ἔστιν· ἐμῶ δέ σοι ἄλγεα θυμῷ
πέπλος ἀπαγγεῖλει, τὰ μοι λυγρὸς ὥπασε Τηρεὺς,
ὅς μ' ἔρξας βαρύνωμον ἐν ἔρκεσι μηλονομῶν,
πρῶτον παρθενίης, μετέπειτα δ' ἐνόσφισε Φωνῆς.

III.

Ως ἀπὸ Πασιφάης ἐρώσης τῆς ταύρας, καὶ μεμφομένης τῇ Εὐρώπῃ.

Εἰ ποθέειν μὲν ἐδίδαξας ἐν ἔρκεσι ταῦρον ἀλήτην,
| μνηθμόν με δίδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα καλέσω.

IV.

Ως ἀπὸ Ηρας, ἀποθεωθέντι⁹ Ἡρακλῆες.

Σῆς ἀρετῆς ἰδρῶτι καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
σὸς γενέτης, Ἡρακλῆς, ἐπεὶ πόνος ἀσπείλον εὖχ⁹
ἀνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

Ἀλλωξ.

Σοὶ χάριν ἐξετέλεσσε πόνος καὶ ἀθέσφατ⁹ ἰδρῶς,
χῶρον ἔχειν πολυόλβον, ὃν ἐ πάρος ἔλλαχεν ἀνής.

V.

Ως ἀπὸ Θέτιδος ἰδέσσης Τηλέφον ὑπ' ἀμπέλου σκελιοθέντα.

Ἀμπελε, τί πρήξωμεν, ὅταν Δαφναῖ⁹ Ἀπόλλων
πύρρον ἐμὸν κλίνη ἐν Ἀλεξάνδροιο βελέμεναις;

VI.

Ως ἀπὸ Ελένης ὁρώσης τὴν μονομαχίαν Μενελάου καὶ Πάριδος.

Εὐρώπης Ἀσίης τε δορυφενέες βασιλῆες,
ὕμιν ἀμφοτέρωσιν ἐπὶ ξυ⁹ ἵσταται ἀκμῆς,
τίς κεν ἐμὲ τλήθυμος ἔλοι δύσηνον ἀκοίτης·
Ζεὺς δὲ πατὴρ δικάσειεν, ἀνευθε δὲ Κυπρωγενεῖς,
μὴ πάλιν ἄλλος ἔλη με γαμοκλόπος, αἰχλος Ἀχαιοῖς.

VII.

Ως ἀπ' Ἀχιλλέως, ὅτε ἐτρώθη Ἀγαμέμνων.

Εἴγνωσ νῦν, Ἀγάμεμνον, ἐμὸν Φηισήνορα θυμόν·
εἴγνωσ ἐν σαδίσῃ ὅσον δένος Ἐκτορός ἐσι.
νῦν γὰρ πάντες ὄλοντο τεῇ πολυπῆμονι λῶγῃ.

σοὶ δ' αὐτῷ μέγα πῆμ' ἤκει, θανάτοιο χέρειον.
 ἄφροσύνης κακὰ ἔργα, καὶ ἄχρεια πῆμαῖα πάρχεις,
 ὃς πᾶσι Δαναοῖσιν ἀρήϊον ἔρκ' ἐτύχθης.

VIII.

Ὡς ἀπὸ Εκτορ^ο πρὸς Πάτροκλον μὴ δινηθέντα θρασυαί
 τὸ Αχιλλῶος δόρυ.

Ε^ξημίωσας ἀδυνῶν τὸν Εκτορα.
 Φέρεις γὰρ ἡμῖν ἐλλιπῇ σκυλεύματι.

Απόκρισις τῷ Πατρόκλῳ

Ὦνησα. Θᾶτ' ὄν σ' εἴλε Πηλεΐον δόρυ.

Αλλ.

Αλλ' εἰ τὸ δῶρας κείνο πάλλειν ἔδθενον,
 εἰ δ' ἂν τάδ' Εκτωρ ἔχεν· ἀλλ' ἡμῖν δαμνῆς
 πάντ' ἂν τά γ' αὐτῷ σκυλ' ἀφῆκ' ἀνελλιπῇ.

Αλλ. ΑΡΣΕΝΙΟΥ

Αλλ' ἦν γ' ἐν παλάμῃσιν ἑμαῖς δόρυ χάνδαν' ἐκείνο,
 Εκτορ, ἂν αὐτ' ἐμάθεν ἤλυθες εἰς Αἶδην.

IX.

Ὡς ἀπ' Αγαμέμνον^ο ἰδόντ^ο Αχιλλεῖα ὀπλιθέντα.

Ι^λιος ὀφρυόεσσα καλῆριπυν· ἄρτι δὲ πᾶσαν
 λιγιδίην Δαναοῖσι θεὸς πόρεν, ὥτ' ὅτ' Αχιλλεὺς
 μῆνιν ἀπορρίψας Φθισήνορα, χεῖρα κορύσσει.

X.

Εἰς τὸ αὐτὸ, ὡς ἀπὸ Ελένης.

Πηλείδην κοῖεσσα πάλιν θώρηξεν Αθήνη
έντεσιν ἀθανάτοισι. τί ρίγιον ἔσσειαι ἄλγος
αἰνομόροισι Τρώεσσι, καὶ Ἐκτορι, καὶ γενετῇρι,
ὅπως ὅταν έντεα ταῦτα θεὸς πόρην ἀνέρι τῷδε.

XI.

Ὡς ἀπὸ Ἐκτορος τῆςωσκομένης ὑπὸ Γῆνηων.

Βάλλεε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅττι καὶ αὐτοὶ
νεκρῷ σωμα λέοντι ἐφουδρίζεσι λαγαοί.

XII.

Ὡς ἀπὸ Πύρρου ἐτιδόντι τῆς Τροίας.

Μόχθος ἐμῷ γενετῆρος ἀμύμονος ἔτελ' εὔρεν.
αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι φόνον πανίεσσι κορύσσω
ἡλύθον. ἡγορή γὰρ ὑπέρβηρον εὐχος αἶρω,
καὶ Πρίαμον βασιλῆα, καὶ ἔς προλέλοιπεν Ἀχιλλεύς,
πάντας ὁμῷ κατὰ μῶλον ἐβλῆν μέν' οἶδεν ὀλέσσαι,
καὶ Τροίης πολίεθρον ἀρήϊον ἐξαλαπάξω,
καὶ Δαναοῖς δεκέτηρον ἐμὸν δόρυ μόχθον ἀνύσσει.

XIII.

Ὡς ἀπὸ Διδοαμείας, τῇ Πύρρου πορθέσαντος τὴν Τροίαν.

Πᾶσαν ἐμῆς κραδίης χαλεπὴν ἀπάπαυσας ἀνίην,
ὑμετέρη γενετῇρι Ἀχιλλέος εἵνεκα πότμη,
ὃν Τροίη σονέεσσα κατέκλειεν. ἀλλὰ σὺ πᾶσαν
ἱλιον ἐξαλάπαξας· ἐελδομένοισι δ' Ἀχαιοῖς

ἄφθιγον

ἀΐθλιον ὠπασσας εὖχος, ὃ μὴ δεκέτηρος ἐνυχῆς
παῖν μαρναμένοις Δαναοῖς χρόνος εὗρεν ἀνύσσαι.

XIV.

Ὡς ὅπ' Εἰδομένης ἰούσης τὴν Ελένην ἐν Φάργῳ.

Οἰκίῳ σὸν καλλῶ, ἐπεὶ Διὸς ἐσσι γενέθλη.
εἰσορῶ γὰρ ἄγαλμα διοίρεΐες. ἀτρεκέως δὲ
Τρῶσι, τε καὶ Δαναοῖσι μάχη δεκέτηρος ἐτύχθη.
πῦ Δι, αἰγίοχοιο, τεῦ γειετήρῳ, ἀρωγαί;
ἐμῶς δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἀπώμονα νόσον ἐλῆσα,
Εὐρύειρος ἰότητι, κακῆς ἐπὶ νῶτα θαλάσσης.

XV.

Ὡς ἂπ' Αἰγαμέμνονῳ ἀναιχμένῳ ὑπὸ Κλυταιμνήστρας.

Ελλάδες ἐνναεῖήρες, ἀμεμΐνες ἡγεμονῆες,
μηκέτι πιστὰ θεροῖτε γυναῖξιν δολοφρονέσσαις.
θηλυτέρῃ μ' ἐδάμασσε, τὸν δ' κλέανε δήϊῳ ἐκίωρ.

XVI.

Ὡς ἀπὸ Κλυταιμνήστρας, μέλλονίῳ αὐτὴν σφάζειν Ορέστῃ.

Πῇ ξίφος ἰθύνης; καλὰ γαστέρος, ἢ καλὰ μαζῶν;
γαστέρῳ, ἢ σ' ἐλόχευσεν; ἀνεθρέψαντο δὲ μαζοί.

XVII.

Ὡς ἀπὸ Αχιλλέως ἰδόντῳ Ὀδυσσεύϊ ἐν Αἰδῷ.

Ατρεκέως πάντων πολυμήχανός ἐστιν Ὀδυσσεύς.
ζῶς ἔων ἐνόησεν ἂ μὴ θέμις ἐστὶν ἰδοῖναι,
περὶ ἔριον κευθμῶνα, καὶ ἄλγεα πικρὰ θανόντων.
Τομ. III.

πῶς δ' ἔτλη προλιπῆν ἱερὸν Φάος; ἢ τίς ἀνάρκη
ἤγαγεν ἐκ ἐθέλοντα; δόλων ἀκόρητ' ἐτύχθη
ἐν χθονὶ καὶ πελάγεσσι καὶ ἐν νεκύεσσιν Οδυσσεύς.

XVIII.

Ὡς ἀπ' Οδυσσεὺς ἐπιβάντ' τῆς Ἰθάκης.

Χαῖρ' Ἰθάκη. μέγ' αἶθλα, μέγ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης
ἀσπασίως τεὸν ἔδας ἰκάνομαι, ὄφρα νοήσω
λαέρην, ἄλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν υἱέα μῆνον.
σὸς γὰρ ἔρως κατέβελξεν ἐμὸν νόον. οἶδα καὶ αὐτὸς
ΩΣ ΟΥΔΕΝ ΓΑΤΚΙΟΝ ΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΟΥΔΕ ΤΟΚΗΩΝ.

XIX.

Περὶ τῆς Ομήρου ποιήσεως, ὡς ἀπὸ τῶν Απολλωνίων.

Ἦιδον μὲν ἐγών· ἐχάρασσε δὲ θεῖος Ομηρ'.

XX.

Εἰς τὸν Πύθειον δρόκοντα.

Εἶρωε δράκων, καὶ ἔπινεν ὕδωρ· σβέννυτο δὲ πηγαί,
καὶ ποταμὸς κεκόνιστο, καὶ ἦν ἔτι διψαλέος θήρ.

XXI.

Ἰμερόεις Αλφειέ, Διὸς τεφανεφύρον ὕδωρ,
ὃς διὰ Πισαίων πεδίων κεκονιμένος ἔρπεις,
ἡσύχιος τοπρῶτον, ἐπὴν δ' ἐς πόρον ἵκηαι,
ὄξυς ἀμετρήτοιο πεσὼν ὑπὸ κῦμα θαλάσσης,
νυμφί' αὐτοκέλευθος, ἑὼν ὀχέηγος ἐρώτων,
ἐς Σικελὴν ἀρέθσαν ἐπείγεται ὑγρὸς ἀκοίτης.
ἢ δέ σε κεκμηῶτα καὶ ἀδμαίνοντα λαβῆσα,

Σῦκος ἀποσμήξασα καὶ αἶθεα πικρὰ θαλάσσης,
 χεῖλα μὲν σομάτεσσι συνήρμωσεν· οἷα δὲ νύμφη
 νυμφιον αἰχιχυθεῖσα περιπλοκὸν ἡδέϊ δεσμῷ
 κείμενον ἐν κόλποισιν Ολυμπίον εὐνάσεν ὕδωρ.

καὶ Φοινὴ ραδάμιγι λιθαῖς κατεκίρνατο πηγῇ.
 εἰδὲ Συρακοσίης ἐτι σοι μέλεν ἡμερος εὐνῆς·
 πορφυρεὴ δ' ἀνέκοπτες ὕδωρ πεπαισμένον αἰδοῖ,
 φειδόμενος καὶ πόνηεν ὁμῶ καὶ λέκτρα μῆναι.
 πολλάκι δ' εὐναιῶν ὁάρων βεβημέν' ἔθ' ὀρμῇ,
 αὐτὴν ἐς Φιλοτήσ' χυτῆς ἀλόχοιο περήσας,
 ἐσκήεις ἀχραῖο ὄρων Ἀρεθῶσιον ὕδωρ·
 ἡ δὲ σε παῦλαινεσα Πελωριαδὸς κατὰ πέτρης
 δακρυσι κυμαίνοντα, καλοικτείρσασα καὶ αὐτὴ
 ευειδῆς Ἀρεθῶσα, Φίλως αἰεκοπῆτο μαζῶς,
 καὶ ὀρόσος οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο· μυρομένῳ δὲ
 Πισαίῳ ποταμῷ Σικελὴ προσεμύρετο πηγῇ.

εἰδὲ Δίκην ἔλαβε πολυδερκέα Φοίνι' ἀνὴρ
 ἑλλαῖος ἀμῶων ἀγαμοντάχυν, ὃ ἔπει πολλὰ
 ἥρων ἀλοχοι, μινυῶρια τέκνα τεκῆσαι,
 μαψιδίως ὠδῖνας ἀνεκλαύσαντο γυναῖκες.

XXII.

Τῆς Πυθίας παρ' Ἡροδότῳ.

Γλαῦκ' Ἐπικυδείδῃ, τὸ μὲν αὐτίκα, κέρδιον ἔτω
 ὄρεκα νικῆσαι, καὶ χρήματα ληίσασθαι·
 ὁμνύ', ἔπει θάνατός γε καὶ εὐορκον μένει ἄνδρα.
 ἀλλ' Ὀρεκ' αἰς ἐστὶν ἀνώπυμ', εἰδὲ ἔπει χεῖρες,
 εἰδὲ πόδες· κραιπνὸς δὲ μέγερχεται, εἰσὶν ἐκ παῶσαν

συμμάρψας ὀλέσῃ γενεὴν, καὶ οἶκον ἄπαντα·
 ἄνδρὸς δ' εὐόρκῃ γενεὴ μελόπιοθεν ἀμείνων.

XXIII.

Εἰς Καμάριναν ἐν Σικελίᾳ παροιμιῶδες.

Μὴ κίνει Καμάριναν, ἀκίνητον γὰρ ἀμείνων,
 μή ποτε κινήσας, τὴν μείονα μείζονα θείης.

XXIV.

Ἀρτεμις ἰδρώσῃσιν προάγγελός ἐστι κυδοιμῶ.

XXV.

Παροιμία, ἐπὶ τῶν ψευδῶ δόξαν ἔχόντων.

Πολλοὶ μὲν νερθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι.

XXVI.

Παροιμία.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρῃ.

XXVII.

Ἀλίων ἀπόκρισις γριφῶδους πρὸς Ομήρῳ ἐρώτησιν.

Ἄνδρες ἂν Ἀρκαδίας αἰλιήτορες, ἧ ῥ' ἔχει ἰχθύς;
 ἄσσοι ἐλομεν λιτώμεσθαι· ἃ δ' ἔχ' ἐλομεν φερόμεσθαι.

XXVIII.

Εἰς Λέανδρον καὶ Ἡρώ τὴν Σηψιάδα. Ομηρόκεντρον.

Ἀκτῇ ἐπὶ προεχέσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ,
 παρθένος αἰδοίῃ ὑπερώϊον εἰσαναβάσσει

πύργῳ ἐφειθήκει γούασά τε μυρομένη τε,
 χρύσειον λύχον ἔχουσα, Φάος περικαλλῆς ἐποίησεν,
 κεινον οἰομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
 νηχόμενῳ, καὶ λαῖτμα τάχιος αἶλος ἐκπεραάσκει
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδῶσι βροτοὶ ἄλλοι·
 ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείρεϊο.
 ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκγεγάασιν,
 παρβένος ἡιδεός τ' ἀαρίζετον ἀλλήλοισιν,
 εἰς εὐνὴν Φοιτῶντε, Οἴλως λήθοντε τοκῆας,
 οἱ Σησὸν καὶ Ἀδύδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσθην.

XXIX.

Ὡς ὁ τὸ τῷ πρῶτῳ ἀκέσασθαι κῆρυξ. Οὐκ ἐστὶν ἵκρον.

Ως οἱ, ἥρωες Δαναοὶ, θεράπωνες Ἀρηῳ,
 ψεύσομαι, ἢ ἐτυμον ἐρέω; κέλεται δ' ἐμὲ θυμός.
 ἀγρὲ ἐπ' ἐχαλίῃς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 ναιεὶ εὐπλόκαμῳ δεινὴ θεὸς αὐλήσασα,
 ἢ θεὸς, ἢ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
 εἰ δὲ θβεγξάμεναι τευ ἢ αὐδήσαντος ἀκέσσοι,
 αὐτὶς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύει.
 ἄλλα τίη τοι ταῦτα διεξερέεσθαι ἑκάστα;
 τὴν δ' ἔτ' ἀβρῆσαι δύναμ' ἀντίον, ἔτε νοῆσαι.
 ὡπωσιόν κ' εἰπωσθα ἔπειτα, τοῖόν κ' ἐπακέσασαι.

XXX.

Ἀποφτίγματα τῶν ἐπὶ Σοφῶν.

Ἐπὶ Σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, ἔνομα, Φωνήν.
 ΜΕΤΡΩΝ ΜΕΝ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ὁ Λίνδιος Εἶπεν ἈΡΙΣΤΟΝ.
 ΧΙΛΩΝ Δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαιμόνι, ΓΝΩΘΙ ΣΕΑΥΤΟΝ.

ὃς δὲ Κόρινθον ἔναιε, ΧΟΛΟΥ ΚΡΑΤΕΕΙΝ, ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ.
 ΠΙΤΤΑΚΟΣ, ΟΥΔΕΝ ΑΓΑΝ, ὃς ἔην γένος ἐκ Μίθυληνης.
 ΤΕΡΜΑ Δ' ΟΡΑΪΝ ΒΙΟΤΟΙΟ, ΣΟΛΩΝ ἱεραῖς ἐν Αθήναις.
 ΤΟΥΣ ΠΛΕΟΝΑΣ ΚΑΚΙΟΥΣ Δὲ ΒΙΑΣ ἀπέφθιε Πριηνεύς.
 ΕΓΓΥΗΝ ΦΕΥΓΕΙΝ Δὲ ΘΑΛΗΣ Μιλήσι ἡῦδα.

XXXI.

Εἰς κιναιίδας.

Ανέρας ἡρνήσαντο, καὶ ἔκ ἐγένοντο γυναῖκες.
 ἔτ' ἄνδρες γεγάασιν, ἔπει πάθον ἔργα γυναικῶν.
 ἔτε γυναιῖκες ἔασιν, ἔπει Φύσιν ἔλλαχον ἀνδρῶν.
 ἀνέρες εἰσὶ γυναιξὶ, καὶ ἀνδράσιν εἰσὶ γυναῖκες.

XXXII.

Θαρσαλέοι Κελτοὶ ποταμῷ ζηλήμονι Ῥήνῳ
 τέκνα ταλαπτεύεσι, καὶ ἔ' πάρ εἰσὶ τοκῆς,
 πρὶν παῖν ἀβρήσωσι λελαγμένον ὕδατι σεμινῷ.
 αἰψά γάρ ἡνίκα μητρὸς ὀλιώσας διὰ κόλπων
 νηπίαχ πρῶτον προχέει δάκρυ, τὸν μὲν αἰείρας
 αὐτὸς ἔπ' ἀσπιδὶ θῆκεν ἐὸν παῖν, ἔσθ' ἀλεγίζει.
 ἔπω γὰρ γενέταδ' ἔφ' ἔρει νόον, πρὶν γ' ἔσαβρήσῃ
 κεκριμένον λητροῖσιν ἐλεγξιγάμψ ποταμοῖο.
 ἢ δὲ μετ' εἰλήθυιαν ἔπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἔχασα
 μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀληθέα οἶδε τοκῆα,
 ἐκδέχεται τρομέεσσα τί μήσεται ἄσπιον ὕδωρ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

I.

Νέοις ἀνάπλων καρδίας σοφὴν ζέσιν,
ἀρχὴν Ερωῖα τῶν λόγων ποιήσομαι.
πυρσὸν γὰρ ἔτ' ἐξανάψει τοῖς λόγοις.

II.

Φεύγετε τοξοφόρον τῆτον τὸν Ερωτα· τὴρώσκει,
καὶ τέτ' περάει σώματα πάντα βέλη.

III.

Οὔ μοι θῆλυς ἔρως ἐκάρδιος, ἀλλ' ἐμὲ πυρσοὶ
ἄρσενες ἀσθέσῃ θῆκαν ἐπ' ἀνδρακίῃ.
πλειότερον τόδε θάλλωσ. ὅσον δυνατώτερος ἄρσην
θηλυτέρης, τόσσον χῶ πόθος ὀξύτερον.

IV.

Αιετὸς ὁ Ζεὺς ἦλθεν ἐπ' ἀντίθεον Γανυμήδην·
κύκνος ἐπὶ Ξανθὴν μητέρα τὴν Ελένης.
ἔτως ἀμφοτέρ' ἐσὶν ἀσύκρητα. τῶν δύο δ' αὐτῶν
ἄλλοις ἄλλο δοκεῖ κρεῖσσον· ἐμοὶ τὰ δύο.

V.

Ζεῦ, προτέρω τέρω Γανυμήδει· τὸν δ' ἐμὸν, ὦ νᾶξ
Δέξανδρον δέρεκευ τηλόθεν, ἔ Φθονέω.
εἰ δέ βίῃ τὸν καλὸν ἀποίσειαι, ἔκείτ' ἀνεκλιῶς
δεσπόζεις· ἀπώιτω καὶ τὸ βίην ἐπὶ σῷ.

VI.

Τὸν καλὸν ἔχ' ὀρώω Διονύσιον. ἄρα γ' ἀναρβείς,
 Ζεῦ πάτερ, ἀθανάτοις δεύτερος οἰνοχοεῖ;
 αἰετὲ, τὸν χαρίεντα, ποτὶ πλερὰ πυκνὰ τινάξας,
 πῶς ἔφερες; μή περ κνισματ' ὄνυξιν ἔχη.

VII.

Κρίνατ' Ερωίης, ὁ παῖς τίνος ἄξιος. εἰ μὲν ἀληθῶς
 ἀθανάτων, ἐχέτω. Ζαὶ γὰρ ἔ μάχομαι.
 εἰ δ' ἔτι καὶ θνατοῖς ὑπολείπεται, εἶπατ' Ερωίης,
 Δωροθεῖ τίνος ἦν, καὶ τίνι νῦν δέδοται.
 ἐν Φαιερῶ Φωνεῦσιν· ἐμὴ χάρις. ἀλλ' ἀποχωρεῖ.
 μίμνε. τίς πρὸς τὸ καλὸν καὶ σὺ μάταιε Φέρης;

VIII.

Τλῆμον Ερωῖς, ἔ θῆλυν ἐμοὶ πόθον, ἀλλὰ τιν' αἰεὶ
 δινεύεις σερωπὴν καύματι ἀρσενικῷ.
 ἄλλοτε γὰρ Δήμωνι πυρρήμενος, ἄλλοτε λεύσσω
 Ἰσμηνόν, δολιχὰς αἰὲν ἔχω καμάτας.
 ἔδ' ἐμόνοις ἐπὶ τοισδε δεδόρκαμεν· ἀλλ' ἐπὶ πάντων
 κάλλιε περλυμανῇ κανθὸν ἐφελκόμεθα.

IX.

Ηγρεύθην ὑπ' Ερωῖος, ὁ μὴδ' ὄναρ ἔδ' ἐ μαθὼν περ
 ἄρσενά ποιμαίνειν θεσμόν ὑπὸ κραδίης.
 ἠγρεύθην. ἀλλ' ἔ με κακῶν πόθος, ἀλλ' ἀκέραιον
 σύνθετον αἰσχύνῃ βλέμμα κατήνδράκισε.
 τηκέσθω Μισσέων ὁ πολὺς πόνος. ἐν πυρὶ γὰρ νῆς
 βέβληται, γλυκερῆς ἄχθος ἔχων ὀδύνης.

X.

Δισσοί με τρύχεσι καλαιγίζοντες ἔρωτες,
 Εὔμαχε, καὶ δισσαῖς ἐνθήομαι μανίαις.
 ἥ μὲν ἐπ' Ἀσάνδῳ κλίνω δέμης, ἥ δὲ πάλιν μοι
 ὀφθαλμὸς ἰεύει Τηλέῳ ὀξύτερον.
 τμήξαι, ἐμοὶ τὰδ' ἥδ' ἔσσι, καὶ ἐς γλάστιγα δικάϊην
 νευμαμιοὶ, κλήρω τὰμὰ Φερῶδε μέλη.

XI.

Οὐκ ἔτ' ἐρώ. πεπάλαικα πόσις τρισίν. εἰς μὲν ἐταίρης,
 εἰς δὲ ἐμὲ παρζυϊκίς, εἰς δὲ μ' ἔκαυσε τίς.
 καὶ κάκ' ἐπαιήλγηκα. γυμνάσμαι μὲν, ἐταίρης
 παίζειν τὰς ἐχθράς ἔθεν· ἄλλοι δὲ ὄφρα.
 ἔσθωμαι δὲ κούης ἐπὶ πασάῳ αἰὲν αἰώνιος,
 ἐν, τὸ πόσις τρισίν, παῖδι ζήλονμα ἰδύς.
 αἶ μοι, πῶς εἶπω πῦρ τὸ τρίτον; ἐκ γὰρ ἐκίνῃ
 βλέμμαθα καὶ κειεὺς ἐλπίδας οἶδα μόσιον.

XII.

Οὐμὸς ἔρως παρ' ἐμοὶ μενέτω μόνον· ἦν δὲ πρὸς ἄλλας
 Φοιτήσῃ, μιστῶ κοινὸν ἔρωτα, Κύωρι.

XIII.

Τὸν καλὸν, ὦ Χάρητες, Διονύσιον, εἰ μὲν ἔλοιθ' ἔγωγε
 τὰμὰ, καὶ εἰς ὥρας αὐτὶς ἀγοίη καλόν·
 εἰ δ' ἔτερον σεβέξαι, παρὰς ἐμὲ, μύζιον εὐχλόν
 ἐροῖσθ' ἢ ξηροῖς Φυρόμενον σκυῖαλοις.

XIV.

Εἰπά τε, καὶ πάλιν εἶπα · ΚΑΛΟΣ, ΚΑΛΟΣ. ἀλλ' ἔτι Φήσω,
 ὡς καλὸς, ὡς χαρίεις ὄμμασι Δωσίθε^ϛ.
 καὶ δορυὸς, καὶ ἐλάτης ἐχαράξαμεν, καὶ ἐπὶ τοίχῃ
 τῷτ' ἔπος· ἀλλ' ἐν ἐμῇ ἴχεται ἔρως κραδία.
 αἱ δέ τις καὶ Φήσει, μὴ πείθεο. ναὶ μά σε, δαῖμον,
 ψεύδεται· ἐγὼ δ' ἐλέγων, τῶτρεκέες οἶδα μόνος.

XV.

Πτανὸς ἔρως, σὺ δὲ ποσσὶ ταχύς· τὸ δὲ κάλλος ὁμοῖον.
 ἀμφοτέρων τόξοις, Εὐβίε, λειπώμεθα.

XVI.

Εὐφραμεῖτε νέοι. τὸν ἔρωτ' ἀλεῖ Ἀρκεσίλα^ϛ,
 πορφυρέῃ δῆσας Κύπριδος ἀρπεδόνῃ.

XVII.

Ἀντίπαλρός μ' ἐΦίλησ' ἤδη λήγον^ϛ ἔρω^ϛ,
 καὶ πάλιν ἐκ ψυχρῆς πῦρ ἀνέκαυσε τέφρης.
 οἷς δὲ μιῆς ἄκων ἔτυχον Φλογός. ὦ δυσέρωτες
 Φεύγετε, μὴ πρήσω τὰς πέλας ἀψάμενος.

XVIII.

Θαρσαλέως τρηχῆϊαν ὑπὸ σπαλάρχνοισιν ἀνίην
 οἶσω, καὶ χαλεπῆς δεσμὸν ἀλυκισπέδης.
 καὶ γάρ πω, Νίκανδρε, βολὰς ἐδάημεν ἔρωτος
 νῦν μόνον, ἀλλὰ πόθων πολλάκις ἠψάμεθα.
 καὶ σὺ μὲν, Ἀδρήστεια, κακῆς ἀνιάξια βελῆς
 τίσαι, καὶ μακάρων πικροτάτη Νέμεσις.

XIX.

Εσθέαδ' ἡ Νίκανδρος, ἀπώπ' αἴθερ πᾶν ἀπὸ χροῖης
 ἄνθ' ὅ, καὶ χαρίτων λοιπὸν ἔτ' ἔσθ' οἶομα,
 ὅν πρὶν ἐν ἀθανάτοις ἐνομίζομεν. ἀλλὰ Θρονεῖτε
 μῆδ' ἐν ὑπὲρ θνητῶν, ὦ νέοι· Εἰσι Τριχῶς.

XX.

Μὴ' κλύσης, ἄνθρωπε, τὸ χλαῖνιον, ἀλλὰ θεώρει
 ἔτ' ὡς ἀκρολίξ καὶ μετ' ἐρώπων ξοάνε.
 γυμνὴν δ' ἡ Αἰγυπία ζῆλ' ὦν χαρὶν, ὡς ἔπ' ἀκάνθαις
 εὐεντοῖς ροδέαν φυομένην κάλυκα.

XXI.

Οὐ δύναιμαί σε θέλων θέσθαι Οἶλον. ἔτε γὰρ αἰτῆς,
 ἔτ' αἰτῇνι δίδως, ἔθ' ἂν δώωμι δέχη.

XXII.

Ἀθρεῖ μοι διὰ πάντα. ὅταν καλέτηκ' Ἀρίβαζ' ὅ
 τὰν κνίδον. αἱ πέτρα θρυπτομένα θέρειαι.

XXIII.

Μαῖερες αἱ Περσῶν, καλὰ μὲν καλὰ τέκνα τέκεσθε.
 ἀλλ' Ἀρίβαζος ἐμοὶ κάλλιον ἢ τὸ καλόν.

XXIV.

Κωμάσομαι· μεθύω γὰρ ὅλος μέγα. παῖ, λάβε τῆτον
 τὸν σέθανον, τὸν ἐμοῖς δάκρυσι λεχόμενον.
 μακρὴν δ' ἔχ' ἑμὴν μάτην ὁδὸν ἵξομαι... ἔστι δ' ἄωρὶ
 καὶ σκότος... ἀλλὰ μέγας Φανὸς ἐμοὶ θεμίσων.

XXV.

Ακρῆλον μανίην ἔπιον· μεθύων μέγα μύθοις
 ὥπλισμαι πολλὴν εἰς ὁδὸν ἀΦροσύναν.
 κωμάτομαι· τί σ' ἐμοὶ βροσιέων μέλει, ἢ τί κεραυνῶν;
 ἦν βάλλῃ, τὸν ἔρωθ' ὅπλον ἀτρώϊον ἔχω.

XXVI.

Πυγμῇ νικήσασθαι τὸν Ἀνικλέες Μενέχαρμον
 λημνίσκοις μαλακοῖς ἐσεφάνωσα δέκα,
 καὶ τρισσῶς ἐφίλησα πεφυρμένον αιμαλί πολλῶ·
 ἀλλ' ἐμοὶ ἦν σμύρνης κῆνο μελιχρότερον.

XXVII.

Ερμῆς τότ' εὐθεὶς ἔκ' ἔσπασε πικρὸν ἔφησον·
 κήγῳ τὴν αὐτὴν, ξῆνε, λέλοσχα τύχην.
 ἀλλ' ἐμὲ Ἀπολλοφάνης τρύχει πόθος· ὦ Φιλαέθλε
 εφθασας· εἰς ἐν πῦρ οἱ δὴ ἐνηλάμεθα.

XXVIII.

Τίς, ῥόδον ὃ σέφανθ' Διονυσίᾳ, ἢ ῥόδον αὐτὸς
 τῷ σέφανθ' ; δοκέω, λείπειναι ὃ σέφανος.

XXIX.

Εἴ τινα παῖδων ἐραζώτατον ἀνθ' ἔχοντα
 εἶδες, ἀδιστάκτως εἶδες Ἀπολλόδοτον.
 εἰ σ' ἐσιδὼν, ὦ ξῆνε, πυριφλέκιοισι πόθοισιν
 ἔκ' ἐδάμης, πάντως ἢ θεὸς, ἢ λίθ' εἴ.

XXX.

Μάγνης Ηρακλείῳ ἐμὸς πόθος, ἔχι σιὸν ἦμον
πέτρῳ, πνεῦμα δ' ἐμὸν κάλλι ἐφελκόμενος.

XXXI.

Εἰαρῳ χερσὶν πανεῖκελῳ, ὦ Διόδωρε,
ἕως ἔρως, ἀσαφεῖ κρινόμενος πελαγεῖ.
καὶ ποτὲ μὲν Φαίης πολὺν ὑέτον· ἄλλοτε δ' αὐτὸς
εὐδίου ἀβρὰ γελῶν ὀμμασιν ἐκκέχυσαι.
τυτλά σ', ὅπως ναυηγὸς ἐν οἰδμαῖ, κύμαλα μετρῶν
δινευμαὶ μεγάλα κύματι πλαζόμενος.
ἀλλ' ἄ μοι ἢ Ξιλίης ἐκβες σκοπῶν, ἢ πάλι μισγῆς,
αἰετ' αἰ πότερῳ κύματι νηχόμεθα.

XXXII.

Παιδεία, Θρασύδωλε, σαγηνεύεις ὥς ἔρωι
αἰσχυαίνεις, δελφίς ὥς τις ἔω' αἰγιαλῷ
κυμάῳ ἡμῶν· ὀρεσταιὸν δέ σοι ἔδδ' τὸ Περσέως
ἀρκεῖ ἀποδηξαι δίκτυον, ἧ δέδεσαι.

XXXIII.

Ορνίθες Ψίθυροι, τί κεκράγατε; μὴ μ' ἀνιᾶτε,
τὸν τρυφερῷ παιδὸς σαρκὶ χλιαρινόμενον,
ζόμεναι πέλαιοισιν ἀηδόνες. εἰ δὲ λάληθρον
θῆλυ γείῳ, δέομαι, μείναί' ἐφ' ἡσυχίης.

XXXIV.

Παύεγε, παιδοφίλαι, κενεὸν πόνον· ἴχθεε μόχλων,
δυσφρονες. ἀπώρητοις ἐλπίσι μαινόμεθα.

ἴσον ἐπὶ ψαυαρὴν ἀνελεῖν ἄλλα, καὶ πὸ λιθύσεως
 ψάμμη ἀριμήνην ἀρβιάσαι ψεκάδα,
 ἴσον καὶ παίδων σέργειν πόθον, οἷς τὸ κεναυχῆς
 κάλλος ἐνὶ χθονίοις ἡδὺ καὶ ἀθανάτοις.
 δέρεκεσθ' εἰς ἐμὲ πάντες. ὃ γὰρ πάρος εἰς κενὸν ἡμῶν
 μόχθῳ ἐπὶ ξηροῖς ἐκκέχυ' αἰγιαλοῖς.

XXXV.

“Μή μ' εἴπωης πάλιν ὦδε. τί δ' αἴτιος; αὐτὸς ἔπεμψε.
 α δεύτερον ἔν Ζήσεις· δεύτερον εἴπωεν, ΙΘΙ.
 ἀλλ' ἔρχευ, μὴ μέλλε. μένσσί σε πρῶτον ἐκείνα,
 ΗΞΩ, Χ' ΕΥΡΗΣΩ· τὸ τρίτον οἶδα πάλαι.

XXXVI.

Οὐτι μάταν θναῖοῖσι χάτις τοιάδε βοᾶται,
 ὥς ΟΥ ΠΑΝΤΑ ΘΕΟΙ ΠΑΣΙΝ ΕΔΩΚΑΝ ΕΧΕΙΝ.
 εἶδος μὲν γὰρ ἀμωμον, ἐπ' ομμασι δ' ἄ περίσαμος
 αἰδώς, καὶ σέρνοις ἀμφιτέθαλε χάρις,
 οἷσι καὶ ἡιθέες ἐπιδάμνασαι· ἀλλ' ἐπὶ ποςσὶν
 ἔκ' ἐτι τὰν αὐτὰν δῶκαν ἔχειν σε χάριν.
 πλὴν κρηαῖς κρύψει ποδὸς ἵχνιον, ὦ γαθε Πύρρε,
 κάλλει δὲ σφετέρῳ τέρψει ἀγαλλόμενον.

XXXVII.

Οἶδα Φιλεῖν Φιλόφθας· ἐπίσταμαι, ἥν μ' ἀδικῇ τις,
 μισεῖν. ἀμφιτέρων εἰμὶ γὰρ ἐκ ἀδασῆς.

XXXVIII.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε. παρακμάζει ταχὺ πάληα.
 ἐν θέρους ἐξ ἐρίφου τρηχὺν ἐθήκε τραγοῖ.

XXXIX.

Τὸ ρόδον αἰκμάζει βαιὸν χρόνον· ἦν δὲ παρέλθῃ,
 ζήλων εὐρήσεις ἔ ρόδον, ἀλλὰ βατον.

XL.

Ἄ Χαίρω τὸν λακόφυγον ὄρων θεὸν εἰς τὸ θάλανθον
 βρεγμ' ὑπὸ τῶν αἰγῶν, αἰωόλε, τυπτόμενον.
 εἰ αἰωόλε, τῆτον ἐγὼ τρίς ἐπύγισα· τοι δὲ τραγισκοὶ
 εἰς ἐμὲ δερκόμενοι τὰς χιμάρας ἔβατευν.
 ἂ ὀνῆως Ερμαφρόδιον ἐπυγισας; ἔ μὰ τὸν Ερμῶν,
 αἰωόλε. εἴ ναι τὸν Πᾶν', αἰωόλε, κατωεγελων.

XLI.

Υἱὸς Παλρικίᾳ μάλα κόσμιος, ὃς διὰ Κύπρῳ
 ἔχ' ὁσίην ἐτάρξας πάντας ἀποσρέφεται.

XLII.

Ηδαιμεν, πολέμων, ΑΝΤΩΝΙΟΝ ὄντα σε πάντες.
 ἔξαπίνης τρία σοι γράμματα πῶς ἔλιπε;

XLIII.

Κύπρι, τί μοι τρισσὺς ἐθ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἐς,
 ἐν δὲ μιῇ ψυχῇ τρισσὰ πέπηγε βέλη;
 καὶ τῇ μὲν φλέγομαι, τῇ δ' ἔλκομαι· ἢ δ' ἀπονεύσω
 οἰσάζω. λάβρω δ' ἐν πυρὶ πᾶς φλέγομαι.

XLIV.

Εἰς αἰὼν με πόθων λιμένα ξένον, ὦ Κύπρι, θεῖσα
 ἔκ' ἐλεεῖς, καὶ λῆναι πείραν ἔχουσα πόνων;
 ἢ μ' ἐθέλεις ατλητὰ παθεῖν καὶ τῆτ' ἔπειθε εἰπῶν;
 Τὸν σοφὸν ἐν Μύσαις Κύπρις ἔτρωσε μόνον.

XLV.

Οὗτος ὁ τὸν δαλὸν Φυσῶν, ἵνα λύχνον αἰνάψῃς,
δεῦρ' ἀπ' ἐμαῖς ψυχῆς ἄψον· ὅλος φλέγομαι.

XLVI.

Αὐτὸ τὸ πῦρ καύσειν διζήμενος ἔτος, ὁ νύκτωρ
τὸν καλὸν ἱμείρων λύχνον ἀναφλογίσαι,
δεῦρ' ἀπ' ἐμῆς ψυχῆς ἄψον σέλας. ἐνδόθι γάρ με
καίειμενον πολλὴν ἐξάνησι φλόγα.

XLVII.

Καὶ πυρὶ καὶ νιφετῷ με, καὶ, εἰ βέλοιο, κεραυνῷ
βάλλε, καὶ ἐς κρημνὸς ἔλκε καὶ ἐς πελάγη.
τὸν γὰρ ἀπαυδήσαντα πόνοις, καὶ Εὐρώῃ δαμέντῃ
ἔδὲ Διὸς τρύχει πῦρ ἐπιβαλλόμενον.

XLVIII.

Καὶ πενίη καὶ ἔρως δύο μοι κακά. καὶ τὸ μὲν οἴσω
κῆφως· πῦρ δὲ φέρειν κύωριδος ἔδύναμαι.

XLIX.

Κλαγῆς πέμπτῃαι ἥχος ἐπ' ἄλῃα, καὶ θόρυβος δὲ
ἀσπερίῃ ἐν τριόδοις. ἔλαλέεις Παφίη;
ἐνθάδε γὰρ σέο κῆρον ὁδοιπορέοντα κατέχον
ὅσσοι ἐνὶ κραδίῃ πυρτὸν ἔχουσι πόθῃ.

L.

Αἱ Χάριτες τρεῖς εἰσί· σὺ δὲ μία ταῖς τρισὶ ταύταις
γεννήθης, ἢ ἔχως· αἱ Χάριτες χάριτα.

LI.

Τέσσαρες αἱ Χάρεις, Παΐσαι δύο, καὶ δέκα Μῦσαι.
Δερκυλὶς ἐν πάσαις Μῦσαι, Χάρις, Παΐη.

LII.

Εἴ μοι τις μέμψοιο, θαεὶς ὅτι λάτρεις Ερώϊος
σοιτῶ, θηρευτὴν ὄμμασιν ἱζὸν ἔχων,
εἰδείη καὶ γῆα, καὶ λίθου, τὸν τε θαλάσσης
σκηπτοῦχος, μαλ' ἂν ὄσλον ἐόντα πόθων.
εἰ δὲ θεοὶ τοιοῦδε, θεοὶς δὲ ἐνέωσιν ἔπειθαι
αἰσώπῳ, τι θεῶν ἔργα μαθὼν ἀδικῶ;

LIII.

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς δ' ἔρωϊα
λήθης, Εὐρώπης, Ἀφροδίτης, Δαϊάης.

LIV.

Ὅ Ζεὺς πρὸς τὸν Ερώϊα· βέλη τὰ σὰ πάντ' ἀφελᾶμαι.
χαῖ πᾶνός· βρόναια, καὶ πάλι κύκνος ἔση.

LV.

Κόρη τις μ' ἐφίλησιν ἰσώσπερα χεῖλεσιν ὑγροῖς.
νέκ' ἀρ' ἦν τὸ φίλημα· τὸ γὰρ σόμμι νεκταρὸς ἔπνει.
καὶ μεθύω τὸ φίλημα, πολὺν τὸν ἐρώϊα πεπωκώς.

LVI.

Τὴν καλὰ Φλεΐωσλιν Σθενελαιδα, τὴν βαρύνιατον,
τὴν τοῖς βυλομένοις χρυσὸν ἐρευγομένην,
γυμνὴν μοι διὰ νυκτὸς ὅλης παρὲκλινεν ὄνειρ
ἄχρι Φίλης ἥδ' προῖκα χαριζομένην.
Tom. III. L

ἐκέτι γενάσομαι τὴν βάρβαρον, εἰδὶ ἐπ' ἐμαυτῷ
κλαύσομαι· ὕπνον ἔχω κῆνα χαριζόμενον.

LVII.

Κύπριδος ἀμφιθαλὲς Φαρέτραν παῖς εἶχέ τε τόξον·
ταῦτα δὲ νῦν μαλακοῖς ὄμμασι Δωρὶς ἔχει.
αὐτὸς Ἐρως ἐδίδω, διδόναι, Φεῦ, μητρὶ νομίζων.
εἰς ἐμὲ τὴν Φαρέτραν ἐξεκένωσε κόρη.

LVIII.

Εἴθ' ἄνεμος γενόμεν, σὺ δέ γε σείχχασα παρ' αὐγὰς
σῆθεα γυμνώσαις, καί με πνέοντα λάβεις.
εἴθε ῥόδον γενόμεν ὑποπόρφυρον, ὅφρα με χερσὶν
ἀραμένη χαρίσῃ σῆθεσι χιονέοις.

LIX.

Λάβρη κοιμηθεῖσα Φιλαίνιον εἰς Ἀγαμήδης
κόλῳπας, τὴν Φαιήν εἰργάσατο χλανίδα.
αὐτὴ Κύπρις ἔριθος· εὐκλωσον δὲ γυναικῶν
νῆμα καὶ ἡλακάντην ἀργὸς ἔχει τάλαρ.

LX.

Ἀλὴν δρυὶν βαλάνιζε, Μενέαιον. εἰ γὰρ ἔγωγε
ἐκκαιρον μῆλων προσδέχομαι ῥυτίδα·
αἰλ' αἰεὶ πεπόθηκα συνακμάζουσιν ὁπώρην.
ὥστε τί πειράξεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα;

LXI.

Ἦδη Οἶλτατε λύχνη τρεῖς ἑπταρες. ἢ τάχα τερπνὴν
εἰς θαλάμους ἤξειν Ἀνιγόνην προλέγεις;

εἰ γὰρ ἅπα' εἴη τόδ' ἐτήτυμον, οἷον Ἀπόλλων
 Φηίοις μάντις ἔσῃ καὶ σὺ παρὰ τρίποδι.

LXII.

Εἴτε σε κυανέσιν ἀποσίλβεσταν ἐβαίραις,
 εἴτε πάλιν ξαιθαῖς εἶδον, ἄνασσα, κόμαις,
 ἴση ἀπ' ἀμφοτέρων λάμψαι χεῖρας. ἦ ῥα γε ταύταις
 θριξὶ συνοικήσει κλι πολυχρῶσιν Ἑρως.

LXIII.

Εἰς εὐμοχρον πολυμυῶνται ἐν τῷ Νείλω.

Αὐτοῖς πρῶτον γυμναί σε βόασεν ἰδέσθαι.
 Φεῦ Ζεῦ, πῶς σαγόνων ἐλθέειν Οὐρανίων,
 ζαλώσας ὠδῖναι θαλάσσας, ὁ θρασυὺς ἄλλαν
 Νείλος ἀπὸ γλυκερῶν Κύπριν ἀνῆκε βυθῶν;

LXIV.

Ὡς ὁμοῦ βαλάισσα, τί δὴ πόλ' ἐκπυραλχεῖς;
 πρὶν δ' ἀποδύσασθαι, τῷ πυρὸς αἰσθάνομαι.

LXV.

Ἄϊρε κήρη. ἔκαστ' ἴδ' ἐσὺ, τίς ἢ προσιῆσθαι; τί πρὸς σε;
 ἄγε ἀλόγως ζητῶ, δεσπότης ἡμετέρη.
 ἐλπίζων ἔξεσι; θέλεις δέ τι; ἀνύκη. ἔξερεις τι;
 χρυσιον. εὐθύμει. καὶ τέσον... εὐδυνασαι.

LXVI.

Εἰ τὰς ἐν πελάγει σώξεις, Κύπρι, καὶ μὲν τὸν ἐν γὰρ
 ναυαγόν, Φιλίη, σῶσον ἀπολλύμειον.

LXVII.

Πέμπω σοι μύρον ἡδὺ, μύρῳ παρέχων χάριν, ὅσοι.
αὐτὴ γὰρ μυρίσαι καὶ τὸ μύρον δύνασαι.

LXVIII.

Πέμπω σοι μύρον ἡδὺ, μύρῳ τὸ μύρον θυμαεύων,
ὡς βρομίῳ σπένδων νᾶμα τὸ τῷ βρομίῳ.

LXIX.

Ομοῖα ἔκ ἐπένευσας· ὅτ' ἦς σαφυλὴ, παρεπέμψω.
μὴ φθονέσης δέναι καὶ βραχὺ τῆς σαφιδῆς.

LXX.

Ηράδην, εὐφίλην, ἔτυχον, καλέπραξ', ἀγαπῶμαι.
τίς δέ, καὶ ἦς, καὶ πῶς; ἡ θεὸς οἶδε μόνη.

LXXI.

Εἰς κλυαίειν πόρνης ἀπὸ δάφνης.

Λέκλρον ἐνὸς Φεύγασα, λέχος πολλοῖσιν ἐτύχθην.

LXXII.

ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΝΤΕΣΣΙΝ, ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθών.
πῶς δύναται πᾶσιν, ἦν μόνος ἔνδον ἔχει;

LXXIII.

Πάντα λίθον κίνει, σαυτὴν τρέφε, καὶ γράφε πρὸς με,
εἰς ποίην ἀκλὴν εὐφρόσυνος γέγονας.
εὐτακτεῖν πειρῶ· τὸ ἐνοίκιον ἂν τι περισσὸν
γίνηται, καὶ ἐμοὶ Φρόνισον ἱμάτιον.
ἦν ἐν γαστρὶ λάβης, τέκε καὶ τρέφε· μὴ θορυβηθῆς.
εὐρήσει πόθεν ἔς' ἐλθὼν ἐς ἡλικίην.

LXXIV.

Τὴν Φωνὴν ΕΝΟΠΗΝ σε λέγειν ἐδίδαξεν Ὀμηρος·
τὴν γλῶσσαν δ' ΕΝΟΠΗΝ τίς σ' ἐδίδαξεν εἶπαι;

LXXV.

Αλφειᾶ σόμα Θεῦγε· φιλεῖ κόλπους Ἀρεβόσης,
πρηγῆς ἐμπώτων ἄλμυρον ἐς πέλαγος.

LXXVI.

ΧΕΙΛΩΝ καὶ ΛΕΙΧΩΝ ἴσα γράμματα ἐς τί δὲ τῷτο;
ΛΕΙΧΕΙ καὶ ΧΕΙΛΩΝ, καὶ ἴσα, καὶ ἄνισα.

LXXVII.

Εἰς λάγυνον.

Στρογγύλη, εὐτόρνευε, μονάλε, μακροτράχηλε,
υψαύχην, σαινῶ Θεῖ, γομένη σόματι,
Βάκχῃ καὶ Μῆσσειν ἱλαρὴ λάτρει καὶ Κυβερείῃς,
ἡδύγελως, τερπνῇ συμβολικῶν ταμίῃ,
τίφθ' ὁπότεν νήφω μεθύεις σύ μοι, ἣν δὲ μεθύσῃ,
ἐκνήφεις; ἀδικεῖς συμπολικὴν Φιλίην.

LXXVIII.

Μὴ μύρα, μὴ σεφάνης σήλη χάριση, λίθος ἐσί·
μηδὲ τὸ πῦρ φλέξης· ἐς κενὸν ἢ δαπάνη.
ζῶντί μοι, εἴ τί γ' ἔχεις, μετάδος· τέφραν δὲ μεθύσκων
πηλὸν ποιήσεις, καὶ ὁ θανὼν πίειρα.

LXXIX.

Οὐδὲν ἀμαρτήσας γενόμεν παρὰ τῶν με τεκόντων·
γεννηθεὶς δ' ὁ τάλας ἔρχομαι εἰς Αἴδη.

ὦ μίξις γενεῶν θανατηφόρος. ὦ μοι ἀνάγκη,
 ἢ με προσπελάσῃ τῷ συγερωῖ θανάτῳ.
 ἔδεν ἑὼν, γενομένη· πάλιν ἔσσομαι, ὡς πάρος, ἔδεν.
 ἔδεν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.
 λειπὼν μοι τὸ κύκελλον ἀποσίλωσον. ἐταῖρε,
 καὶ λήβην οὔνης τὸν βρέμιον παρέχε.

LXXX.

Πῶς γενόμην; πόθεν εἰμί; τίνος χάριν ἦλθον; ἀπελθεῖν.
 πᾶς δυναμαί τι μαθεῖν, μηδὲν ἐπισημεῖν;
 ἔδεν ἑὼν, γενόμην· πάλιν ἔσσομαι ὡς πάρος ἦα.
 ἔδεν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.
 ἀλλ' ἄγε μοι Βακχοιο Φιλήδονον εἵτυε νᾶμα·
 τῆτο γάρ ἐσι κακῶν φάρμακον ἀντίδοτον.

LXXXI.

Πῖνε καὶ εὐφραίνε. τί γὰρ αὔριον, ἢ τί τὸ μέλλον;
 ἔδεις γινώσκει. μὴ τρέχε, μὴ κοτώα.
 ὡς δύνασαι, χάρισαι, μελάδος, φάγε, θνητὰ λογίζε.
 τὸ ζῆν τῷ μὴ ζῆν ἔδεν ὅλως ἀπέχει.
 πᾶς ὁ βίος τοιόσδε, ῥοπή μοῖον, ἂν προλάβῃς, σῶ·
 ἂν δὲ θάνῃς, ἐτόχε πάντα· σὺ δ' ἔδεν ἔχεις.

LXXXII.

Ὡτὶ πρὶν αὐχέσασα πολυχρύσοις ἐπ' ἐρασαῖς,
 ἢ Νέμεσιν δαινὴν ἔχῃ κύσασα θεόν,
 μίσθια νῦν σπαθίοις πειχροῖς πηνίσμαλα κρεῖ.
 ὁψέ γ' Αθηναίη κύπριν ἐλήισατο.

LXXXIII.

Εἰς βαλανεῖον ἔκπυρον.

Τὸτο πυρὰν κλήζειν μάλλον δεῖ, καὶ βαλανεῖον,
 ἥν ποθ' ὁ Πηλεΐδης ἤψε Μενοικιάδῃ,
 ἢ τὸν Μηδείης σέφανον, τὸν ὕφηνεν Ερινυὺς
 ἐν θαλάμοις Γλαύκης εἵνεκεν Αἰσονίδεω.
 Φεῖσαί με βαλανεῦ, πρὸς τῷ Διός. εἰμὶ γὰρ ἀνὴρ
 πάντα γράφω τὰ βροτῶν ἔργα καὶ ἀθανάτων.
 εἰ δὲ πρόκειταί σοι πολλὰς ζῶντας καλακαίειν,
 ἄνωγε πυρὰν ξυλινὴν, δήμε, μὴ λιθίνην.

LXXXIV.

Εἰς βαλανεῖον ψυχρόν.

Τὸν ποταμὸν, βαλανεῦ, τίς ἐτείχισε; τίς βαλανεῖον
 τὴν κρήνην ψευδῶς τήνδε μελωνόμασεν;
 Αἴολος Ἰωποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ᾧδε μελοικῆσας ἤγαγε τὰς ἀνέμους.
 πρὸς τί δὲ καὶ σανίδες δύο τοῖς ποσὶν αἰσθ' ὑπόκεινται;
 ἔτι δὲ τὴν θέρμην· τῆς χιόνος δ' ἔνεκα.
 ΦΡΙΞΟΥ καὶ ΝΑΡΚΗΣ ἕτος τόπος. ἀλλ' ἐπιγράφον·
 ΤΩ ΜΕΣΟΡΙ ΛΟΥΣΑΙ· ΠΝΕΙ ΓΑΡ ΕΣΩ ΒΟΡΕΑΣ.

LXXXV.

ΔΑΜΑΓΟΡΑΝ καὶ ΛΟΙΜΟΝ ἰσόψηφόν τις ἀκῆσας,
 ἔτησ' ἀμφοτέρων τὸν τρόπον ἐκ κανόνος·
 εἰς τὸ μέρος δὲ καθεύκετ' ἀνελκυσθὲν τὸ τάλανον
 Δαμαγόρου, λοιμὸν δ' εὔρεν ἐλαφρότερον.

LXXXVI.

Τὴν γραῦν ἐκκομισας, Φρονίμως πάϊν Μόχχος ἔγηνμε
παρῴειον· ἡ Φερνὴ δ' ἔνδον ἔμεινεν ὅλη.
ἄξιον αἰνησάιναι Μόχχος Φρένας, ὃς μοί· ὦ οἶδε
καὶ τίνα δεῖ κινεῖν, καὶ τίνα κληρονομεῖν.

LXXXVII.

Γινάσκειν σ' ἐθέλω, Πλακιανέ, σαθῶς, ὅτι πᾶσα
ἔλχαλκ· γραῦα πλεσίᾳ ἐστὶ σορός.

LXXXVIII.

Εἰς ἀρχοντα ἀνάξιον.

Οὐκ ἐθέλῃσα Τύχη σε προήγαγεν· ἀλλ' ἵνα δείξῃ
ὡς ὅτι καὶ μέχρι σὲ πάντα ποιεῖν δύναται.

LXXXIX.

Ωτλήμον Κυνέγειρε, καὶ ἐν ζωαῖς, καὶ ἀπελθὼν,
ὡς αἰεὶ κόπῃ ρήμασι καὶ κοπῇσι.
πρόσθε μὲν ἐν πολέμοισι τετὴ πέσε μαρναμένη χεὶρ·
νῦν δέ σ' ὁ γραμματικὸς καὶ ποδὸς ἐτέρισε.

XC.

Ηρὶς Κάτωρός ἐστιν, ὅταν σκάτῃ τι, δίκελλα·
σάλπιγγ' δ', ἀν' ῥέλχῃ· τῇ δὲ τρύγῃ, δρέωνον·
ἐν πλοίοις αἰκυρα· καλασπεύροντι δ', ἄροτρον·
ἄλκιτρον γριπεί· ὀψοφάγοις κρεάγγρα,
ναυπηγοῖς χείνυλα· γεωργοῖς δὲ πρᾶσόκκρον·
τέκτοσιν ἀζίνη· τοῖς δὲ πυλῶτι κοραξ.
ἔτως εὐχρήστ' σκεύε'ς Κάτωρ τέλῃχκε,
ῥῖνα Φέρων πάσης ἄρμειον ἐργασίας.

XCI.

Κερκίδος ἔχρῃζεις ὁ λογιστικὸς, ἐδὲ μέλαι σοι.
καὶ γὰρ ἀβασκάνηως ῥίνα τρίπηχυν ἔχεις.

XCII.

Κήλην κηλήτε μὴ Φαινομένε προτέθεικας.
μή μοι τὴν κήλην· αὐτὸν ἰδεῖν σ' ἐθέλω.

XCIII.

Τῆτο τὸ ΒΟΥΛΕΥΕΙΝ εἶχες πάλαι. ἀλλὰ τὸ Βῆτα
ἐκ ἐπιγνώσκω· Δελία γὰρ ἐγράφετο.

XCIV.

ΒΟΥΛΕΥΕΙΣ, Αγαθῖνε· τὸ Βῆτα δὲ τῆτ' ἐπώριον νῦν.
εἰπὲ πόσης τιμῆς. Δελία γὰρ ἦν πρότερον.

XCV.

Οὐ μήλη, τριόδοντι δ' ἐνήλειψέν με χαρῖν^Θ,
σπώγιον ἔχων καινὸν τῶν γραφικῶν πινάκων.
τὴν μήλην δ' ἔλκων, ἐξέσπασε τὸ βλεφαρόν με
ρίζοθεν· ἢ μήλη δ' ἐνδον ἔμεινεν ὅλη.
αἶν δὲ δις ἐγχείρησεν με, πονῶν πάλιν ἐκ ἐνοχλήσω
ὀφθαλμὸς αὐτῷ. πῶς γὰρ ὁ μηκέτ' ἔχων;

XCVI.

Ἰητρὸς Κρατῖέας, καὶ Δάμων ἐνταφιαστὴς
κοινὴν ἀλλήλοις θέν' οὐ συνωμοσίην.
καί ῥ' ὁ μὲν ἔς κλέπτεισκεν ἀπὸ ἐνθαφίων τελαμῶνας
εἰς ἐπιδοσμεύειν πέμπω Φίλω Κρατῖέα.

τὸν δ' ἄπαμειβόμεν⊕ κραιέας εἰς ἐνταφιάζειν
πέμπωεν ὅλως αὐτῷ τὰς θερσπευομένους.

XCVII.

Ἄ Πῶς φίλέεις, ὦ μήτερ, ἐμῷ πλέον υἱέ⊕ οἶνον;
δὸς πῖεν οἶνσι, ἐπεὶ γάλα τὸ πρὶν ἔδωκας.
Ἐὼ παῖ, σὴν μὲν δίψαν ἐμὸν γάλα τὸ πρὶν ἔπαυσε.
νῦν δ' ἴθι, πῖνε ὕδωρ, καὶ σθένει τὴν σέο δίψαν.

XCVIII.

Δέρκεο πῶς διψῶν υἱὸς χέρας μητέρι τείνει.
Μήτηρ, μήριυῆς χαλεπὸν τρώπον ἀντικραῖῃσα,
ἀμπελὺς ἡδυτάτης τάδε δάκρυα δὸς μοι ἀφύσσειν.
ἢ δὲ γυνή, ἅτε πᾶσα γυνή, κεκρατημένη οἶνω,
ἐν λαγύνῳ πίνεσα, τόδ' ἔννεπε λοξὸν ἰδῆσα.
Ἐκ δὴ βρόχθ' ἐμοῖο τί σοι δῶ, τέκνον ἐμεῖο;
ξέσας γὰρ τριάκοντα μόνον λάγυν⊕ ὅδε χωρεῖ.

XCIX.

Εἰς ΑΠΙΑΝΟΝ ἡγεμόνα πότην.

Γράμμα περισσὸν ἔχεις τὸ προκείμενον. ἦν ἀφέλητις
τῆτό σοι, οἰκεῖον⊕ ἤση ἀπαλῶς ὄνομα.

C.

Τὸν παχὺν εὖ ἔγραφεν ὁ ζωγράφος. ἀλλ' ἀπόλοιτο,
εἰ δύο μισηλὲς ἀνθ' ἑνὸς ὀψόμεθα.

CI.

Ρήτορος ἄδ' εἰκῶν. ὁ δὲ ρήτωρ, εἰκόν⊕ εἰκῶν.
καὶ πῶς; ἔλαλέει. ἔδεν ὁμοιότερον.

CII.

Τίς σε τὸν ἔλαλέοντα τύπῳ ῥήϊστος ἔγραψε;
σιγᾶς, ἔλαλέεις, ἔνέν ὁμοιοτερον.

CIII.

Εἰς εἰκόνα Μαρίνω ῥήτορος.

Εἰκόνες ἀνθρώποισι φίλον γέρας· ἀλλὰ Μαρίνω
ὔβρις, ἐλεχόμενης εἶδε αἰσχροπώϊης.

CIV.

Εἰκὼν ἣ σέξτε μελετᾷ· σέξτος δὲ σιωπᾷ.
ῥήτωρ ἦν εἰκὼν· ὁ δὲ ῥήτωρ εἰκὼν αἰκὼν.

CV.

Αὐτὸν ὄρῳ σε, μέδον, τὸν ῥήτορα. Φεῦ, τί τὸ θαῦμα;
σειλάμενος σιγᾶς. ἔνέν ὁμοιοτερον.

CVI.

Τὸ σάδιον Περικλῆς εἴτ' ἔδραμεν, εἴτ' ἐκάθητο,
ἔδεις οἶδεν ὅλως· δαιμόνι βραδυτής.
ἔψόφος ἦν ὑσπληγος ἐν ἔασι, καὶ σεφανῆτο
ἄλλος, καὶ Περικλῆς δάκρυλον ἔπροέβη.

CVII.

Ὡ γαστήρ κυνόμενα, δι' ἣν κόλακες παράσιτοι
ζῶμι πωλῆσι θεσμόν ἐλευθερίας.

CVIII.

Ὁ βραχὺς Ερμογένης, ὅταν ἐκβάλλῃ εἰς τὸ χαμαί τι,
ἐλκεὶ πρὸς τὰ κάτω τῆτο δορυδρεπᾶνω.

CIX.

Βυλόμενός ποθ' ὁ λεωγὸς ἀπαγάξασθαι Διόφαντος,
νῆμα λαβὼν ἀράχνης αὐτὸν ἀπηχόνισε.

CX.

Εἰς Φιλοσόφους.

Οφρυανασπασίδαι, ῥινε[κα]λαπηξιγένεοι,
σακκογενειότροφοι, καὶ λοπαδαρπαγίδαι,
ιμαίανωπερίβαλλοι, νηλιποκαιβλεπέλαισι,
νυκτιλαβραιοφάγοι, νυκτιπαλαιωπάγιοι,
μειρακιέξωπάται, καὶ συλλαβοπευσिलाβηταί,
δοξομαίαιόσοφοι, ζηταρέησιάδαι.

CXI.

Οκρόκος, οἱ τε μύροισιν ἔτι πνεύοντες Ἀλεξῆς
σὺν μίτραις κισσῷ κυάνεοι σέφανοι
τῷ γλυκερῷ καὶ θῆλυ καλλιγλώπῳ Πριήτῳ
κέϊναι τῆς ἱερῆς ξείνια παννυχίδῳ.

CXII.

Ηγρύπνησε Λεονίς ἕως πρὸς καλὸν ἑῶν
ἀστέρα, τῷ χρυσέῳ τερπωμένη Σθενίῳ,
ἥς παρὰ Κύπριδι τέττο τὸ σὺν Μάσσαις μελετήθην
βάρεθρον ἐκ κείνης κείτ' ἔτι παννυχίδος.

CXIII.

Ιυγξ ἡ Νικῆς, ἡ καὶ διαπόνιον ἔλκειν
ἄνδρα, καὶ ἐκ θαλάμων παῖδας ἐπιταμένη,

χρυσῷ ποικιλθεῖσα, διαυγέος ἐξ ἀμεθύσῃ
 γλυπτῇ, σοὶ κεῖται, Κύπρι, Φίλον κλέανον,
 πορφυρέης ἀμνῷ μαλακῇ τριχὶ μέσσαι δεθεῖσα,
 τῆς Λαρισσαίης παίγνιι Φαρμακίδος.

CXIV.

Ζῶμά τοι, ὦ Λαῖοι, καὶ ἀνθεμόεϊτα κυπασσιν,
 καὶ μίτραν μασοῖς σφιγκλὰ περιπλομέναν
 Θήκαλο Τιμάεσσα, δυσωδίῳο γενέθλας
 ἀργαλέον δεκάτῳ μηνὶ Φυγῶτα βάρος.

CXV.

Τιμαρέτα πρὸ γάμοιο τὰ τύμπανα, τάν τ' ἐρατεινὰν
 σφαῖραν, τόν τε κόμας ρύτορα κεκρῦθλον,
 τὰς τε κόρας λιμνάτι, κόρα κόρα, ὡς ἐπωϊακὲς,
 αἰνέτο, καὶ τὰ κορᾶν ἐνδυμαί', Ἀρτέμιδι.
 Λατῶα, σὺ δὲ παιδὸς ὑπὲρ χεῖρα Τιμαρξείας
 θεκαμένα, σώζεις τὰν ὅσιαν ὁσίως.

CXVI.

Κερκίδα τὴν Φιλοεργὸν Αθηναίη θέτο Βιτῶ
 αἶθεμα, λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης,
 πάντας ἀποσύξασα γυνὴ τότε τὰς ἐνερίθας
 μόχθας, καὶ συγεράς Φροῦιδας ἰσοπόνων.
 εἶπε δ' Αθηναίη· Τῶν Κύπριδος ἀψομαι ἔργων,
 τὴν Πάριδος καὶ ἀ σ' ᾤψον εἰεκαμένη.

CXVII.

Ελπίδα καὶ Νέμεσιν Εὐνὸς παρὰ βωμόν ἔτευξε·
 τὴν μὲν, ἵν' ἐλπίζης· τὴν δ', ἵνα μηδὲν ἄγαν.

CXVIII.

Σόν ποτε νικήσας, Ζεῦ Ολύμπιε, σεμνὸν ἀγῶνα,
 τεβρίπῳ μὲν ἅπαξ, μκροκέλῃ δὲ δις,
 δῶρ' ἱέρων τάδε σοι ἔχαρίσσατο· παῖς δ' ἀνέθηκε
 Δεινομένης, παῖρὸς μνήμα Συρακοσίχ.

Υἱὸς μὲν γε Μίκωνος Ονατᾶς ἐξετέλεσσε,
 νάσω ἐν Αἰγίνα δώματι ναικετᾶων.

CXIX.

Τόνδε πυρῇ ἀνέθηκε Πολυμνήστῃ Φίλῳ υἱὸς,
 εὐξάμειος δεκάτην Παλλάδι Τριτογενεῖ.
 Κυδωνιάτας Κρισίας εἰργάσατο.

CXX.

Ἰμὶ Δίκων υἱὸς Καλλιμυρότῃ, αὐτὰρ ἐνίκων
 τετράκις ἐν Νεμέᾳ, τρεῖς Ολύμπια, πεντάκι Πυθοῖ,
 τρεῖς δ' ἰσθμῷ· σεφαινῷ δ' ἄστῃ Συρακοσίῳ.

CXCI.

Χάλκεα ἔργα, λέγοιθε θοῆς ἐπινίκια πῶλχ,
 ἥτις κενήρωπα γῆλα βῆσα παῖδα,
 ψύλλῃ λευρὸν ἔθυσσε περὶ δρόμον· ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνχ
 Παρμένων χρυσέης κύρησε νίκης.
 Φώκριε, σῶ δ' ἄρα παιδὶ καὶ ἱλαῖδαι βασιλῆς
 παλρῶων ἔδωσαν λαχεῖν ἀέθλων.

CXXII.

Λαμπάδα νικήσας σὺν ἐφίλοις τήνδ' ἀνέθηκας
 Εὐτυχίδης, παῖς ἂν Εὐτυχίδχ Αἰσμονεύς.

CXXIII.

Λαμπάδα, τὴν κέροις ἱερὴν ἔριν, ὠκύς ἐνέγκας,
 οἷα Προμηθεΐης μιῆμα πυροκλωπῆς,
 νίκης κλεινὸν ἄβηλον, ἔτ' ἐκ χειρὸς ἔμπυρον, Ερμῇ
 θῆκεν ὁμωνυμίας παῖς πατρὸς Ἀντιφάνους.

CXXIV.

Ἀνθρό σοι κορύνην καὶ νεβρίδας ἡμέτερος Πᾶν,
 Εὐίε, καλλείψας σὸν χορὸν ἐκ Παφίης.
 Ηχώ γὰρ Φιλέει, καὶ πλάζεται. ἀλλὰ σὺ Βάκχε
 ἱλαβὶ τῷ ξυνὴν ἀμφιέπονθι τέχνην.

CXXV.

Γήραϊ δὴ καὶ τόνδε κεκυφότα Φηγινὸν ὄζον
 ἔρεσιν ἀγρῶται βεκόλοι ἐξέταμον.
 Πανὶ δέ μιν ξέσσαντες ὁδῶ ἔπι καλὸν ἄθυρμα
 κάτθεσαν, ἐρείων ρύτορι βεκολίων.

CXXVI.

Ωκυδρόμας Λύκῳ ἰοθμὶ ἅπαξ, δύο δ' ἐνθάδε νίκαις
 φειδῶλα παίδων ἐσεφάνωσε δόμους.

CXXVII.

Τὸ ξόανον τὸ περισσὸν Ἀλεξιμένης Ἀφροδίτας
 εἷσατο, τῆς πάσης ναυτιλίας Φύλακα.
 Χαίρεο, πότνια Κύπρι, διδῶσα δὲ κέρδεα, πλῆτον
 ἄρμενον, εἰδήσεις ναῦς ὅτι κοινότατον.

CXXVIII.

Ερμείη, σήραγγ' αλίχλυπον ὃς τόδε ναίεις
 εὐσιβὲς αἰθυσίαις ἰχθυόλοισι λέπας,
 δέξο σαγηνάιοιο λίνῃ τείριμμένον ἄλμη
 λείφανον, αὐχμηρῶν ξαυθὲν ὕπ' ἡϊόνων,
 γριπῶς τε, πλωίων τε πάγην, περιδινέα κύρτον,
 καὶ Φελλὸν κρυφίων σῆμα λαχόν' α βόλων,
 καὶ βαθὺν ἰστωεῖς πεποδημένον ἄμματι χαίτης,
 ἐκ ἄτερ ἀγκίστρων, λιμνοφυῇ δονάκα...

* * * * *

CXXIX.

Δαίμονι τῇ Συρίῃ τὸ μάτην τριβὲν Ἠλιόδωρος
 δίκλινον ἐν νηῖ τῷδ' ἔθετο προσωλοῖς.
 ἄγνόν αὖτ' ἰχθυόλοις θήρας τόδε· πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ
 φυκί' αὖτ' εὐόρμων εἴλκυσεν αἰγιαλῶν.

CXXX.

Κώμαυλος τὸν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα
 ῥᾶγας, ἀπέκλεινε τῷδ' ἐπὶ θειλοπέδῳ·
 αὐήνας δ' ἀνέθηκε Φιλακρήτω Διονύσῳ
 τὸν τὰ Διωνύσει' ἠδῶρα λειζόμενον.

CXXXI.

Οἷσι λαχνήνῃα δέμας κέντροισιν ἐχῖνον
 ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων,
 σφαιρηδὸν σαφυλῆσιν ἐπιτροχάοντα δοκεύσας,
 Κώμαυλος Βρομίῳ ζῶν ἀνεκρέμασε. .

CXXXII.

CXXXII.

Σῶζε, θεὰ Τριτοῖ, τὰ τελένια τε, τόν τ' ἀναθένεια.

CXXXIII.

Η μάλα δὴ ποθέεσσα νέαν ἔτι Κυδίῃς ἥβην
 ἀσπὺς ἀριζήλης Φωτὸς, ἄγαλμα Διί,
 αἷς διὰ δὴ πρώτας λαιὸν πόρε πῆχυν ἔτεινεν,
 εὐτ' ἐπὶ τὸν Γαλάταν ἤκμασε Θῆρος Ἀρης.

CXXXIV.

Ναὸς μὲν Φιάλαν χρυσέαν ἔχει, ἐκ δὲ Τανάγρας
 τᾶς Λακεδαιμονίοις συμμαχίδος γε τεβέν
 δῶρον, ἅπ' Ἀργείων καὶ Ἀθηναίων καὶ Ἰάνων
 τὰν δεκάταν, νίκας εἰνεκα τῷ πολέμῳ.

CXXXV.

Μιάματ' Ἀπολλονίας ἀνακείμεβα, τὰν ἐνὶ πόνῳ
 ἰοίῳ φοῖβος ὄκησ' ἀκερσεκόμας.
 οἱ γὰς τέρμαθ' ἐλόντες Ἀθαντίδος, ἐνθάδε ταῦτα
 ἔτασαν σὺν τοῖς ἐκ Ὀρονίς δεκάταν.

CXXXVI.

Κλειόριοι τόσῃ ἄγαλμα θεῶν δεκάτην ἀνέδηκαν,
 πολλῶν ἐκ πολίων χερσὶ βιασάμενοι,
 καὶ μέτρα ποιεῖτην Ἀρίτων ἠδὲ Τελεσᾶς
 αὐτοκασίγνηλοι καὶ Λακεδαιμονίοι.

CXXXVII.

Δέξο ἄναξ Κρονίδα Ζεῦ Ολύμπιε καλὸν ἄγαλμα
 ἰλάω θυμῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις.
 Totm. III. M

CXXXVIII.

Τῷ Διὶ τ' Ἀχαιοὶ τὰ ἀγάλματ' αὐτ' ἀνέθηκαν,
ἔργονοι ἀντιβέξ Τανταλίδα Πέλοω.

Πολλὰ μὲν ἄλλα σοφῶς ποιήματα, καὶ τόδ' Ὀνατᾶ
ἔργον, ἐν Αἰγίνῃ τὸν τέκε παῖδα Μίκων.

CXXXIX.

Ζηνὶ Θεῶν βασιλεῖ μ' ἀκροβίνιον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Μειδαῖοι, Σίωπην χερσὶ βιασάμενοι.

CXL.

Κλεοθένης μ' ἀνέθηκεν ὁ Πόντις ἐξ Εὔπιδάμνης,
νικήσας ἴωπῳις καλὸν ἀγῶνα Διός.

CXLI.

Εὐτελίδας καὶ Χρυσόθεμις τάδε ἔργα τέλεσσαν
Ἀργεῖοι, τέχνην εἰδότες ἐκ προτέρων.

CXLII.

Ζηνὶ μ' ἄγαλμ' ἀνέθηκαν Ολυμπῳ ἐκ Χερσινήσῃ
τεῖχος ἐλόντες Ἀράτῃ ἐπῆρχε δὲ Μιλήϊαδης σκῖν.

CXLIII.

Μινᾶμά τ' Ἀλεξάνδρῃ πολέμῃ, καὶ μάρτυρα νίκης
Δελφοί με εἶσαν, Ζανὶ χαριζόμενοι,
σὺν Φοῖβῳ, πολίπορθον ἀπώσάμενοι εἰς ἅμ' Ἀχαιῶν,
καὶ χαλκὸς ἔφανον ῥυσάμενοι τέμεν.

CXLIV.

Ελλάδος εὐρυχόρου σωτῆρος τόνδ' ἀνέθηκεν,
 δελοσύνης συγεραῖς ρυτάμιοι πόλιας.

CXLV.

Μῆν' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι
 Παιουσaiας, ἄρχων Ελλάδος εὐρυχόρου,
 Πῆξ ἐπ' Εὐξείνῃ, Λακεδαιμόνι θεῷ γέιος· υἱὸς
 κλειμοβροτῆ, ἀρχαίας Ηρακλέως γενεᾶς.

CXLVI.

Ἀμφιρύων ὅτ' ἔμελλ' ἀγαγέσθαι δεῦρο γυναῖκα
 Ἀλκμήην, θάλαμόν γ' ἐκλέξατο τῆστον εαυτῷ·
 Ἀχιλσι θεῷ ἐποίησε Τροζώνιος ἥδ' Ἀγαμήδης.

CXLVII.

Ἀμφιρύων μὲ ἀνέθηκε νέων ἀπὸ Τηλεβοάων.

CXLVIII.

Σκαιὸς πυγμαχέων με ἐκηκόλῳ Ἀπόλλωνι
 νικήσας ἀνέθηκε τείν περικαλλῆς ἄγαλμα.

CXLIX.

Λαοδάμας τρίτωδ' αὐτὸν εὐσκόπῳ Ἀπόλλωνι
 μαναρχέων ἀνέθηκε τείν περικαλλῆς ἄγαλμα.

CL.

Χάλκεός εἰμι τρίπῃς· Πυθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα,
 καὶ μὲ ἐπὶ Παλτρόκλῳ θῆκε πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
νικήσας ἴωποισι παρὰ πλατύν Ἑλλήσποντον.

CL I.

Ἡσίοδ' ὅ μ' ἔσταις Ελικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν
ὑμνῶ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὀμηρον.

CL II.

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι Ὀμηρ' ὅ καλὸν ἔδωκα
σῆσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δ' ἐμοὶ κλέος αἰὲν ὀπάζεις.

CL III.

Βωμὸς τέσθε θεοῖς Σοφοκλῆς ἰδρύσασθαι πρῶτος,
ὃς πλεῖστον μύσης εἶχε κλέ' ὅ τραγικῆς.

CL IV.

Βόσπωρον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε
Μανδροκλῆς Ἡρῇ, μνημόσυνον χεδίης,
αὐτῷ μὲν σέφανον περιθῆεις, Σαμίοισι δὲ κῦδος,
Δαρεῖς βασιλέως ἐκτελέσας κατὰ νόον.

CL V.

Ἦν ἄρα καὶ κεῖνοι ταλακάρδοι, οἳ ποτε Μήδων
παισὶν ἐπ' Ἠϊόνι, Στρυμόνος ἀμφὶ ῥαῖς,
λιμόν τ' αἰθῶνα, κρατερὸν τ' ἐπαγόνιες Ἀρηαί,
πρῶτοι δυσμενέων εὖρον ἀμυχανίην.

CL VI.

Ἡγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάδ' ἔδωκαν,
ἀντ' εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς,

μᾶλλον τις τάδ' ἰδὼν ἴν' ἐπεσσομένων ἐβελήσῃ
ἀμφὶ περὶ ξυνοῖς πρᾶγμασι μόχθον ἔχειν.

CLVII.

Εκ πόλε τῇσδε πόλεως ἄμ' Αἰρείδῃσι Μενεσθεὺς
ἡγεῖτο ζάθεον Τρωικὸν ἐς πεδίον,
ὅν ποθ' Ὀμηρ' ἔφη Δαναῶν πύκα θωρηκιάων
κοσμήϊ' ἤρα μάχης ἔξοχον ὄντα μολεῖν.
ἔτως ἔδ' ἐν αἰεὶς Αθηναίοισι καλεῖσθαι
κοσμηταῖς πολέμῃ τ' ἀμφὶ καὶ ἡγορέῃς.

CLVIII.

Εἰς τὰς ἀπὸ Φυλῆς τὸν Αθηναίων δῆμον καταγαγόντας.

Τ' ἔσδ' ἀρετῆς ἔνεκα σεφάνοις ἐγέραιρε παλαίχθων
δῆμ' Αθηναίων, οἳ πόλε τῆς ἀδικοῖς
θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
ἤρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

CLIX.

Εθια Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες
παῖδες Αθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμῃ,
θεσμῶ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρέῳ ἔσβησαν ὕβριν·
τῶν ἴππων, δεκάτην Παλλάδι, τάσδ' ἔθεσαν.

CLX.

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίης ἀπὸ χώρας
παῖδες Αθηναίων τῶνδ' ἐπὶ ἐν πελάγει
ναυμαχίῃ δαμάσαντες, ἔπει εὐρατὸς ὤλετο Μῆδων,
σήμαϊα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.

CLXI.

Πάντες, Μιληιάδῃ, τὰ σ' ἀργία ἔργα ἴσασιν,
Πίρσαι, καὶ Μαραθῶν σης ἀρετῆς τέμενος.

CLXII.

Σοὶ τόδ' Ἀλέξανδρος Μακεδῶν κέρας ἀνθεῖο, Παιᾶν,
κάνδωνος σκυθικῆ χερσὶ μά τι δαυμόνιον,
ὃ στυγος ἀχρᾶνίῳ λησσηίδος ἐκ ἐδαιμάσθη
ρεύματι, βάσταξε δ' ὕδατος ἠγορέην.

CLXIII.

Κοίραιος Φυρώπας, ὃ καὶ εἰν ἀλὶ καὶ καλὰ χέρσον
τσοσσον αἰαξ Θισίων, Ζεὺς ὅσον ἀθανάτων,
Εἰνοδία τὰ λάφυρα καλὰ θρασέῃ Κιροάδῃ
καὶ τέκνων, καὶ ὕλας γὰρ ἔβητ' Οδρυσίδος,
υἱὸς εὐμμελία Δαμαγρίχ· ἃ δὲ Φιλίῳ παῖ
δοξα πάλαι θείων ἄλχι βέβακε θρόνων.

CLXIV.

Ζηνὸς ἰὼ κραιπνῶν αἰσὶ γεγαυότες ἰπποσύναισι,
κρηροὶ ἰὼ σπάρτα, Τυνδαριδῶν βασιλεῖς,
Αἰνεάδας Τίτος ὕμμιν ὑπὲρ βλατον ὠπασσε δῶρον,
Ελλήνων τεύξας παισὶν ἐλευθερίαν.

CLXV.

Τόνδε τοι ἀμβροσίοισιν ἐπὶ πλοκάμοισιν ἔθηκε
κειοῖν, Λαίονδα, χρυσοφᾶν σέφανον,
ὃν πόρρεν Αἰεαδᾶν ταγὸς μέγας. ἀλλ' Ἐκάεργε
ἀλκᾶς τῷ θείῳ κύδος ὠπάζε Τίτῳ.

CLXVI.

Δεσποίνῃ Νεμέσει, καὶ συννάοισι Θεοῖσιν
 Ἀρριανὸς βωμὸν τόνδε καθιδρύσατο.

CLXVII.

Ἄλσος μὲν Μῆσαις ἱερὸν λέγε τῷτ' ἀνακῆσθαι,
 τὰς βίβλους δείξας τὰς παρὰ τοῖς πλαταίοις,
 ἡμᾶς δὲ Τρερεῖν· καὶ γνήσιος ἐνθάδ' ἐρασῆς
 ἔλθῃ, τῷ κισσῷ τῷτον ἀνατέφομεν.

CLXVIII.

Εὐρυδίκη Ἱεραπολιῆτις τόνδ' ἀνέθηκε
 Μῆσαις, εὖϊσον ψυχῇ ἔλῃσα πόθον.
 γιγάμματα γὰρ, μνημεῖα λόγων, μήτηρ γεγαυῖα
 παίδων ἡβώνων, ἐξεπώνησε μαθεῖν.

CLXIX.

Οὐρεσι Ταλλείοισιν ἰδρυμένε Μαϊάδ' Ἑρμῇ,
 σπονδὴν καὶ θυσίην δέξο ΦιλοΤρόσσυνος,
 ἥν σοι Σαλλόνιος Μηνᾶς λοῖβαῖσι γεραιρεῖ,
 κήσεος ἐξ ὅσης ψυχικὰ δῶρα διδῆς.
 καὶ πρὶν μὲν ζώσης, κ' ἀλόχευε Φάτ' εἰσοροώσης,
 σὺν κείνῃ κατ' ἔτος σῆς ἐγέραιρε τόπως.
 ἀνθ' ὧν δ' ἐλχρονίσας ἐπατήσιον ἔκ ἀπέδωκε,
 συμβίς ἀγνοιάτας τῷδε καλαφθιμένας,
 αἰλγήσας Φρένα πολλὰ, μαθὼν δ' ὅτι θεῖα γε θῆϊα
 τιμᾶν, διπλῇ σοι τήνδ' ἔπορε θυσίαν.
 καὶ σὺ δὲ πανηλοκράτῳ Εριχνίε, τόνδε Φυλάσσοις
 ζῶν, ὅπως τιμᾷ σὸν δι' ὅλα τέμεν'.

CLXX.

Στῆσεν Αχείριςος σῆλην μεγακυδέσιν ἄσσοις,
 παῖρος τενομ' ἔχων δημόθεν Εὐπυριδῆς,
 ἐκπαρεπῶς ἀέβλοισιν ἐπασκήσας καὶ ἐφήσοις,
 καὶ σεφάνῃς κυδῶν μῆνος ἐνεκάμενος.

CLXXI.

Ἀμφοτέρ', ὠρχεύμην τε, καὶ ἐν Μώσαις ἐδίδασκον
 ἄνδρας· ὃ δ' αὐλητὰς ἦν Ἀνακος Φιαλεύς.
 εἰμὶ δὲ Βακχεΐδας Σικυώνιος. ἦ ῥα Θεοῖσιν
 ἐν Σικυῶνι καλὸν τῷτ' ἀνέκειτο γέρας.

CLXXII.

Τῷτον ὃν εἰσοράας τύπον ὄρθιον Ἀντωνίνῃς
 Δωρόθεος Πτελέῃ θήκατο κρυπτόμενον.

CLXXIII.

Εἴτε σύ γ' ὀρνεόφοιλον ὑπὲρ καλαμῖδα παλύνας
 ἱξῶ ὀρεῖσάτεες, εἴτε λαγοκηνέεις,
 Πᾶνα κάλει. κυνὶ Πᾶν λασίῃ ποδὸς ἵχνια φαίνει·
 σύμβεσιν ἀκλινῶν Πᾶν ἀνάγει καλάμων.

CLXXIV.

Μῆτερ ἐμὴ, γαίῃ φρυγίων, θρέψαις λεόντων,
 Δίνδυμον, ᾧ μύσαις ἐκ ἀπάτην ὄρω,
 σοὶ τάδε θῆλυς Ἀλεξίς ἐῆς οἰτρήματα λύσσης
 ἀνθετο, χαλκοτύπῃ παυσάμενος μαίνης,
 κύμβαλά τ' ὀξύφθογα, βαρυφθόγων τ' ἀλαλήτῃ
 αὐλῶν, ἐς μόχθῃ λοξὸν ἑκάμψῃ κέρας,

τύμπανά τ' ἠχήμεντα, καὶ αἵματι Φοινιχθέντα
 ράσγανα, καὶ ξανθὰς, τὰς πρὶν ἔσεισε, κόμας.
 ἵλασθ' ὧ δέσποινα, τὸν ἐν νεότητι μανέντα,
 γηραλέον προέρης παῦσον ἀγρειοσύνης.

CLXXV.

Εἰς ἄγαλμα Εὐνόμου τῷ κιθαρωδῷ ἐξῶτ' ἐν Δελφοῖς, ἔχοντος
 ἐπὶ τῇ κιθάρῃ τὸν ματικὸν τέτλιγα

Εὐνόμον, ὦ πολλόν, σὺ μὲν οἶδά με, πῶς πόλιν ἐνίκων
 Πάρῃν ὁ Δοκρὸς ἐγώ· πευθομένοις δ' ἐνέτω.
 αἰόλον ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον· ἐν δὲ μεσεύσας
 ὠδᾷ μοι χορδὰν πλάκιστον ἀπεκρέμασε.
 καὶ μοι Φθόγγον ἐτοῖμον ὁπανίκα καιρὸς ἀπήτει,
 εἰς ἀκοὰς ρυθμῶν τῶν τρεκὲς ἐκ ἔμενε.
 καὶ τις ἀπ' αὐτομάτῳ κιθάρας ἐπὶ πῆχυν ἐπίσας
 τέτλιξ ἐπλήρως τέλλιπ' ἐς ἀρμονίας.
 νευρὰ γὰρ ἐξετίνασπον· ὅθ' ἐβδομάτας δὲ μελοίμαν
 χορδᾶς, τὰν τέτῳ γῆρυν ἐκιχράμεθα.
 πρὸς γὰρ ἐμὰν μελέταν ὁ μεσαμβρινὸς ἔρρεσιν ὠδὸς
 τῆνο τὸ ποιμενικὸν φθέγμα μεθηρμόσατο,
 καὶ μὲν ὅκα φθέγγοιτο, σὺν αἰψύχοις τόκα νευραῖς
 τῷ μεταβαλλομένῳ συμμειλίπωτι θρόνῳ.
 τένεκα συμφῶν' μὲν ἔχω χάριν· ὅς δὲ τυπωθεὶς
 χάλκεος ἀμετέρας ἐξεθ' ὑπὲρ κιθάρας.

CLXXVI.

Σκάπτειραν κήπιον Φιλυδρήλοιον δίκελαν,
 καὶ δρεπάνην καυλῶν ἀγκύλον ἐκτομίδα,
 τήν τ' ἐπινωτίδιον βροχετῶν ῥακόεσσαν ἀρωγόν,
 καὶ τὰς ἀρρήκτους ἐμβάδας ἀμοδοεῖς,

τόν τε δι' εὐτρήτοιο πέδῳ δύνοντα κατ' ἰθὺ
 ἀρίφους κρημνῆς πάσσαλον ἐμβολέα,
 καὶ σκάθος ἐξ οὐχιδῶν πρᾶσιν διψᾶσαν ἐγείρειν
 αὐχμηροῖο θέρους ἔ' ποτε παυσάμενον,
 σοί τοι κηπῶρός Ποτάμων ἀνέβηκε, Πρίηπε,
 κῆυσάμειος ταυτῆς ὄλβον ἀπ' ἐργασίης.

CLXXVII.

Ἀλκιμένης ὁ πενιχρὸς ἐπὶ σμικρῷ τινι κήπῳ
 τῷ φιλοκαρποφόρῳ γευσάμενος θέρους,
 ἰσχάδα καὶ μηλὸν καὶ ὕδωρ γέρα Πανὶ κομίζων,
 εἶπε·· Σὺ μοι βιότῃ τῶν ἀγαθῶν ταμίας,
 ὧν τὰ μὲν ἐκ κήπουιο, τὰ δ' ὑμετέρης ἀπὸ πέτρης
 δέξο, καὶ ἀντιδιδῶς ὁδὸς πλέον ὧν ἔλαβες.

CLXXVIII.

Υἱὸς Δινύτῃα Δάμαρχῳ τήνδ' ἀνέθηκεν
 εἰκόν' ἀπ' Ἀρκαδίας Παρράσιος γενεάν.

CLXXIX.

Πάντως ὁ χρόνῳ εὗρε δίκην αἰδίκῳ βασιλῇ·
 εὗρε δὲ Μεσσήνης σὺν Διὶ τὸν προδότην
 ρηιδίως· χαλεπὸν δὲ λαθεῖν Θεὸν ἄνδρ' ἐπιόρκον.
 χαῖρε Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ σά' Ἀρκαδιαν.

CLXXX.

Λαοδίκης ὁδε πέπλος, ἑᾶ δ' ἀνέθηκεν Ἀθηνᾶ
 πατρὶδ' ἐς εὐρύχωρον κύμαρ ἀπὸ ζαθέας.

CLXXXI.

Εν πολυθαήτῳ τεμένει Διὸς ὑψιμέδουλος
ἔσηκ', αἰθέρων δημοσίᾳ Σαμίων.

Αθάναντον πάτρα καὶ Ἀριστοκρίτῳ κλέος ἔργων,
Λύσανδρ' ἐκλεέσας, δόξαν ἔχεις ἀρετῆς.

CLXXXII.

Οἰνία Οἰβώτας τᾶδιον νικῶν ὅδ' Ἀχαιοὺς
πατρίδα Παλείαν θῆκ' ὀνομασθῆραν.

CLXXXIII.

Ενθάδ' ἀναξ ἥρως φύταλός ποτε δέξατο σεμνήν
Ἀμμήραν, ὅτε πρῶτον ὁπώρας καρπὸν ἔθηνεν,
ἣν ἱερὰν συκὴν θνητῶν γένε' ἔξοιομάζει,
ἐξ ἧς δὴ τιμὰς φυτάλα γένος ἔχεν ἀγήρως.

CLXXXIV.

Ἐπὶ τῷ ἀνδριάντι Ἐπαυινῶνδᾳ

Ἡμέτεραις βελαῖς Σπάρτῃ μὲν ἐκείρατο δόξαν,
Μεσσήνῃ δ' ἱερὰ τέκνα χρόνῳ δεχέαι,
ὣῃσαι δ' ὅπωλοισι μεγάλη πόλις ἔσεθάνωλαι,
αὐτόννομ' δ' Ἑλλάς πᾶσ' ἐν ἐλευθερίῃ.

CLXXXV.

Εἰς τὴν δάμαλιν τὴν ἰσαμίνην πέραν Βυζαντίᾳ ἐν Χρυσόπολει.

Ἰναχίης ἐκ εἰμὶ βοὸς τύω, ἧς ἀπ' ἐμεῖο
κληῖζεται ἀνῳπὸν βοσπόριον πέλαγος.
κίεῖν γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν Ἡρῆς
ἐς φάρον· ἥδε δ' ἐγὼ κεκροτῶς εἰμι νέκυς.

εὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος· ἔπλων δ' ὅτ' ἔπλων ἐκείνος
 τῇδε, Φιλίππειων ἀντίπαλ' σκαφείων.
 Βοίδιον ἔνομα δ' ἦεν ἐμοὶ τότε· νῦν δὲ Χάρητι
 εὐνέτις ἠπείροις τέρπομαι ἀμφοτέραις.

CLXXXVI.

Ηλικίην παῖς εἰμὶ, βρέτας δ' ἐξήσατο φῆλιξ,
 Ηρακλῆες εἰκώ· οἶδά με καὶ Προδίκη.

CLXXXVII.

Τὸν Διὸς Αλκμήνης τε γόνον τιμαῖσιν ἀέξων
 υἱὸς Λαοδενέ' σῆσεν ἀγαλμὰ τόδε,
 μνήμην ἀθάνατον σώζων παῖρός τε καὶ αὐτῷ
 Λαφανεός, κλεινῷ Λοξίῳ ἐν τεμένει.

CLXXXVIII.

Κλαδείσας πάτρας σεισμῷ πόλιν, Κάνιαβριν ἐς γὰν
 Χαυρήμων ἔπ' α, πατρίδα ρυσόμεν'.
 Καίσαρι δ' εἰλιχθεῖς περὶ γέννασι, τὰν μεγάλαυχον
 ὠρῶσε Τράλλιν, τὰν τότε κεκλιμέναν.
 ἀνθ' ὧν συγγενές οἱ τῆς βρέτας, ὅφρ' ἐπὶ βωμῷ,
 εἰά γε δὴ κλίσας τάνδε Φέροίῳ χάριν.

CLXXXIX.

Νηὸν μὲν σιγαλόεντα Σαράπειδος ὑψιμέδοντος,
 ἡδ' αὐτὸν χρυσῷ παμφανόωντα βολαῖς,
 σῆσαντο ζάκορός τε Διόσκορος, ἡδὲ Κυρίλλα
 εὐνέτις, ἡ μακάρων μὴ ποτε ληθομένη,
 καὶ δύο τῆς αὐτῆς γενεῆς ἕνα θεσμόν ἔχοντες,
 οἷσι μέμηλε κλυτῆς ἔργα νεωκορίας.

CXC.

Μητέρι τῇ πάντων Ρεῖη, τεκέων τε γενέβλω,
 Ατλῆι θ' ὑψίστῳ καὶ συνιένῃ τὸ πᾶν,
 τῷ πᾶσιν καιροῖς θεμερώτερα πάντα φύοντι,
 κριοβόλῃ τελεῖῃς ἥδ' ἔτι ταυροβόλῃ
 μυσιπώλος τελέθων, τῷτον συνθήκατο βωμόν,
 δῶρον Απώλλωνος θεῖον ἔχων ἐπίκλην.

CXCI.

Εκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν φοῖβε τε Φανηφόρος ἱεὺς
 κρήσκης, ἡγάθεός τε Λεόνις, ἔνσοφοι ἄνδρες,
 ὃς μὲν ἀπ' ἀνιολίης, ὃς δ' ἄρ' ἀπ' ἐσπερίης,
 ὄργια συνρέξαντε θεᾷ παμμήτορι Ρεῖη
 κριοβόλῃ τελέτης καὶ ταυροβόλοιο Φερύτης,
 ἡμασι μυσιπώλοις βωμόν ὑπερτίθεσαν.

CXCI.

Καὶ γὰρ ἐγὼ κείνων εἴμι, ὦ ξένε, λείψανον οἴκων,
 σῦλος ἐν Οἰνομάῃ πρὶν ποτ' ἐνῆσα δόμοις·
 νῦν δὲ παρὰ Κρονίδην κῆμαι τάδ' ἔχουσα τὰ δευρὸν
 τίμιος· ἔδ' ὅλῃ δαΐσατο φλόξ με πυρός.

CXCI.

Εἰς τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα ἐν Ολυμπίᾳ.

Αὐτὸς ἐγὼ χρυσᾶς σφυρήλατός εἰμι κόλοστος.
 ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά.

CXCI.

Σοὶ πλάκα τήνδ' ἀνέθηκα, κόρη Διὸς ὑδατόεσσα,
 πηγὴ Νυμφάων ἄφθιτε, νᾶμα φίλεν·

ἔνθα πάλαι βασιλῆες ἀπὸ πολέμοιο καμόντες
 ἔλχεα καὶ κόρυθας κάτθισαν ἰσπολοφες,
 ἐξ ἧ δὴ δορύναμα τεὸς λάχεν ἔνομα χῶρ^ϛ,
 χῶρ^ϛ ἐλαιηρῇ τερπόμειος λιβάδι.
 πάντα δέ σοι νῦν ταῦτα δι' ἐργαλίαις παλάμαισι
 τρισσὸν ὑπὸ λυκάβαν Γραμματικὸς τελεῶ.

CXC V.

Εἰς πηγὴν ἐν τῷ Οὐλύμῳ ὕρει.

Ταῖς Πρῆσσης Νύμφαις ὑποσείκομεν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
 κρεισσοινες ἡμεῖων χαίρειε Πυθιάδες·
 αἱ δ' ἄλλαι πᾶσαι μεία Πυθία καὶ μετὰ Πρῆσαν
 ἡμετέραις Νύμφαις εἰζάτε Νηιάδες.

CXC VI.

Εἴ τις ἀπαγξαῖται μὲν ὀκνεῖ, θανάτῳ δ' ἐπιθυμεῖ,
 ἐξ Ἱεραπόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πιέτω.

CXC VII.

Εἰς τὴν Σαλμαῖδα.

Εἰ μὲν ἀνὴρ ἤκει, αἰετταὶ ξείε τῆσδ' ἀπὸ πηγῆς·
 εἰ δὲ Φύσει μαλακός, μή με πῆγς πρόσασιν.
 ἄρρην ἐγὼ ποτόν εἰμι, καὶ ἀνδράσι μῆνον ἀρέσκω.
 τοῖς δὲ Φύσει μαλακοῖς ἢ Φύσις ἐστὶν ὕδωρ.

CXC VIII.

Αγρότα, σὺν ποίμναις τὸ μεσαμβρινὸν ἦν σε βαρύνῃ
 δίψος, ἀν' ἐσχάταις Κλείτορος ἐρχόμενον,

τῆς μὲν ἀπὸ κρήνης ἄρυσαι πόμα, καὶ παρὰ Νύμφαις
 Ὑδριάσι τῆσον πᾶν τὸ σὸν αἰωόλιον.
 ἀλλὰ σὺ μὴτ' ἐπὶ λητρὰ βάλης χροὶ, μὴ σε καὶ αὔρη
 πημήνη, θερμῆς ἐντὸς ἐόντα μένης·
 Φεῦγε δ' ἐμὴν πηγὴν μισάμπελον, ἔνθα Μελάμπεος
 λυσάμενος λύσσης Προϊτίδας ἀργαλέης,
 πᾶντα καθαρμὸν ἔκοψεν ἀπὸ κρυφόν, εὐτ' ἀνὰ π' Ἀργεὺς
 ἔρεα τρηχεῖς ἤλυθεν Ἀρκαδίης.

CXCIX.

Ἡδεῖα ψυχροῖο ποτῖ λίθας, ἣν ἀναβάλλει
 πηγὴ. ἀλλὰ νόω πέτρος ὁ τῆσδε πιών.

CC.

Υδαὶα ταῦτα βλέπεις Οοβερὰ, ξένε, τῶν ἀπὸ χερσὶ
 λαβρὰ μὲν ἀνθρώποις ἀβλαβῇ ἔστιν ἔχειν·
 ἣν δὲ βάλης κοίλης ποτὶ νηδύος ἀγλαὸν ὕδωρ,
 ἄκρα μόνον δολιχῶ χεῖλεσσι ἀψάμειος,
 αὐτῆμαρ πρὶς ἡρὲς ἐπὶ χθονὶ δαίλος ὀδόντες
 πίπτουσι, γενύων ὀρφανά θένες ἔδη.

CCI.

Νᾶμα τὸ Διηνὸν, γλυκερὸν πόλον· ἣν δέ γε πῆς,
 παύσῃ μὲν δίψης, εὐθὺ δὲ καὶ βίπτει.

CCII.

Ταῖς Νύμφαις τόδ' ἀγαλμα· μέλοι δ' αὐταῖσιν ὁ χῶρος.
 ναὶ μέλοι, ὥς κρήναις ἀφθίγα ρεῖθρα ρέοι.

CCIII.

Οὐριον ἐκ πρύμνης τις ὁδηγητῆρα καλεῖτω
 Ζῆνα, καὶ ἀ' προτόνων ἰσίον ἐκπέλασας·
 εἴτ' ἐπὶ Κυανέας δίνας δρόμος, ἔνθα Ποσειδῶν
 καμπύλον εἰλίσσει κῦμα παρὰ ψαμάθοις,
 εἴτε κατ' Αἰγαίην πόλιν πλάκα νόσον ἔρευνα,
 νεῖδω, τῷδε βαλὼν ψαισά παρὰ ξοάνω.
 ὦδε τὸν εὐάντηλον αἰὲ θεὸν Ἀντιπάτρα παῖς
 σῆσε φίλων, ἀγαθῆς σύμβολον εὐπολοῖης.

CCIV.

Εἰς τὸν ἐν Μεγάρῳις κιθαριστὴν λίθον.

Τὸν με λίθον μέμνησο τὸν ἡχήεντα, παρέρπων
 Νισαίην· ὅτε γὰρ τύρσιν ἔτειχοδόμει
 Ἀλκάθοος, τότε φοῖβος ἐπωμαδὸν ἦρε δομαῖον
 λαῶ, Λυκωρείην ἐνβέμεν^Θ κιθάραν.
 ἔνθεν ἐγὼ λυραοιδὸς· ὑποκρῆσας δ' ἐμὲ λεπτῇ
 χερμάδι, τῷ κόμπῳ μαρβυρίην κόμισαι.

CCV.

Εἰς εἰκόνα Φαῦλλ^α πεντάθλα Κερδωνιάτα.

Πέντ' ἐπὶ πενήκοντα πόδας πήδησε Φαῦλλ^α·
 δίσκευσε δ' ἐκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

CCVI.

Επὶ τιν^α ἔργῳ ἐπιγεγραμμένον ἐν Πυθοῖ.

Τεῦξ' Ἐλικὼν Ἀκροῦ Σαλαμίνι^α, ὃ ἐνὶ χερσὶ
 πότνια Θεσπεσίην Παλλὰς ἔτευξε χάριν.

CCVII.

CCVII.

Νάξιος εὐεργός με γένει Ληϊῶς πόρε, βύζειω
παῖς, ὃς πρῶτιστος τεύξε λίθ' κέραμον.

CCVIII.

Ἐπὶ τῷ Λήνησιν ἀνδράντι Κλειότῃ.

Ὅς τὴν ἰσπαλάσιν σευ, Ολυμπία, εὐράῳ πρῶτος,
τεύξε με Κλειότας υἱὸς Ἀριστοκλῆς.

CCIX.

Ἐπὶ τῇ εἰκόνι Αἰτωλῶ ἐν Θερμοῖς τῆς Αἰτωλίας.

Χώρ' οἰκιστῆρα, παρ' Ἀλφειῶ ποτὲ δίναις
ἔρεθον, σαθίων γείτον' Ολυμπιαδός,
ἱδυμῖνιος παῖδ' Αἰτωλὸν τοῖδ' ἀνέδηκ' ἀνέθηκ' ἀνέθηκ' ἀνέθηκ'
Αἰτωλοι, σφείρας μνῆμ' ἀρετῆς ἐσοράν.

CCX.

Ἐπὶ τῷ Οἰκλῇ ἀνδράντι ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἠλείων.

Αἰτωλός ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχτονα δῆμον
κῆρσ' ἔλατο Κερῆτιν γῆν δορὶ, πολλὰ καμῶν·
τῆς δ' αὐτῆς γενεᾶς δεκαλόσπορος Αἴμονος υἱὸς
Οἰκλὸς ἀρχαίην ἔκτισε τήνδε πόλιν.

CCXI.

Ἐπὶ τῇ Κλέωνος τῇ ᾧ εἰκόνι ἐν Θήβαις.

Πυθέα υἱὸς ὅδ' ἐστὶ Κλέων Θηβαῖος ἀοιδός,
ὃς πλείστας Θνητῶν ἀμφέθετο σεφάντας
Τομ. III. N

κρατὸς ἐπὶ σφετέρῳ, καὶ οἱ κλέος ἔρانونήμεες.
χαῖρε Κλέων, Θήβας παλρίδ' ἐπευκλείσας.

CCXII.

Εἰ; ἀνδριάντα Πρόνομα τῷ Θηβαίᾳ αὐλητῷ.

Ελλὰς μὲν Θήβας προτέρας πρῆκρινεν ἐν αὐλοῖς·
Θῆβαι δὲ Πρόνομον παῖδα τὸν Οἰνιάδᾳ.

CCXIII.

Επὶ τῷ Αθήνησιν πρὸς τῇ Ακκονμίᾳ Ερωτι.

Ποικιλομήχαν' Ερως, σοὶ τόνδ' ἰδρύσαστο βωμὸν
Χάρμος ἐπὶ σκιεροῖς τέρμασι γυμνασίᾳ.

CCXIV.

Εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμᾳ ἄκρης,
ἐνθα ποτὲ πολέμιζεν Ἀχιλλῇ πολιορκώθῃ
Τήλεφος Ἡρακλῆος ἀμύμον' υἱὸς ἀμύμων.

CCXV.

Τὸν κρατερόν Βύζαντα καὶ ἡμερτὴν φιδάλειαν
εἶν ἐνὶ κοσμήσει ἀνθετο Καλλιάδης.

CCXVI.

Ἰμερτὴ φιδάλεια δάμαρ Βύζαντ' ἐτύχθη·
εἰμὶ δὲ βεπῶάλεως δῶρον αἰθλοσύνης.

CCXVII.

Τίς σε, Δικαιοσύνη, βροτὸς ἤκαχεν; ἔστος ὁ κλέπτης
ἐνθάδε με σήσας, ἐδὲν ἔχων πρὸς ἐμέ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΥΡΩΝΟΣ ΒΟΥΝ.

CCXVIII.

Τὰν βῆν τάνδ' ὁ Μύρων, ξειν', ἔπλασεν, ἣν ὁδε μόχος
ὡς ζῶσαν σαίνει ματέρα δερκόμενῳ.

CCXIX.

Βοίδιον εἶμι Μύρωνος, ἐπὶ σήλης δ' ἀνάκειμαι.
βασκόλε, κεντήσας εἰς ἀγέλην μ' ἄπαγε.

CCXX.

Τι πῆτε, Μύρων, με τὸ βοίδιον ἐνλαυθοῖ παρὰ βωμοῖς
ἦδρασας; ἔκ ἐθέλεις εἰσαγέμεν μέγαρον;

CCXXI.

Τὰν δάμαλιν, βαφοῦρ', παρέρχεο, μηδ' ἀπάνευθε
συρίσδης· μαςῶ πόρῃν ὑπεκδέχεσαι.

CCXXII.

Α μόλιθος κατέχει με καὶ ἁ λίθος· εἵνεκα δ' αὖ σεῦ,
πλάσα Μύρων, λωλὸν καὶ θρίον ἐδρεπόμεν.

CCXXIII.

Βῆν ἰδίαν ποτὲ βασὶ Μύρων μιχθεῖσαν ἐρεῦνα·
εὖρε μόλις δ' αὐτήν, τὰς βόας ἐξελάσας.

CCXXIV.

Α βῆς ἃ τίκῃς· ἀπὸ γαστέρος ἔπλασε τὰν βῆν·
αἱ δὲ Μύρωνος χεῖρ' ἔπλάσεν, ἀλλ' ἔτεκε.